



DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 10 sierpnia 2011 r.

Nr 167

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RAD POWIATÓW

- 2859** – Rady Powiatu w Jaworze nr X/41/11 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu 15819
- 2860** – Rady Powiatu w Oławie nr IX/67/2011 z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Powiatu Oławskiego 15820

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH

- 2861** – Rady Miejskiej w Karpaczu nr IX/95/11 z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania konsultacji społecznych z mieszkańcami gminy Karpacz 15823
- 2862** – Rady Miasta Nowogrodzic nr XI/71/11 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne prowadzone przez Gminę Nowogrodzic 15824
- 2863** – Rady Miejskiej w Olszynie nr XI/53/2011 z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr II/12/99 Rady Gminy w Olszynie z dnia 3 marca 1999 r. w sprawie ustalenia sieci publicznych szkół podstawowych oraz granicy ich obwodów 15825
- 2864** – Rady Miejskiej Węglińca nr 54/VI/11 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały nr 152/XXIII/08 Rady Miejskiej w Węglińcu z dnia 27 sierpnia 2008 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy Węglińiec 15826
- 2865** – Rady Miejskiej Wrocławia nr XIII/252/11 z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej, na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu 15826

UCHWAŁY RAD GMIN

- 2866** – Rady Gminy Kondratowice nr VIII/40/2011 z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Czerwieniec 15837
- 2867** – Rady Gminy Kondratowice nr VIII/41/2011 z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Strachów 15852
- 2868** – Rady Gminy Malczyce nr IX/47/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie określenia zasad wyłapywania bezdomnych zwierząt na terenie Gminy Malczyce 15864
- 2869** – Rady Gminy Niechlów nr VIII/45/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania 15866
- 2870** – Rady Gminy Ruja nr VII/50/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie nadania Statutu Sołectwu Tyniec Legnicki 15867
- 2871** – Rady Gminy Ruja nr VII/51/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie nadania Statutu Sołectwu Brennik 15872
- 2872** – Rady Gminy Złotoryja nr VIII/63/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie bonifikat od ceny sprzedaży lokali mieszkalnych zbywanych w drodze bezprzetargowej 15877

ROZSTRZYGNIECIA NADZORCZE

- 2873** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.294.2011.MS6-2 z dnia 2 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność uchwały nr VII/37/2011 Rady Gminy Gaworzycze z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie odpłatności za świadczenia przekraczające podstawę programową wychowania przedszkolnego w przedszkolu publicznym prowadzonym przez Gminę Gaworzycze 15877

- 2874** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.341.2011.AS2-1 z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność § 8 ust 1 we fragmencie „na wniosek nabywcy” oraz we fragmencie „roczne” i ust. 2 we fragmencie „hipotecznemu” uchwały nr IX/67/2011 Rady Powiatu w Oławie z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Powiatu Oławskiego 15880
- 2875** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.352.2011.AS2-1 z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność § 5 ust. 1 zdanie 2 oraz ust. 2, § 6 zdanie 1 oraz § 8 uchwały Rady Gminy Malczyce nr IX/47/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie określenia zasad wyłapywania bezdomnych zwierząt na terenie Gminy Malczyce 15881
- 2876** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.607.2011.DC z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność § 3 ust. 1 pkt 4, § 3 ust. 3.2. we fragmencie: „m.in.”, § 7 pkt 7 uchwały Rady Miejskiej w Karpaczu z dnia 29 czerwca 2011 r. nr IX/95/11 w sprawie zasad i trybu przeprowadzania konsultacji społecznych z mieszkańcami gminy Karpacz 15884
- 2877** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.614.2011.DC z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność § 4 ust. 4 uchwały Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 30 czerwca 2011 r. nr XI/71/11 w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne prowadzone przez Gminę Nowogrodziec 15886
- 2878** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.713.2011.JB6 z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność § 2 ust. 2 oraz § 2 ust. 4 we fragmencie „wymienionymi w ust. 2” uchwały nr VIII/45/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania 15888
- 2879** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.640.2011.JK8 z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność uchwały Rady Miejskiej w Lubinie nr XI/99/11 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia regulaminu określającego niektóre zasady wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w placówkach oświatowych, dla których Gmina Miejska Lubin jest organem prowadzącym 15890
- 2880** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.660.2011.JK8 z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność w części uchwały Rady Gminy Ruja nr VII/50/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie nadania Statutu Sołectwu Tyniec Legnicki 15894
- 2881** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.661.2011.JK8 z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność w części uchwały Rady Gminy Ruja nr VII/51/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie nadania Statutu Sołectwu Brennik 15901
- 2882** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.740.2011.JT1-1 z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważność uchwały nr VII/41/2011 Rady Gminy Jordanów Śląski z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie określenia zasad sprawowania pogrzebu oraz zwrotu kosztów pogrzebu realizowanych przez Gminę Jordanów Śląski 15908
- 2883** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.1054.2011.LF z dnia 4 sierpnia 2011 r. w sprawie uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 7 lipca 2011 roku nr XIII/252/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej, na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu 15910
- 2884** – Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.639.2011.SS1 z dnia 4 sierpnia 2011 r. stwierdzające nieważności § 2 uchwały Rady Powiatu w Jaworze nr X/41/11 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu 15913

OBWIESZCZENIE

- 2885** – Wojewody Dolnośląskiego z dnia 4 sierpnia 2011 r. o sprostowaniu błędu w uchwale Rady Gminy Świdnicy nr XLVII/488/2005 z dnia 29 grudnia 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Witoszów Dolny, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego Nr 56 z dnia 15 marca 2006 r. pod poz. 912 15915

OGŁOSZENIA

- 2886** – Marszałka Województwa Dolnośląskiego z dnia 1 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania kandydatów do Wojewódzkiej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych 15915

2887 – Starosty Wołowskiego z dnia 3 sierpnia 2011 r. w sprawie ponownego zgłaszania kandydatów na członków Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Wołowie

15916

2859**UCHWAŁA NR X/41/11
RADY POWIATU W JAWORZE**

z dnia 30 czerwca 2011 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu

Na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z późn. zm.) oraz art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) Rada Powiatu w Jaworze uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się wysokość stawek kwotowych opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi:

- 1) rower lub motorower:
 - a) za usunięcie – 50 zł;
 - b) za każdą dobę przechowywania – 10 zł,
- 2) motocykl:
 - a) za usunięcie – 100 zł;
 - b) za każdą dobę przechowywania – 15 zł,
- 3) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t:
 - a) za usunięcie – 300 zł;
 - b) za każdą dobę przechowywania – 30 zł,
- 4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t:
 - a) za usunięcie – 500 zł;
 - b) za każdą dobę przechowywania – 40 zł,
- 5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t:
 - a) za usunięcie – 700 zł;
 - b) za każdą dobę przechowywania – 60 zł,
- 6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t:
 - a) za usunięcie – 1000 zł;
 - b) za każdą dobę przechowywania – 100 zł,
- 7) pojazd przewożący materiały niebezpieczne:
 - a) za usunięcie – 1 400 zł;

b) za każdą dobę przechowywania – 180 zł.

§ 2. Ustala się wysokość stawek kwotowych kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu, jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu spowodowało powstanie tych kosztów:

- 1) rower lub motorower – 50 zł;
- 2) motocykl – 50 zł;
- 3) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – 150 zł;
- 4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t – 200 zł;
- 5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – 250 zł;
- 6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – 400 zł;
- 7) pojazd przewożący materiały niebezpieczne – 600 zł.

§ 3. Wszystkie opłaty są opłatami brutto.

§ 4. Traci moc uchwała nr XXIV/135/08 Rady Powiatu w Jaworze z dnia 15 maja 2008 r. w sprawie ustalenia opłat za usuwanie z drogi pojazdów oraz ich parkowanie.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu w Jaworze.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego lecz nie wcześniej niż dnia 21 sierpnia 2011 r.

Przewodniczący Rady:
Marek Zieliński

2860

UCHWAŁA NR IX/67/2011 RADY POWIATU W OŁAWIE

z dnia 29 czerwca 2011 r.

w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Powiatu Oławskiego

Na podstawie art. 12 pkt 8 lit. a oraz art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.), w związku z art. 11 ust. 2, art. 34 ust. 6, 6a i 6b, art. 37 ust. 3 i 4, art. 43 ust. 6, art. 68 ust. 1, 1a i 1b, art. 70 ust. 4, art. 72 ust. 2, art. 84 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.) Rada Powiatu w Oławie uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Ilekczo w niniejszej uchwale jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zmianami),
- 2) jednostce organizacyjnej – należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną Powiatu Oławskiego nie posiadającą osobowości prawnej,
- 3) Powiecie – należy przez to rozumieć Powiat Oławski,
- 4) Radzie Powiatu – należy przez to rozumieć Radę Powiatu w Oławie,
- 5) Zarządzie Powiatu – należy przez to rozumieć Zarząd Powiatu w Oławie,
- 6) nieruchomościach – należy przez to rozumieć grunty, budynki oraz lokale,
- 7) powiatowym zasobie nieruchomości – należy przez to rozumieć nieruchomości stanowiące własność Powiatu Oławskiego nie oddane w użytkowanie wieczyste, a także nieruchomości będące przedmiotem użytkowania wieczystego powiatu.

§ 2. Uchwala określa zasady gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Powiatu Oławskiego oraz zasady nabywania przez Powiat Oławski nieruchomości do powiatowego zasobu nieruchomości.

Rozdział 2

Zasady zbywania i nabywania nieruchomości

§ 1. 1. Zarząd Powiatu może nabywać prawa do nieruchomości stanowiących własność lub pozostających w użytkowaniu wieczystym osób fizycznych i prawnych w drodze umów kupna, darowizny, zrzeczenia, nieodpłatnego przejęcia lub w innych formach przewidzianych prawem, w związku z:

- 1) koniecznością realizacji zadań własnych,
- 2) obowiązkami wynikającymi z przepisów szczególnych.

2. Warunki nabycia nieruchomości ustala się w drodze rokowań, a w przypadkach szczególnie uzasadnionych potrzebami powiatu, nabycie może nastąpić w drodze przetargu.

3. Udział w przetargu bądź rokowaniach może zostać podjęty, jeśli planowana transakcja ma pokrycie w budżecie powiatu.

§ 2. 1. Nieruchomości z zasobu powiatowego są sprzedawane lub oddawane w użytkowanie wieczyste w trybie przetargowym.

2. Wybór formy przetargu i określenie jego warunków należy do Zarządu Powiatu.

3. Sprzedaż lub oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste w trybie bezprzetargowym następuje w przypadkach określonych ustawami oraz niniejszą uchwałą.

§ 3. 1. Zwalnia się z obowiązku zbycia w drodze przetargu nieruchomości przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe lub na realizację urządzeń infrastruktury technicznej albo innych celów publicznych, jeżeli cele te będą realizowane przez podmioty, dla których są to cele statutowe i których dochody przeznacza się w całości na działalność statutową.

2. Zwolnienie stosuje się również, gdy sprzedaż nieruchomości następuje na rzecz osoby, która dzierżawi nieruchomość na podstawie umowy zawartej na co najmniej 10 lat, jeżeli nieruchomość ta została zabudowana na podstawie pozwolenia na budowę.

§ 4. 1. Przyznaje się pierwszeństwo w nabywaniu:

- 1) lokali użytkowych,
 - 2) budynków użytkowych,
 - 3) budynków mieszkalnych,
- przeznaczonych do sprzedaży, stanowiących w całości przedmiot najmu lub dzierżawy ich najemcom lub dzierżawcom, którzy na podstawie jednej lub kilku następujących bezpośrednio po sobie umów najmu lub dzierżawy korzystają z lokali użytkowych, budynków użytkowych lub budynków mieszkalnych nieprzerwanie co najmniej przez okres 5 lat przed dniem złożenia wniosku o sprzedaż.

2. Warunkiem skorzystania z prawa pierwszeństwa jest:

- 1) prowadzenie w lokalu użytkowym, budynku użytkowym lub budynku mieszkalnym działalności zgodnej z zawartą umową,
- 2) niezaleganie z opłatami czynszowymi na dzień złożenia wniosku o sprzedaż,
- 3) złożenie oświadczenia, o wyrażeniu zgody na cenę nabycia ustaloną zgodnie z przepisami ustawy.

§ 5. 1. W przypadku sprzedaży nieruchomości w drodze bezprzetargowej Zarząd Powiatu, na wniosek nabywcy, może udzielić bonifikaty w wysokości nie wyższej niż 50 % ceny nieruchomości ustalonej zgodnie z ustawą, jeżeli nieruchomość jest sprzedawana:

- 1) na cele mieszkaniowe, na realizację urządzeń infrastruktury technicznej oraz innych celów publicznych,
- 2) na cele działalności charytatywnej, opiekuńczej, kulturalnej, leczniczej, oświatowej, naukowej, badawczo-rozwojowej, wychowawczej, sportowo-turystycznej, na cele niezwiązane z działalnością zarobkową, a także organizacjom pożytku publicznego na cel prowadzonej działalności pożytku publicznego,
- 3) na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego,
- 4) kościołom i związkom wyznaniowym, mającym uregulowane stosunki z państwem, na cele działalności sakralnej,
- 5) na rzecz najemcy jako lokal mieszkalny.

2. W granicach określonych w ust. 1 o wysokości udzielonej bonifikaty postanawia Zarząd Powiatu.

3. Bonifikata, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem zapłaty ceny sprzedaży jednorazowo, nie później niż do dnia zawarcia umowy sprzedaży albo umowy użytkowania wieczystego.

4. Bonifikaty, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku sprzedaży nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków.

§ 6. 1. Cena sprzedaży nieruchomości sprzedawanej w drodze bezprzetargowej lub w drodze rokowań może być na wniosek nabywcy rozłożona przez Zarząd Powiatu na raty roczne płatne przez okres do 10 lat.

2. Wierzytelność Powiatu Oławskiego z tego tytułu podlega zabezpieczeniu hipotecznemu.

3. Rozłożona na raty niespłacona część ceny podlega oprocentowaniu przy zastosowaniu stopy procentowej równej stopie redyskonta weksli stosowanej przez Narodowy Bank Polski.

Rozdział 3

Zasady gospodarowania nieruchomościami w zakresie najmu, dzierżawy oraz na podstawie innych tytułów prawnych

§ 1. 1. Zarząd Powiatu może oddawać na czas dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony nieruchomości w użytkowanie, dzierżawę i najem oraz udostępniać je na podstawie innych tytułów prawnych.

2. Przekazywanie nieruchomości w użytkowanie, dzierżawę i najem następuje w trybie przetargu, z zastrzeżeniem przypadków określonych w ustawie.

§ 2. Ustala się minimalne stawki czynszu netto najmu lokali użytkowych i czynszu dzierżawy gruntu, stanowiące zał. nr 1 do niniejszej uchwały.

Rozdział 4

Zasady obciążania nieruchomości stanowiących własność Powiatu Oławskiego

§ 1. Zarząd Powiatu może na nieruchomościach ustanawiać ograniczone prawa rzeczowe:

- 1) użytkowanie,
- 2) służebność gruntową – gdy jest to niezbędne celem zapewnienia dostępu nieruchomości do drogi publicznej oraz urządzeń infrastruktury technicznej,
- 3) służebność przesylu na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 kodeksu cywilnego.

Rozdział 5

Szczegółowe warunki korzystania z nieruchomości przez jednostki organizacyjne Powiatu Oławskiego

§ 1. Wyraża się zgodę na udzielenie przez Zarząd Powiatu bonifikaty od opłat rocznych z tytułu zarządu nieruchomościami w wysokości do 60% ustalonej stawki procentowej, jeżeli nieruchomość oddana jest:

- 1) jednostkom organizacyjnym, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportowo-turystyczną, na cele niezwiązane z działalnością zarobkową,
- 2) na cele mieszkaniowe, na realizację urządzeń infrastruktury technicznej oraz innych celów publicznych.

Rozdział 6

Postanowienia końcowe

§ 1. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Oławskiego.

§ 2. Traci moc uchwała nr VII/42/2003 Rady Powiatu w Oławie z dnia 29 kwietnia 2003 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Powiatu Oławskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Powiatu:
Ewa Szczepanik

Załącznik do uchwały nr IX/67/2011
Rady Powiatu w Oławie z dnia
29 czerwca 2011 r.

Minimalne stawki czynszu netto najmu lokali użytkowych i czynszu dzierżawy gruntu

Lp.		Branża	Okres rozliczeniowy	Miasto w zł	Wieś w zł
1		2	3	4	5
I.	LOKALE	Handel: 1. Spożywczy 2. Pozostały	miesięcznie za m ² miesięcznie za m ²	10,50 12,00	8,50 8,50
II.		Gastronomia: 1. Bez alkoholu 2. Z alkoholem	miesięcznie za m ² miesięcznie za m ²	8,50 14,00	6,50 10,50
III.		Usługi: 1. Preferowane (lecznictwo) 2. Pozostałe	miesięcznie za m ² miesięcznie za m ²	7,00 7,50	5,00 10,00
IV.		Produkcja	miesięcznie za m ²	11,00	12,00
V.		Pomieszczenia składowe	miesięcznie za m ²	6,00	5,00
VI.		Lokale biurowe: 1. wynajmowane przez organizacje pozarządowe na działalność statutową 2. pozostałe	miesięcznie za m ² miesięcznie za m ²	5,00 12,00	3,00 8,00
VII.		Sale: 1. Zajmowane na działalność oświaty i kultury: a. na cele komercyjne b. na cele pożytku publicznego (organizacje pozarządowe i podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie) c. na inne cele nie związane z działalnością gospodarczą 2. Sale gimnastyczne a. na cele komercyjne b. na cele pożytku publicznego (organizacje pozarządowe i podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie) 3. Sale konferencyjne i aule (wynajem okazjonalny)	godzina godzina miesięcznie za m ² godzina godzina godzina	25,00 5,00 1,50 15,00 5,00 25,00	20,00 3,00 1,50 - - -
VIII.		Garaże	miesięcznie za m ²	5,00	3,00
IX.		Sklepik lub bufet szkolny (w budynku szkoły)	miesięcznie za m ²	4,00	-
X.	GRUNTY	Grunty: 1. Pod działalność gospodarczą 2. Pod tablicę reklamową a. powierzchnia reklamy do 5 m ² b. powierzchnia reklamy powyżej 5 m ² 3. Pozostałe	miesięcznie za m ² miesięcznie za m ² miesięcznie za m ² miesięcznie za m ²	1,00 30,00 25,00 0,50	1,00 25,00 20,00 0,50

2861

**UCHWAŁA NR IX/95/11
RADY MIEJSKIEJ W KARPACZU**

z dnia 29 czerwca 2011 r.

w sprawie zasad i trybu przeprowadzania konsultacji społecznych z mieszkańcami gminy Karpacz

Na podstawie art.18 ust.1 w związku z art. 5a ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uchwała określa zasady i tryb przeprowadzania konsultacji społecznych z mieszkańcami gminy Karpacz, w wypadkach przewidzianych ustawą oraz innych sprawach ważnych dla gminy, zwanych dalej „konsultacjami”.

§ 2. 1. Konsultacje z mieszkańcami gminy przeprowadza się w przypadkach przewidzianych w przepisach prawa oraz w innych sprawach należących do kompetencji gminy uznanych za istotne dla gminy, jeżeli rada tak postanowi.

2. Konsultacje z mieszkańcami przeprowadza się w sprawach dotyczących w szczególności:

- 1) strategii rozwoju,
- 2) programu ochrony środowiska,
- 3) planu gospodarki odpadami,
- 4) planu rozwoju lokalnego,
- 5) programów współpracy z organizacjami pozarządowymi,
- 6) strategii rozwiązywania problemów społecznych,
- 7) wieloletnich planów inwestycyjnych,
- 8) programu rewitalizacji.

§ 3. 1. Konsultacje mogą być przeprowadzone w następujących trybach:

- 1) wypełnienia karty konsultacyjnej poprzez udzielenie odpowiedzi pozytywnej lub negatywnej na postawione pytania bądź wybór określonego wariantu rozwiązywania sprawy,
- 2) wyrażenia opinii lub złożenia uwag w sprawie będącej przedmiotem konsultacji z wykorzystaniem formularza ankietowego,
- 3) zebrań z mieszkańcami, których przedmiotowa sprawa dotyczy,
- 4) innym przyjętym wariantem.

2. 2. Tryby wymienione w ust. 1 można łączyć.

3. 2. Konsultacje w trybie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, prowadzone są poprzez m.in.:

- 1) opublikowanie treści ankiety na stronie internetowej gminy, Biuletynie Informacji Publicznej oraz lokalnej prasie,
- 2) umieszczenie w holu Urzędu Miejskiego urny oraz wyłożenie obok niej formularzy ankiety.

§ 4. 1. Z wnioskiem o przeprowadzenie konsultacji, o których mowa w § 1, może wystąpić:

- 1) burmistrz,
- 2) komisje rady,
- 3) co najmniej 3 radnych,
- 4) mieszkańcy gminy (w liczbie co najmniej 50 osób),

5) organizacja społeczna działająca na terenie gminy.

2. Wniosek o przeprowadzenie konsultacji powinien określać przedmiot i zasięg terytorialny konsultacji oraz uzasadnienie jej przeprowadzenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać informacje o proponowanym terminie i formie konsultacji.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, kieruje się do przewodniczącego rady.

5. Przewodniczący rady przygotowuje projekt uchwały o przeprowadzeniu konsultacji i przedstawia go na najbliższej sesji do rozpatrzenia przez radę. O terminie sesji przewodniczący rady informuje wnioskodawcę.

§ 5. Wniosek mieszkańców gminy, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 4, oprócz wymagań określonych w § 4 ust. 2 powinien zawierać:

- 1) wskazanie osoby (osób) upoważnionej (upoważnionych) do kontaktów w imieniu mieszkańców z podaniem niezbędnych danych teleadresowych,
- 2) listę osób pełnoletnich stale zamieszkujących na terenie gminy, popierających wniosek, w liczbie nie mniejszej niż 50, zawierającą: imię, nazwisko, nr PESEL, adres i podpis.

§ 6. 1. Rada podejmuje uchwałę o przeprowadzeniu lub odmowie przeprowadzenia konsultacji.

2. W przypadku stwierdzenia uchybień formalnych wniosku, a także wtedy gdy konsultacje mogłyby doprowadzić rozstrzygnięć sprzecznych z prawem, rada podejmuje uchwałę o odrzuceniu wniosku.

§ 7. Uchwała Rady Miejskiej o przeprowadzeniu konsultacji powinna zawierać w szczególności:

- 1) przedmiot konsultacji,
- 2) terytorium objęte konsultacjami,
- 3) propozycje rozstrzygnięć i stanowisk organów Miasta w konsultowanej sprawie,
- 4) szczegółową formę konsultacji i sposób wyrażania opinii przez mieszkańców lub zainteresowane środowiska społeczne albo zawodowe,
- 5) datę rozpoczęcia i zakończenia konsultacji,
- 6) formę publikacji wyników konsultacji i termin ich rozpatrzenia przez właściwy organ Miasta,
- 7) jednostki organizacyjne Miasta odpowiedzialne za przeprowadzenie konsultacji.

§ 8. Nie później niż na 14 dni przed terminem przeprowadzenia konsultacji burmistrz:

- 1) przygotowuje kalendarz czynności związanych z przeprowadzeniem konsultacji,
- 2) sporządza spis osób uprawnionych do wzięcia udziału w konsultacjach,
- 3) określa wzór protokołu zawierającego zbiorcze wyniki konsultacji.

§ 9. Uchwałę o przeprowadzeniu konsultacji ogłasza się co najmniej 7 dni przed terminem rozpoczęcia konsultacji poprzez zamieszczenie na stronie internetowej gminy, w Biuletynie Informacji Publicznej, na tablicach ogłoszeń na obszarze objętym konsultacjami.

§ 10. 1. Tryb konsultacji uważa się za zachowany bez względu na liczbę osób biorących w nich udział.

2. Konsultacje mają charakter opiniodawczy, a ich wyniki nie są wiążące, chyba że ustawa stanowi inaczej.

§ 11. 1. Burmistrz przekazuje zbiorcze wyniki konsultacji niezwłocznie po ich zakończeniu przewodniczącemu rady oraz ogłasza o wynikach konsultacji, w drodze komunikatu podanego do pu-

blicznej wiadomości, nie później niż w terminie 7 dni po zakończeniu konsultacji.

2. Przewodniczący rady przedstawia wyniki konsultacji na najbliższej sesji rady.

§ 12. Wydatki związane z przygotowaniem i przeprowadzeniem konsultacji pokrywane są z budżetu gminy.

§ 13. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Karpacza.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Irena Seweryn

2862

UCHWAŁA NR XI/71/11 RADY MIASTA NOWOGRODZIEC

z dnia 30 czerwca 2011 r.

w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne prowadzone przez Gminę Nowogrodzic

Na podstawie art. 14 ust. 5, w związku z art. 5c pkt 1 i art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 sierpnia 2010 roku o zmianie ustawy o systemie oświaty (Dz. U. Nr 148, poz. 991) uchwała się, co następuje:

§ 1. Ustala się wysokość opłat za świadczenia wykraczające poza podstawę programową wychowania przedszkolnego w przedszkolu publicznym prowadzonym przez Gminę Nowogrodzic.

§ 2. 1. Występujące w uchwale określenie „podstawa programowa” używa się w rozumieniu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 roku w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz. U. z 2009 Nr 4, poz. 17).

2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) „dyrektorze” – należy przez to rozumieć dyrektora przedszkola prowadzonego przez Gminę Nowogrodzic;
- 2) „rodzicu” – należy przez to rozumieć jednego lub oboje rodziców albo prawnych opiekunów dziecka wspólnie z nim zamieszkujących i gospodarujących.

§ 3. Świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne prowadzone przez Gminę Nowogrodzic zwane dalej „przedszkolem”, obejmujące podstawę programową wychowania przedszkolnego, realizowane są bezpłatnie w wymiarze 5 godzin dziennie, na zasadach określonych w statucie przedszkola.

§ 4. 1. Świadczenia przedszkola, wykraczające poza realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego, są odpłatne. W trakcie jednej godziny świadczeń opiekuńczo-wychowawczych udzielanych przez przedszkole, w czasie przekraczającym 5 godzin, przeznaczonym na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego, realizowana jest opieka i zajęcia wspierające prawidłowy rozwój dziecka, zawierające w szczególności elementy:

- 1) działań opiekuńczych i bytowych dostosowanych do wieku, potrzeb i możliwości dziecka, zapewniających mu bezpieczne funkcjonowanie podczas zajęć w przedszkolu i poza przedszkolem;
- 2) zajęć przygotowujących dzieci do udziału w przedszkolnych oraz środowiskowych konkursach, imprezach artystycznych i okolicznościowych;
- 3) zajęć umożliwiających realizację programów autorskich i innowacji poszerzających podstawę programową;
- 4) gier i zabaw dostosowanych do wieku i możliwości dziecka.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, są realizowane przed wyznaczoną godziną rozpoczęcia zajęć związanych z realizacją podstawy programowej wychowania przedszkolnego i po wyznaczonej godzinie zakończenia tych zajęć. Godziny rozpoczęcia i zakończenia zajęć związanych z realizacją podstawy programowej wychowania przedszkolnego są określone w statucie przedszkola.

3. Za każdą rozpoczętą godzinę świadczeń opiekuńczo-wychowawczych, o których mowa w ust. 1, udzielanych w czasie godzin pracy przed-

szkola, ustala się opłatę w wysokości równowartości kwoty 0,15% minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego zgodnie z ustawą z dnia 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 ze zm.), ogłaszanego w drodze obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów na dany rok kalendarzowy.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 3, wnosi się z góry do dnia 15 każdego miesiąca, w którym udzielane są świadczenia.

5. Za czas niewykorzystania przez dzieci świadczeń określonych w ust. 1 z powodu nieobecności pobrana opłata podlega zwrotowi na zasadach określonych w umowie zawartej pomiędzy przedszkolem a rodzicami.

§ 5. Rodzice (opiekunowie prawni) w umowie zawartej z przedszkolem, deklarują dzienną liczbę godzin korzystania w danym roku szkolnym przez dziecko ze świadczeń opiekuńczo-wychowawczych, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 6. 1. Opłata, o której mowa w § 4 ust. 3, nie obejmuje kosztów wyżywienia oraz kosztów zajęć dydaktycznych, prowadzonych na życzenie rodziców przez inne niż przedszkole podmioty.

2. Wysokość opłat za korzystanie z wyżywienia w przedszkolu ustala dyrektor przedszkola w porozumieniu z organem prowadzącym, z zastosowaniem przepisów art. 67a ustawy o systemie oświaty.

§ 7. 1. W opłatach, o których mowa w § 4 ust. 3, mogą zostać udzielone ulgi. Ulga przyznawana jest wyłącznie na pisemny uzasadniony wniosek rodzica (opiekuna prawnego) złożony do dyrektora przedszkola.

2. O udzielenie ulgi w opłatach mogą ubiegać się rodzice (opiekunowie prawni) jeżeli:

- 1) do przedszkola uczęszcza więcej niż jedno dziecko w rodzinie - możliwość udzielenia ulgi dla drugiego dziecka i każdego następnego wynosi 20% opłaty, o której mowa w § 4 ust. 3 – na okres całego roku szkolnego.
- 2) dziecko posiada orzeczenie o niepełnosprawności – możliwość udzielenia ulgi wynosi 80% opłaty, o której mowa w § 4 ust. 3 – na okres całego roku szkolnego.

§ 8. Traci moc uchwała nr XLII/301/09 Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 6 kwietnia 2009 roku w sprawie ustalenia opłat za świadczenia Przedszkola Publicznego w Nowogrodźcu prowadzonego przez Gminę Nowogrodziec.

§ 9. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Nowogrodźca.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie od dnia 1 września 2011 roku i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Wilhelm Tomczuk

2863

UCHWAŁA NR XI/53/2011 RADY MIEJSKIEJ W OLSZYNIE

z dnia 20 lipca 2011 r.

w sprawie zmiany uchwały nr II/12/99 Rady Gminy w Olszynie z dnia 3 marca 1999 r. w sprawie ustalenia sieci publicznych szkół podstawowych oraz granicy ich obwodów

Na podstawie art. 17 ust 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) Rada Miejska w Olszynie uchwala, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 1 do uchwały nr II/12/99 Rady Gminy w Olszynie z dnia 3 marca 1999 roku w sprawie ustalenia sieci publicznych szkół podstawowych oraz granicy ich obwodów w wykazie obwodów i ich granic wraz z należącymi do nich miejscowościami i ulicami do obwodu Szkoły Pod-

stawowej nr 2 im. Kombatantów Ziemi Olszyńskiej w Olszynie dopisuje się pkt 5 w brzmieniu: „5. ul. Źródłana cała”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Olszyny.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej:
Wiesław Wypych

2864

UCHWAŁA NR 54/VI/11 RADY MIEJSKIEJ WĘGLIŃCA

z dnia 28 czerwca 2011 r.

**w sprawie zmiany uchwały nr 152/XXIII/08 Rady Miejskiej w Węglińcu z dnia 27 sierpnia 2008 r.
w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy Węglińiec**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt.15, art. 40 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 21 ust. 1 pkt. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 z późn. zm.) Rada Miejska Węglińca uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 152/XXIII/08 Rady Miejskiej w Węglińcu z dnia 27 sierpnia 2008 roku w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy Węglińiec wprowadza się następującą zmianę:

1. W § 25 dodaje się ust.1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wypowiedzenia umowy najmu lokalu z powodu zalegania z opłatami związanymi z najmem lokalu, za ustanie przyczyny można uznać również zawarcie z osobą określoną w ust. 1 porozumienia w sprawie rozłożenia na raty i pełne jego realizowanie przez co najmniej 3 kolejne okresy płatności.”

2. Pozostała treść uchwały nie ulega zmianie.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy i Miasta Węglińiec.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady:
Waldemar Błauciak

2865

UCHWAŁA NR XIII/252/11 RADY MIEJSKIEJ WROCŁAWIA

z dnia 7 lipca 2011 r.

**w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
w rejonie ulicy Obornickiej, na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.¹⁾) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.²⁾) w związku z uchwałą nr XLIX/1445/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 22 kwietnia 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej, na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu (Biuletyn Urzędowy Rady Miejskiej Wrocławia Nr 4, poz. 94) Rada Miejska Wrocławia uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej, na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu, zwany dalej planem, obejmuje obszar przedstawiony na rysunku planu w skali 1 : 1000, stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały.

2. W planie nie określa się:

1) zasad ochrony dóbr kultury współczesnej – ze względu na brak dóbr kultury współczesnej;

- 2) granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych – ze względu na brak takich terenów i obiektów;
- 3) sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów – ze względu na brak potrzeby takiego zagospodarowania;
- 4) granic obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości – ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich obszarów;
- 5) granic obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej – ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich obszarów;
- 6) granic obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji – ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich obszarów;
- 7) granic terenów pod budowę obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² – ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich terenów;

- 8) granic terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów służących organizacji imprez masowych – ze względu na brak potrzeby wyznaczania takich terenów;
- 9) granic pomników zagłady oraz ich stref ochronnych – ze względu na brak takich pomników oraz ich stref ochronnych.

§ 2. Określenia stosowane w uchwale oznaczają:

- 1) dojazd – dojazd pojazdem samochodowym;
- 2) kondygnacja naziemna – kondygnacja, której nie mniej niż połowa wysokości w świetle, co najmniej z jednej strony budynku, znajduje się powyżej poziomu projektowanego lub urządzonego terenu, a także każda, usytuowana nad nią kondygnacja;
- 3) nieprzekraczalna linia zabudowy – linia ograniczająca fragment terenu, na wyłącznie którym dopuszcza się wznoszenie budynków oraz określonych w ustaleniach planu budowli; linia ta nie dotyczy podziemnych części obiektów budowlanych, balkonów, wykuszy, loggii, gzymsów, okapów, zadaszeń nad wejściami do budynków, elementów odwodnienia, elementów wystroju elewacji, schodów prowadzących do budynków, pochylni dla niepełnosprawnych i innych podobnych elementów budynków, których zasięg może być ograniczony w ustaleniach planu;
- 4) nośnik reklamowy – obiekt służący reklamie;
- 5) obowiązująca linia zabudowy – nieprzekraczalna linia zabudowy, na której musi być usytuowana zewnętrzna krawędź zewnętrznej ściany budynku i określonych w ustaleniach planu budowli, o ile ustalenia dla terenów nie stanowią inaczej; linia ta nie dotyczy przejść i przejazdów bramowych na poziomie terenu;
- 6) obszar zabudowany II – obszar zajęty przez budynek lub budynki, ograniczony zewnętrznym obrysem ścian zewnętrznych kondygnacji naziemnej w jego lub ich rzucie o największej powierzchni;
- 7) parking samodzielny jednopoziomowy – jednokondygnacyjna budowla lub budynek przeznaczony do przechowywania samochodów;
- 8) przeznaczenie terenu – obiekty, które jako jedyne są dopuszczone na danym terenie;
- 9) sieci uzbrojenia – przewody wodociągowe i kanalizacyjne, gazociągi, sieci ciepłownicze, linie kablowe sieci telekomunikacyjnej i elektroenergetycznej, oraz inne podobne przewody, wraz z urządzeniami niezbędnymi do ich funkcjonowania;
- 10) strefa oddziaływania obowiązującej linii zabudowy – obszar, na którym sytuowanie budynków dopuszcza się wyłącznie zgodnie z obowiązującą linią zabudowy;
- 11) szczególne wymagania architektoniczne – wymóg wysokiego poziomu ukształtowania architektonicznego zabudowy i zagospodarowania terenu;
- 12) szpaler drzew – pojedynczy lub podwójny szereg drzew, którego przerwanie jest możliwe na skrzyżowaniach oraz w miejscach dojazdu do terenu;

- 13) teren – część obszaru objętego planem wyznaczona liniami rozgraniczającymi, oznaczona symbolem;
- 14) wydzielenie wewnętrzne – część terenu oznaczona symbolem.

§ 3. 1. Integralną częścią planu jest rysunek planu, o którym mowa w § 1 ust. 1.

2. Następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granice obszaru objętego planem tożsame z granicami strefy ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych;
- 2) linie rozgraniczające tereny;
- 3) symbole terenów;
- 4) granice wydzielen wewnętrznych;
- 5) symbole wydzielen wewnętrznych;
- 6) nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 7) obowiązujące linie zabudowy;
- 8) strefy oddziaływania obowiązującej linii zabudowy;
- 9) miejsca zmiany lub końca linii zabudowy.

3. Stwierdzenie zgodności planu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia stanowi załącznik nr 2 do uchwały.

4. Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu stanowi załącznik nr 3 do uchwały.

5. Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych stanowi załącznik nr 4 do uchwały.

§ 4. 1. Ustala się następujące kategorie przeznaczenia terenu:

- 1) handel detaliczny małopowierzchniowy A – należy przez to rozumieć obiekty służące sprzedaży detalicznej, przystosowane do przyjmowania klientów, o powierzchni sprzedaży nie większej niż 400 m², oraz punkty sprzedaży zakładów, gier losowych oraz loteryjnych i zakładów sportowych, wraz z obiektami towarzyszącymi, nienależącymi do innej kategorii przeznaczenia terenu, z wyłączeniem stacji paliw;
- 2) handel detaliczny małopowierzchniowy B – należy przez to rozumieć obiekty służące sprzedaży detalicznej, przystosowane do przyjmowania klientów, o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m², ale nie większej niż 2000 m², wraz z obiektami towarzyszącymi, nienależącymi do innej kategorii przeznaczenia terenu, z wyłączeniem stacji paliw;
- 3) gastronomia – należy przez to rozumieć restauracje, bary, kawiarnie, w tym kawiarnie internetowe, cukiernie, koktajl-bary, winiarnie, puby, stołówki, obiekty służące działalności cateringu, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 4) rozrywka – należy przez to rozumieć dyskoteki, kluby, w tym kluby muzyczne, sale taneczne, kasyna i salony gier, kręgielnie, sale bilardowe, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;

- 5) widowiskowe obiekty kultury – należy przez to rozumieć teatry, opery, filharmonie, sale koncertowe, sale widowiskowe, cyrki, kina, kabarety, planetaria, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 6) obiekty upowszechniania kultury – należy przez to rozumieć domy kultury, biblioteki, mediateki, wypożyczalnie filmów, centra informacyjne, kluby, z wyjątkiem muzycznych, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 7) wystawy i ekspozycje – należy przez to rozumieć muzea, galerie sztuki, sale wystawowe, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 8) pracownie artystyczne – należy przez to rozumieć pomieszczenia lub budynki wyspecjalizowane do potrzeb tworzenia utworów artystycznych, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 9) biura – należy przez to rozumieć budynki lub ich części, w których prowadzi się działalność związaną z zarządzaniem, działaniem organizacji, doradztwem, finansami, ubezpieczeniami, projektowaniem, obsługą nieruchomości, wynajmem, pośrednictwem, prowadzeniem interesów, pracami badawczo-rozwojowymi, archiwizowaniem, działalnością wydawniczą, reklamą, tłumaczeniami, świadczeniem usług turystycznych poza udzielaniem noclegów, przetwarzaniem i przesyłaniem informacji, informatyką, przygotowywaniem programów telewizyjnych i radiowych, przyjmowaniem przesyłek, administracją, wymiarem sprawiedliwości, zarządzaniem obroną narodową, policją, strażą pożarną i służbami ochrony, reprezentowaniem państw, instytucjami międzynarodowymi, a także podobną działalność, której nie prowadzi się w budynkach lub ich częściach należących do innych kategorii przeznaczenia terenu;
- 10) obiekty kongresowe i konferencyjne – należy przez to rozumieć obiekty kongresowe i konferencyjne wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 11) obiekty hotelowe – należy przez to rozumieć budynki niemieszkalne zakwaterowania turystycznego, w tym hotele, motele, pensjonaty, domy wycieczkowe, gospody, schroniska, w tym schroniska młodzieżowe, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 12) usługi drobne – należy przez to rozumieć obiekty usług szewskich, krawieckich, rymarskich, fotograficznych, introligatorskich, poligraficznych, jubilerskich, lutniczych, fryzjerskich, kosmetycznych, zegarmistrzowskich, pogrzebowych, ślusarskich, stolarskich, obiekty napraw artykułów użytku osobistego i użytku domowego, konserwacji i naprawy sprzętu i wyposażenia biurowego, studia wizażu i odchudzania, łaźnie i sauny, solaria, gabinety masażu, gabinety wrózek i astrologów, pralnie, obiekty wynajmu i wypożyczania przedmiotów ruchomych, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 13) poradnie medyczne – należy przez to rozumieć przychodnie, poradnie, ambulatoria, ośrodki zdrowia, gabinety lekarskie, stacje dializ, zakłady rehabilitacji leczniczej, stacje krwiodawstwa, szkoły rodzenia, gabinety paramedyczne, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 14) obiekty ratownictwa medycznego;
- 15) pracownie medyczne – należy przez to rozumieć pracownie diagnostyki medycznej, protetyki stomatologicznej i ortodoncji, pracownie ortopedyczne, banki krwi, organów i szpiku kostnego, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 16) zakłady lecznicze dla zwierząt;
- 17) schroniska dla zwierząt;
- 18) hotele dla zwierząt;
- 19) edukacja – należy przez to rozumieć przedszkola i szkoły, wraz z obiektami towarzyszącymi, z wyjątkiem szkół wyższych, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 20) obiekty kształcenia dodatkowego – należy przez to rozumieć obiekty, w których prowadzone jest kształcenie dodatkowe lub uzupełniające, w tym kursy i szkolenia oraz działalność wspomagająca proces nauczania, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 21) uczelnie wyższe;
- 22) obiekty naukowe i badawcze – należy przez to rozumieć obiekty, w których prowadzi się działalność naukową lub badawczą, w tym laboratoria, obserwatoria, stacje meteorologiczne, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 23) obrona cywilna – należy przez to rozumieć obiekty obrony cywilnej z wyjątkiem obiektów zarządzania obroną cywilną;
- 24) obiekty penitencjarne – należy przez to rozumieć areszty, więzienia, zakłady poprawcze, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 25) policja i służby ochrony – należy przez to rozumieć obiekty policji, straży miejskiej, służb ochrony, w tym straży ochrony kolei, agencji ochrony, z wyjątkiem obiektów służących ich zarządzaniu, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 26) straż pożarna – należy przez to rozumieć obiekty straży pożarnej z wyjątkiem obiektów zarządzania strażą pożarną;
- 27) obiekty wystawienniczo-targowe – należy przez to rozumieć obiekty wystawienniczo-tar-

- gowe wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 28) produkcja;
- 29) produkcja drobna – należy przez to rozumieć niewielkie obiekty związane z prowadzeniem działalności wytwórczej, takie jak piekarnie, lodziarnie, wyrób produktów cukierniczych i ciastkarskich, zakłady poligraficzne, w tym obiekty przystosowane do przyjmowania klientów, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 30) wytwarzanie energii elektrycznej;
- 31) wytwarzanie energii cieplnej;
- 32) pobór i uzdatnianie wody;
- 33) bazy budowlane i sprzętowe – należy przez to rozumieć obiekty do przechowywania i konserwacji maszyn i sprzętu oraz przetwarzania materiałów budowlanych i gruzu, wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 34) magazyny i handel hurtowy – należy przez to rozumieć obiekty służące do składowania, sortowania, konfekcjonowania, sprzedaży hurtowej i wysyłkowej sprzedaży detalicznej towarów, wraz z obiektami towarzyszącymi, z wyłączeniem giełd towarowych, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 35) giełdy towarowe;
- 36) obsługa pojazdów – należy przez to rozumieć obiekty służące obsłudze pojazdów, w tym myjnie, stacje diagnostyki pojazdów, punkty wymiany oleju, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 37) naprawa pojazdów – należy przez to rozumieć obiekty służące naprawie pojazdów, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 38) stacje paliw;
- 39) bazy kurierskie i wysyłkowe;
- 40) obiekty do parkowania;
- 41) odzysk lub unieszkodliwianie odpadów;
- 42) terenowe urządzenia sportowe – należy przez to rozumieć niekryte urządzenia do uprawiania sportu i rekreacji, w tym kąpieliska i plaże, wraz z obiektami towarzyszącymi, nienależącymi do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 43) kryte urządzenia sportowe – należy przez to rozumieć kryte w całości lub w części urządzenia do uprawiania sportu wraz z obiektami towarzyszącymi, nienależącymi do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 44) parki rozrywki – należy przez to rozumieć wesołe miasteczka wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 45) obiekty tresury zwierząt;
- 46) wody powierzchniowe – należy przez to rozumieć cieki i zbiorniki wodne wraz ze związanymi z nimi obszarami, w tym służącymi do przeprowadzenia wód powodziowych, budowle hydrotechniczne, z wyjątkiem nabrzeży i bulwarów, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 47) linie kolejowe;
- 48) bocznice kolejowe;
- 49) ulice;
- 50) place;
- 51) drogi wewnętrzne;
- 52) ciągi pieszce;
- 53) ciągi pieszo-rowerowe;
- 54) pętle transportu publicznego;
- 55) stacje transformatorowe;
- 56) stacje gazowe;
- 57) obiekty infrastruktury wodociągowej – należy przez to rozumieć studnie publiczne, urządzenia służące do ujmowania i magazynowania wód, pompownie wód, hydrofornie, urządzenia regulujące ciśnienie wody, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu;
- 58) obiekty infrastruktury kanalizacyjnej – należy przez to rozumieć wyloty urządzeń kanalizacyjnych służących do wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, urządzenia podczyszczające i oczyszczające ścieki oraz przepompownie ścieków, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu.
2. Ustala się następujące grupy kategorii przeznaczenia terenu:
- 1) aktywność gospodarcza – grupa obejmuje kategorie:
- a) handel detaliczny małopowierzchniowy A,
 - b) handel detaliczny małopowierzchniowy B,
 - c) gastronomia,
 - d) rozrywka,
 - e) widowiskowe obiekty kultury,
 - f) obiekty upowszechniania kultury,
 - g) wystawy i ekspozycje,
 - h) pracownie artystyczne,
 - i) biura,
 - j) obiekty kongresowe i konferencyjne,
 - k) obiekty hotelowe,
 - l) usługi drobne,
 - m) poradnie medyczne,
 - n) obiekty ratownictwa medycznego,
 - o) pracownie medyczne,
 - p) zakłady lecznicze dla zwierząt;
 - q) schroniska dla zwierząt,
 - r) hotele dla zwierząt,
 - s) edukacja,
 - t) obiekty kształcenia dodatkowego,
 - u) uczelnie wyższe,
 - v) obiekty naukowe i badawcze,
 - w) obrona cywilna,
 - x) obiekty penitencjarne,
 - y) policja i służby ochrony,
 - z) straż pożarna,
 - za) obiekty wystawienniczo-targowe,
 - zb) produkcja drobna,
 - zc) bazy budowlane i sprzętowe,
 - zd) magazyny i handel hurtowy,
 - ze) giełdy towarowe,
 - zf) obsługa pojazdów,
 - zg) naprawa pojazdów,
 - zh) stacje paliw,

- zi) bazy kurierskie i wysyłkowe,
 - zj) terenowe urządzenia sportowe,
 - zk) kryte urządzenia sportowe,
 - zl) parki rozrywki,
 - zm) obiekty tresury zwierząt;
 - 2) elektrociepłownie – grupa obejmuje kategorie:
 - a) wytwarzanie energii elektrycznej,
 - b) wytwarzanie energii cieplnej;
 - 3) infrastruktura drogowa – grupa obejmuje kategorie:
 - a) obiekty do parkowania,
 - b) place,
 - c) drogi wewnętrzne,
 - d) ciągi piesze,
 - e) ciągi pieszo-rowerowe;
 - 4) obiekty infrastruktury technicznej – grupa obejmuje kategorie:
 - a) stacje transformatorowe,
 - b) stacje gazowe,
 - c) obiekty infrastruktury wodociągowej,
 - d) obiekty infrastruktury kanalizacyjnej.
3. Na każdym terenie dopuszcza się zieleń i urządzenia budowlane towarzyszące kategoriom przeznaczenia dopuszczonym na tym terenie.

Rozdział 2

Ustalenia dla całego obszaru objętego planem

§ 5. W ramach przeznaczenia edukacja dopuszcza się wyłącznie przedszkola wraz z obiektami towarzyszącymi, a także obiekty do nich podobne, nienależące do innej kategorii przeznaczenia terenu.

§ 6. Obowiązują następujące ustalenia dotyczące ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów:

- 1) obiekty o wymiarze pionowym, mierzonym od poziomu terenu do ich najwyższego punktu, nie mniejszym niż 50 m podlegają zgłoszeniu do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem wojskowym oraz oznakowaniu jako przeszkody lotnicze, a obiekty o wysokości 100 m i więcej powyżej poziomu terenu podlegają zgłoszeniu do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem cywilnym oraz oznakowaniu jako przeszkody lotnicze;
- 2) kąt nachylenia połaci dachowej nie może być mniejszy niż 1°;
- 3) dla obiektów infrastruktury technicznej i dróg wewnętrznych nie obowiązują ustalenia dla terenów, zawarte w rozdziale 3, dotyczące powierzchni terenu biologicznie czynnego;
- 4) w odniesieniu do budowli nieprzekraczalne linie zabudowy dotyczą budowli przekrytych dachem.

§ 7. Obowiązują następujące ustalenia dotyczące ochrony i kształtowania środowiska i krajobrazu oraz ochrony przyrody:

- 1) na powierzchniach niezabudowanych i nieutwardzonych obowiązuje zieleń;
- 2) dopuszcza się retencjonowanie wód opadowych na terenie działki budowlanej.

§ 8. Obowiązują następujące ustalenia dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków:

- 1) ustala się strefę ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych na całym obszarze objętym planem;
- 2) w strefie, o której mowa w pkt 1, przed prowadzeniem prac ziemnych należy uzyskać opinię właściwych służb ochrony zabytków;
- 3) w obrębie zabytkowego stanowiska archeologicznego nr 307 – ślad osadniczy z neolitu, wyznaczonego na rysunku planu, oraz w przypadku odkryć zabytków archeologicznych na pozostałym obszarze należy przeprowadzić badania archeologiczne za pozwoleniem właściwych służb ochrony zabytków.

§ 9. Obowiązują następujące ustalenia dotyczące nośników reklamowych i obiektów informacyjnych:

- 1) zakazuje się nośników reklamowych, z wyjątkiem:
 - a) nośników reklamowych stanowiących wyposażenie przystanków transportu publicznego,
 - b) słupów reklamowych;
- 2) wymiar pionowy słupów reklamowych, o których mowa w pkt 1 lit. b, mierzony od poziomu terenu przy słupie do najwyższego punktu słupa nie może być większy niż 5 m, a powierzchnia jego rzutu na płaszczyznę poziomą musi zawierać się w okręgu o średnicy nie większej niż 1,5 m;
- 3) dopuszcza się wolno stojące obiekty służące informacji o obiektach historycznych i informacji turystycznej o wymiarze pionowym nie większym niż 3 m.

§ 10. Obowiązują następujące ustalenia dotyczące zasad scalania i podziału nieruchomości:

- 1) dopuszcza się scalanie i podział nieruchomości;
- 2) powierzchnia działki nie może być mniejsza niż 2 m²;
- 3) szerokość frontu działki nie może być mniejsza niż 1 m;
- 4) kąt położenia granicy działki w stosunku do pasa drogowego nie może być mniejszy niż 40°.

§ 11. 1. Obowiązują następujące ustalenia dotyczące parkowania pojazdów:

- 1) obowiązują miejsca postojowe dla samochodów osobowych towarzyszące poszczególnym kategoriom przeznaczenia terenu co najmniej w liczbie ustalonej zgodnie z następującymi wskaźnikami:
 - a) dla handlu detalicznego małopowierzchniowego A – 25 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni sprzedaży,
 - b) dla handlu detalicznego małopowierzchniowego B – 30 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni sprzedaży,
 - c) dla gastronomii i rozrywki – 20 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej,
 - d) dla widowiskowych obiektów kultury – 25 miejsc postojowych na 100 miejsc użytkowych lub dla widzów,
 - e) dla obiektów upowszechniania kultury, wystaw i ekspozycji – 1 miejsce postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej,

- f) dla obiektów sakralnych – 10 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej,
 - g) dla biur, obiektów kongresowych i konferencyjnych – 25 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej,
 - h) dla obiektów hotelowych – 50 miejsc postojowych na 100 pokoi hotelowych,
 - i) dla obiektów wystawienniczo-targowych – 25 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej,
 - j) dla poradni medycznych i pracowni medycznych – 15 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej,
 - k) dla zakładów leczniczych dla zwierząt – 15 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej,
 - l) dla edukacji – 2 miejsca postojowe na 1 oddział,
 - m) dla obiektów kształcenia dodatkowego – 15 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej,
 - n) dla uczelni wyższych – 25 miejsc postojowych na 100 stanowisk pracy i miejsc dla studentów,
 - o) dla obiektów naukowych i badawczych – 25 miejsc postojowych na 100 stanowisk pracy,
 - p) dla produkcji, wytwarzania energii elektrycznej, wytwarzania energii cieplnej – 25 miejsc postojowych na 100 stanowisk pracy,
 - q) dla magazynów i handlu hurtowego – 15 miejsc postojowych na 1000 m² powierzchni użytkowej,
 - r) dla terenowych i krytych urządzeń sportowych – 15 miejsc postojowych na 100 miejsc dla użytkowników lub miejsc dla widzów;
- 2) miejsca postojowe, o których mowa w pkt 1, należy usytuować na terenie i działce budowlanej, na których usytuowany jest obiekt, któremu te miejsca towarzyszą;
- 3) nie dopuszcza się parkingów samodzielnych jednopoziomowych nadziemnych;
- 4) obowiązują miejsca postojowe dla rowerów towarzyszące poszczególnym kategoriom przeznaczenia terenu co najmniej w liczbie ustalonej zgodnie z następującymi wskaźnikami:
- a) dla handlu detalicznego małopowierzchniowego A i B – 2 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni sprzedaży,
 - b) dla gastronomii – 2 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej,
 - c) dla obiektów upowszechniania kultury – 2 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej,
 - d) dla uczeni wyższych – 20 miejsc postojowych na 100 miejsc dla studentów,
 - e) dla biur – 1 miejsce postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej,
 - f) dla terenowych urządzeń sportowych i krytych urządzeń sportowych – 2 miejsca postojowe na 100 miejsc dla użytkowników lub miejsc dla widzów.

2. Dostawy paliw stałych transportem kolejowym do obszaru objętego planem nie mogą powodować ograniczenia przepustowości ul. Obornickiej i ul. Żmigrodzkiej.

§ 12. Obowiązują następujące ustalenia dotyczące systemów infrastruktury technicznej:

- 1) dopuszcza się sieci uzbrojenia;
- 2) odprowadzenie ścieków komunalnych dopuszcza się wyłącznie siecią kanalizacyjną;
- 3) przewody wodociągowe i kanalizacyjne, gazociągi, sieci ciepłownicze, linie kablowe sieci telekomunikacyjnej i elektroenergetycznej dopuszcza się wyłącznie jako podziemne lub usytuowane w konstrukcjach drogowych i kolejowych obiektów inżynierskich, o ile ustalenia dla terenów nie stanowią inaczej.

§ 13. Następujące tereny ustala się jako obszary przeznaczone na cele publiczne: 1KDZ, 2KDZ, 3KDD i 4KDAB.

§ 14. Określa się wysokość stawki procentowej, na podstawie której ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dla:

- 1) terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 1AG i 2AG na 30%;
- 2) pozostałych terenów na 0,1%.

Rozdział 3

Ustalenia dla terenów

§ 15. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1AG ustala się przeznaczenie:

- 1) elektrociepłownię;
- 2) produkcja;
- 3) odzysk lub unieszkodliwianie odpadów;
- 4) pobór i uzdatnianie wody;
- 5) aktywność gospodarcza;
- 6) obiekty infrastruktury technicznej;
- 7) infrastruktura drogowa;
- 8) wody powierzchniowe;
- 9) bocznice kolejowe.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) wymiar pionowy budynku lub budowli przekrytej dachem, mierzony od poziomu terenu do najwyższego punktu pokrycia dachu, nie może być większy niż 49 m;
- 2) ustalenie, o którym mowa w pkt 1, nie dotyczy budynków i budowli przekrytych dachem należących do kategorii przeznaczenia terenu, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, dla których wymiar pionowy, mierzony od poziomu terenu do najwyższego punktu pokrycia dachu, nie może być większy niż 80 m;
- 3) wymiar pionowy budowli nieprzekrytej dachem, mierzony od poziomu terenu do jej najwyższego punktu, nie może być większy niż 180 m;
- 4) udział powierzchni obszaru zabudowanego II w powierzchni działki budowlanej nie może być większy niż 80%;
- 5) powierzchnia terenu biologicznie czynnego musi stanowić co najmniej 15% powierzchni działki budowlanej;
- 6) obowiązuje osłona placów składowych od strony ulicy Obornickiej oraz terenu 5KK;
- 7) wymiar pionowy osłony, o której mowa w pkt 6, nie może być mniejszy niż wysokość składowania;

- 8) ustalenie, o którym mowa w pkt 7, nie obowiązuje dla wysokości składowania przekraczającej 8 m, dla której wymiar pionowy ostony nie może być mniejszy niż 8 m;
- 9) obowiązują szczególne wymagania architektoniczne dla elewacji budynków sytuowanych od strony terenu 2KDZ;
- 10) obowiązuje szpaler drzew na odcinkach wskazanych na rysunku planu;
- 11) ustalenie, o którym mowa w § 12 pkt 3, nie dotyczy linii elektroenergetycznych i sieci ciepłowniczych służących do wyprowadzenia mocy z obiektów, należących do kategorii przeznaczenia terenu elektrociepłowni i produkcja.

3. Dojazd do terenu, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się wyłącznie od:

- 1) terenu 2KDZ;
- 2) terenu 3KDD;
- 3) ul. Paprotnej poprzez teren 4KDAB.

§ 16. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2AG ustala się przeznaczenie:

- 1) aktywność gospodarcza;
- 2) produkcja;
- 3) elektrociepłowni;
- 4) pobór i uzdatnianie wody;
- 5) odzysk i unieszkodliwianie odpadów;
- 6) obiekty infrastruktury technicznej;
- 7) infrastruktura drogowa;
- 8) bocznice kolejowe.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) wymiar pionowy budynku lub budowli, mierzony od poziomu terenu do najwyższego punktu pokrycia dachu, nie może być większy niż 49 m;
- 2) w granicach wydzielenia wewnętrznego, oznaczonego na rysunku planu symbolem (A), wymiar pionowy budynków, mierzony od poziomu terenu do najniższego punktu pokrycia dachu, nie może być mniejszy niż 12 m;
- 3) suma długości ścian budynków usytuowanych na obowiązującej linii zabudowy musi stanowić co najmniej 80% długości tej linii w granicach działki lub działek, na których są sytuowane te budynki;
- 4) udział powierzchni obszaru zabudowanego II w powierzchni działki budowlanej nie może być większy niż 80%;
- 5) powierzchnia terenu biologicznie czynnego musi stanowić co najmniej 15% powierzchni działki budowlanej;
- 6) obowiązuje osłona placów składowych od strony ulicy Obornickiej oraz terenu 5KK;
- 7) wymiar pionowy ostony, o której mowa w pkt 6, nie może być mniejszy niż wysokość składowania;
- 8) ustalenie, o którym mowa w pkt 7, nie obowiązuje dla wysokości składowania przekraczającej 8 m, dla której wymiar pionowy ostony nie może być mniejszy niż 8 m;
- 9) obowiązują szczególne wymagania architektoniczne dla elewacji budynków sytuowanych od strony terenu 1KDZ.

3. Dojazd do terenu, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się wyłącznie od terenu 3KDD.

§ 17. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 1KDZ ustala się przeznaczenie:

- 1) ulice;
- 2) linie kolejowe.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia dotyczące zagospodarowania terenu:

- 1) obowiązuje ulica klasy zbiorczej;
- 2) obowiązują obustronne chodniki;
- 3) obowiązują szpalery drzew na odcinkach wskazanych na rysunku planu;
- 4) obowiązuje ścieżka rowerowa.

§ 18. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 2KDZ ustala się przeznaczenie – ulice.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje ulica klasy zbiorczej.

§ 19. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 3KDD ustala się przeznaczenie – ulice.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje ulica klasy dojazdowej.

§ 20. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 4KDAB ustala się przeznaczenie:

- 1) pętle transportu publicznego;
- 2) drogi wewnętrzne;
- 3) handel detaliczny małopowierzchniowy A;
- 4) gastronomia.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, handel detaliczny małopowierzchniowy A oraz gastronomię dopuszcza się wyłącznie w obiektach o powierzchni użytkowej nie przekraczającej 25 m² i o wymiarze pionowym, mierzonym od poziomu terenu do najwyższego punktu pokrycia dachu, nie większym niż 4,5 m.

§ 21. 1. Dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem 5KK ustala się przeznaczenie:

- 1) linie kolejowe;
- 2) bocznice kolejowe;
- 3) ulice.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ulice dopuszcza się wyłącznie w granicach wydzielenia wewnętrznego oznaczonego na rysunku planu symbolem (A).

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 22. Traci moc uchwała nr XIV/338/07 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej we Wrocławiu (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego Nr 305, poz. 4171) na obszarze objętym planem.

§ 23. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Wrocławia.

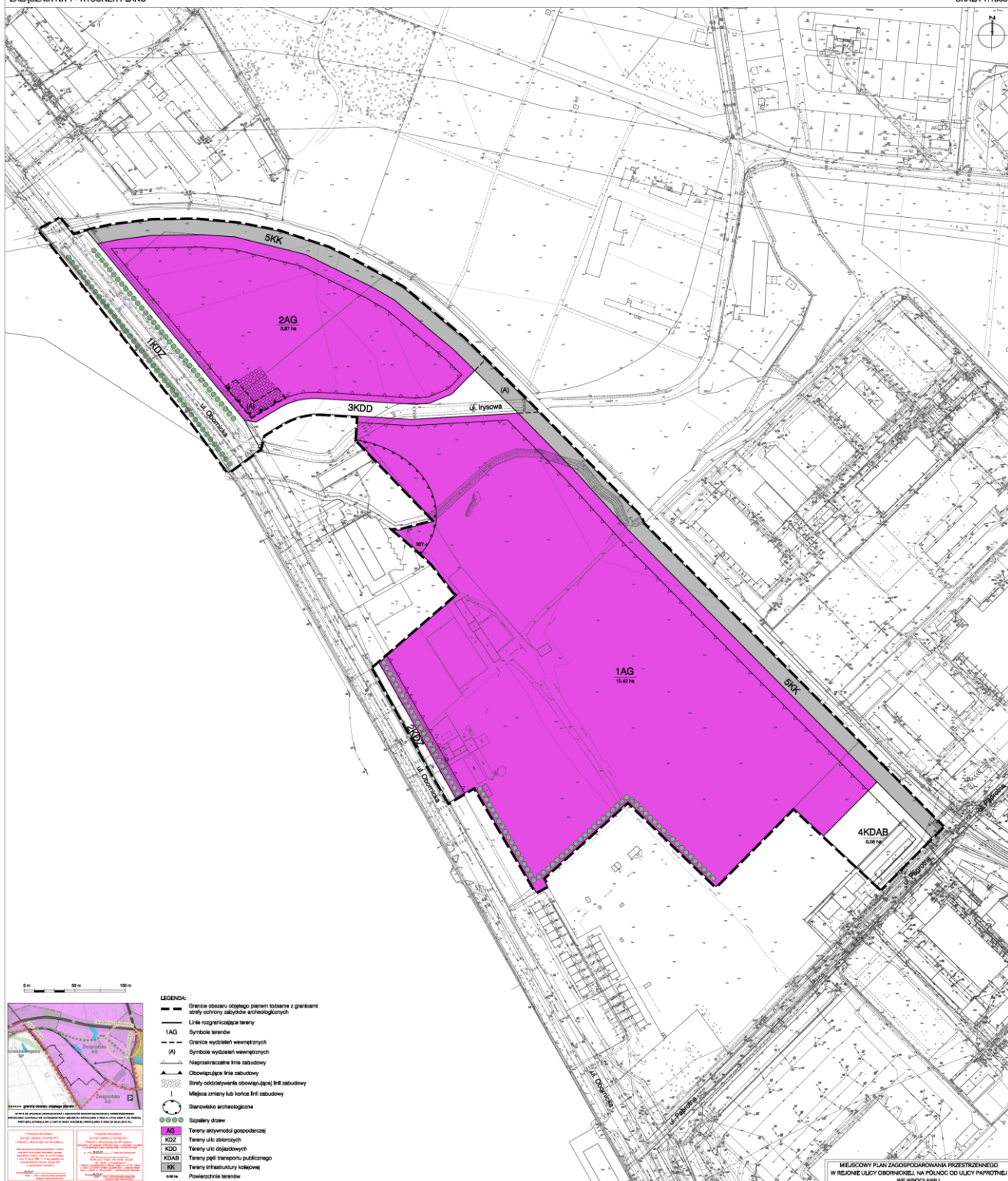
§ 24. Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Wiceprzewodnicząca Rady Miejskiej:
Maria Zawartko

-
- ¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: [Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220](#), [Nr 62, poz. 558](#), [Nr 113, poz. 984](#), [Nr 153, poz. 1271](#) i [Nr 214, poz. 1806](#), z 2003 r. [Nr 80, poz. 717](#) i [Nr 162, poz. 1568](#), z 2004 r. [Nr 102, poz. 1055](#), [Nr 116, poz. 1203](#) i [Nr 167, poz. 1759](#), z 2005 r. [Nr 172, poz. 1441](#) i [Nr 175, poz. 1457](#), z 2006 r. [Nr 17, poz. 128](#) i [Nr 181, poz. 1337](#), z 2007 r. [Nr 48, poz. 327](#), [Nr 138, poz. 974](#) i [Nr 173, poz. 1218](#), z 2008 r. [Nr 180, poz. 1111](#) i [Nr 223, poz. 1458](#), z 2009 r. [Nr 52, poz. 420](#) i [Nr 157, poz. 1241](#) oraz z 2010 r. [Nr 28, poz. 142](#) i [146, Nr 40, poz. 230](#) i [Nr 106, poz. 675](#) oraz z 2011 r. [Nr 21, poz. 113](#) i [Nr 117, poz. 679](#), [Nr 134, poz. 777](#)
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: [Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41](#) i [Nr 141, poz. 1492](#), z 2005 r. [Nr 113, poz. 954](#) i [Nr 130, poz. 1087](#), z 2006 r. [Nr 45, poz. 319](#) i [Nr 225, poz. 1635](#), z 2007 r. [Nr 127, poz. 880](#) oraz z 2008 r. [Nr 123, poz. 803](#), [Nr 199, poz. 1227](#), [Nr 201, poz. 1237](#) i [Nr 220, poz. 1413](#) oraz z 2010 r. [Nr 75, poz. 474](#), [Nr 106, poz. 675](#) i [Nr 119, poz. 804](#), [Nr 130, poz. 871](#), [Nr 149, poz. 996](#) i [Nr 155, poz. 1043](#) oraz z 2011 r. [Nr 32, poz. 159](#).

Załącznik nr 1 do uchwały nr XIII/252/
/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia
7 lipca 2011 r.

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W REJONIE ULICY OBORNICKIEJ, NA PÓŁNOC OD ULICY PAPROTNEJ WE WROCŁAWIU
ZAŁĄCZNIK NR 1 - RYSUNEK PLANU SKALA 1:1000



**Załącznik nr 2 do uchwały nr XIII/252/
/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia
7 lipca 2011 r.**

**Stwierdzenie zgodności planu z ustaleniami Studium uwarunkowań
i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia**

Rada Miejska Wrocławia stwierdza zgodność miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej, na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia przyjętego uchwałą nr LIV/3249/06 z dnia 6 lipca 2006 roku (Biuletyn Urzędowy Rady Miejskiej Wrocławia Nr 8, poz. 253), wraz ze zmianą przyjętą uchwałą nr L/1467/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 maja 2010 r. (Biuletyn Urzędowy Rady Miejskiej Wrocławia Nr 5, poz. 116).

**Załącznik nr 3 do uchwały nr XIII/252/
/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia
7 lipca 2011 r.**

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu

Rada Miejska Wrocławia, po uprzednim rozpatrzeniu, nie uwzględnia następujących uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej, na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu wniesionych przez:

1) Marka Nowaka, pismem w dniu 6 czerwca 2011 r.:

a) dotyczącej terenu 1AG:

- w zakresie ustalenia obowiązywania co najmniej 80% terenu biologicznie czynnego w pasie terenu o szerokości 10 metrów wzdłuż granicy z terenem 2KDZ,
- w zakresie wątpliwości wobec dopuszczenia (zachowania bez zmian w stosunku do obowiązującego planu miejscowego) zabudowania budynkami o wysokości nawet 49 metrów całego terenu o powierzchni 12 ha (z pomniejszeniem o powierzchnię terenu biologicznie czynnego),
- w zakresie zastrzeżenia wobec dopuszczenia budynków i budowli o wysokości nawet 80 metrów dla kategorii przeznaczenia terenu odzysk i unieszkodliwianie odpadów,

b) dotyczącej terenu 2AG, z wyjątkiem wydzielenia wewnętrznego A, w zakresie ustalenia obowiązywania co najmniej 80% terenu biologicznie czynnego w pasie terenu o szerokości 10 metrów wzdłuż granicy z terenem 1KDZ,

c) dotyczącej terenów 1AG i 2AG:

- co najmniej w granicach działek stanowiących własność gminy Wrocław bez wieczystego użytkowania w zakresie wykreślenia przeznaczenia terenu odzysk lub unieszkodliwianie odpadów lub dopuszczenie wyłącznie wewnątrz budynku (budynków), oraz ponownej analizy zasadności utrzymania tak szerokiej listy przeznaczeń w ramach grupy kategorii przeznaczenia terenu aktywność gospodarcza,
- w zakresie nie dopuszczenia składowania poza budynkami sypkich (masowych) produktów i półproduktów w pasie terenu o szerokości co najmniej 100 metrów wzdłuż granicy z terenami 1KDZ, 2KDZ i 5KK,
- w zakresie zastrzeżenia wobec braku ustalenia ograniczającego liczbę lub co najmniej rodzaj obiektów (kominów, wież, masztów, słupów, elementów naziemnych i innych) o wysokości większej niż 49 metrów,
- w zakresie zastrzeżenia wobec w praktyce dopuszczenia do zrealizowania centra lub centrów logistycznych (odmiennie wynika ze Studium) oraz wobec braku ograniczeń w zakresie rodzaju (branża) i wielkości działalności gospodarczej (skala) w ramach kategorii przeznaczenia terenu produkcja,

d) w zakresie dezaprobaty wobec braku ustaleń mogących służyć zapobieżeniu szatkowania zieleni (powierzchni biologicznie czynnej) na niewielkie fragmenty, jak również w formie długich ale wąskich pasów zieleni, co ostatecznie może powodować zmarginalizowanie zieleni w przestrzeni, a nawet – jej faktyczną likwidację,

e) w zakresie dodania wskaźnika minimalnej powierzchni zajmowanej przez szpalery drzew, przykładowo w oparciu o opracowanie pt. „Propozycje standardów w zakresie kształtowania zieleni wysokiej miejskich tras komunikacyjnych”, dostępne na stronie internetowej Zarządu Zieleni Miejskiej we Wrocławiu,

- f) dotyczącej terenu 1AG w części oraz terenu 4KDBA w części – w zakresie analizy, czy brak linii zabudowy wzdłuż niektórych linii rozgraniczających ww. terenów jest zgodny z:
- § 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
 - § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- g) w zakresie zastrzeżenia wobec nie dopuszczania nośników reklamowych (obiekty służące reklamie) na terenach przeznaczonych na aktywność gospodarczą, przy jednoczesnym braku ustaleń w zakresie szyldów, logotypów i innych podobnych obiektów,
- h) w zakresie spostrzeżenia, że miejsca dopuszczenia lokalizacji budynków wysokościowych wykraczają poza obszar zdefiniowany na rys. 2 Studium [uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego – kompozycja przestrzenna] jako „wnętrza uliczne, w częściach których, możliwe jest harmonijne wkomponowanie budynków wysokościowych o wysokości do 100 m”,
- i) w zakresie zwrócenia uwagi na postanowienia Studium dotyczące budynków wysokościowych;
- 2) Towarzystwo Upiększania Miasta Wrocławia, pismem w dniu 6 czerwca 2011 r. w zakresie:
- a) dezaprobaty i odrzucenia dla ustaleń, które pozwalają na:
 - wybudowanie obiektów technologicznych o wysokości powyżej 80 metrów,
 - zakłócenie ładu przestrzenno-estetycznego w północnej części Wrocławia,
 - znaczną ingerencję w środowisko naturalne oraz zwiększenie zanieczyszczenia powietrza,
 - b) zwrócenia uwagi na fakt, że nowa inwestycja położona na opiniowanych terenach nie jest spójna z długofalowym planem zagospodarowania wytworzonej w elektrociepłowni energii,
 - c) zasadności wybudowania nowej elektrociepłowni na opiniowanym terenie, jedynie po spełnieniu określonych działań z zakresu energetyki cieplnej, w tym na obszarach Centrum Miasta i Śródmieścia,
 - d) uwag dodatkowych dotyczących:
 - obecnych nadwyżek energii cieplnej, ryzyka ich zwiększenia i niewykorzystania w przypadku budowy nowej elektrociepłowni,
 - braku spójności miejscowego planu z uchwałą Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie uchwalenia założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla obszaru gminy Wrocław (uchwała Rady Miejskiej Wrocławia nr XXXI/2275/04 z dnia 9 grudnia 2004 r.) oraz konieczności jej aktualizacji,
 - złożonych przez TUMW uwag do projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia (pismo z dnia 10 lutego 2009 r.) oraz postulatu w sprawie aktualizacji Założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla obszaru Gminy Wrocław,
 - wejścia w życie Ustawy o efektywności energetycznej, która określa m.in. cele w zakresie oszczędnego gospodarowania energią;
- 3) Izbę Gospodarczą Reklamy Zewnętrznej, pismem nadanym w dniu 8 czerwca 2011 r., w zakresie dotyczącym:
- a) dopuszczenia na terenach 1KDZ, 2KDZ, 1AG, 2AG:
 - urządzeń reklamowych dwustronnych o powierzchni reklamowej każdej ze stron do 3 m², np. typu citylight,
 - urządzeń reklamowych o powierzchni do 9 m², np. typu cityscroll, superscroll,z zastrzeżeniem zachowania minimalnej odległości pomiędzy urządzeniami reklamowymi,
 - b) zaproponowanych dodatkowych zasad umieszczania urządzeń reklamowych, zgodnie z którymi:
 - nośniki reklamowe nie powinny być umieszczane w miejscach i w sposób zastrzeżony dla znaków drogowych lub w sposób utrudniający ich odczytanie, w miejscach i w sposób zastrzeżony dla istniejącego oznakowania miejskiego systemu informacji lub w sposób utrudniający jego odczytanie, na obiektach wpisanych do rejestru zabytków, na pomnikach i miejscach pamięci narodowej, w pasie dzielącym jezdnię oraz na barierkach oddzielających jezdnię i torowiska, na budowach o funkcji barier dźwiękochłonnych, na mostach, wiaduktach i kładkach, na obiektach urzędów administracji rządowej i samorządowej, za wyjątkiem reklam remontowo-budowlanych, na ażurowych balustradach balkonów i tarasów, za wyjątkiem reklam remontowo-budowlanych, w parkach, cmentarzach i wydzielonych terenach zieleni miejskiej, a także na ich ogrodzeniach, na pomnikach przyrody, w sposób ograniczający widoczność z kamer systemu monitoringu miejskiego, na budynkach mieszkalnych w sposób przesłaniający okna, za wyjątkiem reklam remontowo-budowlanych,
 - nośniki reklamowe posiadające podświetlane i oświetlone powierzchnie ekspozycyjne, nośniki ze zmienną liczbą powierzchni ekspozycyjnych, nośniki elektroniczne/cyfrowe oraz oświetlenie wystaw nie mogą być uciążliwe dla użytkowników budynków w obszarze oddziaływania, jak również dla użytkowników drogi,

- urządzenia reklamowe ze zmienną ekspozycją obrazu lub oświetlenia, którego czas zmiany ekspozycji jest krótszy niż 5 sekund, mogą być umieszczane w odległości nie mniejszej niż 50 m od skrzyżowania ulic.

**Załącznik nr 4 do uchwały nr XIII/252/
/11 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia
7 lipca 2011 r.**

Rozstrzygnięcie o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych

Inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy będą finansowane z budżetu gminy, w tym ze środków pozyskiwanych z funduszy Unii Europejskiej, a także ze środków zewnętrznych.

2866

**UCHWAŁA NR VIII/40/2011
RADY GMINY KONDRATOWICE**

z dnia 31 marca 2011 r.

**w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
miejscowości Czerwieniec**

(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.389.2011.JT1-1 z dnia 22 lipca 2011 r.
do WSA we Wrocławiu na uchwałę w całości)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 ze zmianami) i art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, ze zmianami), w związku z uchwałą nr XXI/113/2008 Rady Gminy Kondratowice z dnia 20 marca 2008 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Czerwieniec, po stwierdzeniu zgodności planu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kondratowice, Rada Gminy Kondratowice uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miejscowości Czerwieniec, zwany dalej planem.

2. Załącznikami do niniejszej uchwały są:

- 1) rysunek planu, będący integralną częścią uchwały w skali 1 : 1000, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały;
- 2) rysunek planu, będący integralną częścią uchwały w skali 1 : 5000, stanowiący załącznik nr 2 do niniejszej uchwały;
- 3) rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia nieuwzględnionych uwag wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowi załącznik nr 3 do niniejszej uchwały;
- 4) rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury

technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz o zasadach ich finansowania zgodnie z przepisami o finansach publicznych, stanowi załącznik nr 4 do niniejszej uchwały.

Rozdział 1

Ustalenia ogólne

§ 2. 1. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o:

- 1) planie – należy przez to rozumieć ustalenia zawarte w niniejszej uchwale wraz załącznikami;
- 2) przepisach szczególnych i odrębnych – należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi oraz ograniczenia w dysponowaniu terenem, wynikające z prawomocnych decyzji administracyjnych;
- 3) linii rozgraniczającej – należy przez to rozumieć linię rozdzielającą tereny o różnym sposobie użytkowania (funkcji) lub różnym sposobie zagospodarowania terenu;
- 4) nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć linię ograniczającą obszar, na którym dopuszcza się wznoszenie budynków oraz budowli naziemnych niebędących liniami przesyłowymi, sieciami uzbrojenia terenu oraz związanymi z nimi urządzeniami;
- 5) terenie – należy przez to rozumieć obszar o jednolitym sposobie użytkowania i funkcji podstawowej, ograniczony liniami rozgraniczającymi i oznaczony symbolem przeznaczenia podstawowego;

- 6) przeznaczeniu podstawowym terenu – należy przez to rozumieć część przeznaczenia terenu, która dominuje na danym terenie w sposób określony ustaleniami planu – w przypadku ustalenia więcej niż jednej kategorii przeznaczenia podstawowego, każda z tych kategorii może stanowić wyłączone przeznaczenie terenu lub poszczególnych nieruchomości położonych w granicach terenu;
 - 7) przeznaczeniu uzupełniającym terenu – należy przez to rozumieć – rodzaj przeznaczenia terenu inny niż podstawowy, który uzupełnia lub wzbogaca przeznaczenie podstawowe w sposób określony w ustaleniach planu i którego powierzchnia użytkowa, zabudowy lub części terenu zajmuje w granicach terenu i poszczególnych nieruchomości mniej niż odpowiednia powierzchnia zajmowana przez przeznaczenie podstawowe;
 - 8) przeznaczeniu równorzędnym terenu – należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia terenu uzupełniające się w dowolnych proporcjach lub będące zamiennym sposobem zagospodarowania terenu oraz obiektów z nim związanych;
 - 9) urządzeniach towarzyszących – należy przez to rozumieć obiekty technicznego wyposażenia, dojazdy i dojścia, parkingi i garaże, budynki gospodarcze, wiaty i zadaszenia, małą architekturę, oczka wodne o charakterze rekreacyjnym lub ozdobnym oraz inne obiekty i urządzenia pełniące służebną rolę wobec funkcji określonych w przeznaczeniu podstawowym lub dopuszczalnym;
 - 10) powierzchni zabudowy działki – należy przez to rozumieć powierzchnię zajęta przez budynek wyznaczoną przez rzut poziomy krawędzi budynku na powierzchnię terenu. Do powierzchni zabudowy działki nie wlicza się:
 - a) powierzchni obiektów budowlanych ani ich części niewystających ponad powierzchnię terenu;
 - b) powierzchni elementów drugorzędnych takich jak: schody zewnętrzne, rampy zewnętrzne, tarasy, daszki, markizy itp.
 - 11) usług nieuciążliwej – należy przez to rozumieć usługi niewymagające stałej obsługi transportowej pojazdami o nośności powyżej 3,5 t, których charakter nie powoduje konfliktów sąsiedztwa.
 - 8) obiekty o wartościach historycznych wpisane do gminnej ewidencji zabytków;
 - 9) stanowiska archeologiczne;
 - 10) granica obszaru górniczego „Janowiczki”;
 - 11) granica terenu górniczego „Janowiczki”;
2. Pozostałe oznaczenia graficzne na rysunku planu niebędące obowiązującymi ustaleniami planu mają charakter informacyjny:
- 1) tereny zagrożone zalaniem wodami powodziowymi;
 - 2) proponowany podział geodezyjny;
 - 3) proponowana lokalizacja budynków mieszkalnych;
 - 4) linie elektroenergetyczne napowietrzne.

§ 4. 1. Ustala się następujące kategorie przeznaczenia terenu:

- 1) tereny zabudowy zagrodowej mieszkaniowej jednorodzinnej – oznaczone symbolem MN;
- 2) tereny zabudowy mieszkaniowej mieszanej jednorodzinnej i zagrodowej – oznaczone symbolem MM;
- 3) tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – oznaczone symbolem MW;
- 4) tereny zabudowy usługowej – oznaczone symbolem U;
- 5) tereny usług sportu i rekreacji – oznaczone symbolem US;
- 6) tereny eksploatacji górniczej – wyrobisko i zwałowisko – oznaczone symbolem PG;
- 7) tereny po eksploatacji górniczej przeznaczony się do rekultywacji w kierunku wodno – leśnym oraz wodno-rolnym – oznaczone symbolem PZ;
- 8) tereny rolne – oznaczone symbolem R;
- 9) tereny lasów - oznaczone symbolem ZL;
- 10) teren zbiornika przeciwpożarowego – oznaczone symbolem W;
- 11) tereny wód powierzchniowych i śródlądowych – oznaczone symbolem WS;
- 12) tereny urządzeń elektroenergetycznych – oznaczone symbolem E;
- 13) tereny dróg klasy lokalnej – oznaczone symbolem KDL;
- 14) tereny dróg klasy dojazdowej – oznaczone symbolem KDD;
- 15) tereny ciągów pieszo-jezdných – oznaczone symbolem KDPJ;
- 16) tereny ciągów pieszych – oznaczone symbolem KDX.

§ 5. Nie określa się szczególnych sposobów i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Rozdział II

Ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

§ 6. 1. Wyznacza się strefę „B” ochrony konserwatorskiej dla zespołu folwarcznego.

2. W strefie „B” obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:

- 1) ustala się prymat zachowania wartości zabytkowych zespołu i poszczególnych jego ele-

§ 3. 1. Następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granica opracowania;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 3) symbole określające podstawowe przeznaczenie terenów;
- 4) nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 5) granica strefy ochrony konserwatorskiej „B”;
- 6) granica strefy ochrony krajobrazu „K”;
- 7) granica strefy ochrony zabytków archeologicznych „OW”;

mentów zabytkowych nad wszelką działalnością inwestycyjną;

- 2) lokalizacja nowej zabudowy możliwa jest wyłącznie w miejscu nieistniejących historycznych budynków lub jako logiczne uzupełnienie zabudowy zespołu, wymagane jest przy tym dostosowanie nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie skali, bryły, formy architektonicznej, podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni muru i otworów, kolorystyki, z użyciem tradycyjnych, historycznych, lokalnych materiałów, nowa zabudowa nie może dominować nad zabudową historyczną,
- 3) należy dostosować współczesną funkcję do wartości zabytkowego zespołu budowlanego jego poszczególnych obiektów, eliminując uciążliwe funkcje;
- 4) na terenie zespołu zakazuje się budowy silosów w obrębie podwórzy gospodarczych, dopuszcza się ich budowę jako wbudowanych w obiekty folwarczne lub w formie obudowanej w miejscu nieistniejących obiektów historycznych;
- 5) należy usunąć obiekty dysharmonizujące lub pozostawić je do śmierci technicznej, analogicznie należy postępować w stosunku do innych elementów zniekształcających założenie historyczne (np. błędnych nasadzeń zieleni);
- 6) należy zlikwidować obiekty tymczasowe;
- 7) nie dopuszcza się dalszego podziału nieruchomości;
- 8) zakazuje się stosowania przegrodzeń dzielących optycznie zespół;
- 9) zakazuje się stosowania ogrodzeń betonowych z elementów prefabrykowanych, forma, materiał i wysokość winien nawiązywać do lokalnych, historycznych ogrodzeń;
- 10) wyklucza się możliwość prowadzenia napowietrznych linii energetycznych i teletechnicznych, rozbudowę i budowę nowych należy realizować w formie skablowanej;
- 11) należy zachować powierzchnie brukowane.

§ 7. 1. Wyznacza się strefę „K” ochrony konserwatorskiej krajobrazu kulturowego. Strefa „K” ochrony konserwatorskiej obejmuje obszar historycznego siedliska wsi oraz zabudowę przy drodze Prusy–Zarzyca. Określona została w celu ochrony jej historycznego układu i zabudowy oraz zachowania ekspozycji obiektów zabytkowych o szczególnych wartościach krajobrazowych.

2. W strefie „K” obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:

- 1) określa się wymóg ograniczonego inwestowania, wszelkie działania należy poprzedzić uzyskaniem wytycznych konserwatorskich;
- 2) przy inwestycjach związanych z modernizacją, rozbudową, przebudową obiektów istniejących wymaga się nawiązania gabarytami, sposobem kształtowania bryły i użytymi materiałami do miejscowej tradycji architektonicznej. W przypadku istniejącego budynku po rozbudowie budynek powinien tworzyć spójną kompozycję z częścią istniejącą;

- 3) nowa zabudowa powinna nawiązywać do budownictwa regionalnego w zakresie bryły, skali i użytych materiałów. Maksymalna wysokość nie może przekroczyć 9 m. Należy stosować dachy o symetrycznych połaciach, kącie nachylenia 38–45 stopni, kryte dachówką ceramiczną lub blachodachówką matową w kolorze ceglastym;
- 4) należy zachować nasadzenia przydrożne;
- 5) należy usunąć obiekty dysharmonizujące;
- 6) zakazuje się stosowania materiałów z tworzyw sztucznych (np. siding) jako elementów okładzinowych,
- 7) zakazuje się stosowania ogrodzeń betonowych z elementów prefabrykowanych, forma, materiał i wysokość winien nawiązywać do lokalnych, historycznych ogrodzeń;
- 8) dopuszcza się stosowanie silosów, zbiorników na materiały masowe na tyłach działek, jako przesłonięte zabudową, w miejscach nieeksploatowanych, wysokość tych obiektów nie powinna przekraczać wysokości historycznej zabudowy.

§ 8. 1. Wyznacza się strefę „OW” ochrony zabytków archeologicznych w granicach zainwestowania ruralistycznego wsi o metryce średniowiecznej. Obowiązują dla niej następujące wymagania:

- 1) wszelkie zamierzenia inwestycyjne na tym obszarze związane z pracami ziemnymi należy uzgodnić z Dolnośląskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, co do konieczności ich prowadzenia pod nadzorem archeologicznym i za pozwoleniem wojewódzkiego konserwatora zabytków;
- 2) w razie konieczności ustala się wymóg przeprowadzenia wyprzedzających badań archeologicznych;
- 3) nadzór archeologiczny i ratownicze badania archeologiczne prowadzone są przez uprawnionego archeologa. Powyższe pozwolenie konserwatorskie należy uzyskać przed wydaniem pozwolenia na budowę i dla robót niewymagających pozwolenia na budowę – przed realizacją inwestycji, tj. przed uzyskaniem zaświadczenia potwierdzającego akceptację przyjęcia zgłoszenia wykonywania robót budowlanych.

§ 9. 1. Na obszarze objętym planem określa się obiekty o wartościach zabytkowych ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, oznaczone na rysunku planu. Zasób wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków podlega sukcesywnemu rozpoznaniu i może być aktualizowany. Spis tworzą następujące obiekty i obowiązują dla nich następujące wymogi konserwatorskie:

- 1) Obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków:
 - a) dom mieszkalny, nr 3,
 - b) dom mieszkalny, nr 4,
 - c) dom mieszkalny, nr 5,
 - d) dom mieszkalny, nr 9,
 - e) dom mieszkalny, nr 12,
 - f) dom mieszkalny, nr 18 wraz z oborą,
 - g) dom mieszkalny, nr 21,
 - h) budynek trafostacji,

i) zespół zabudowy folwarcznej w centrum wsi w granicach strefy „B”.

2. Gminną ewidencją zabytków w zakresie ochrony konserwatorskiej objęte zostają zespoły i obiekty o istotnych lokalnych walorach historycznych, kulturowych i krajobrazowych, ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, podlega sukcesywnemu rozpoznaniu i może być aktualizowany, zmiany te nie powodują zmian ustaleń planu. Dla obiektów wymienionych w ewidencji zabytków, znajdujących się w strefie ochrony konserwatorskiej oraz poza strefą, obowiązują następujące wymogi:

- a) zachować ich bryłę, kształt i geometrię dachu oraz zastosowane tradycyjne materiały budowlane;
- b) utrzymać, a w przypadku zniszczenia odtworzyć historyczny detal architektoniczny,
- c) zachować kształt, rozmiary i rozmieszczenie otworów zgodne z historycznym wizerunkiem budynku, należy utrzymać lub odtworzyć oryginalną stolarkę okien i drzwi,
- d) w przypadku konieczności przebicia nowych otworów, należy je zharmonizować z zabytkową elewacją budynku,
- e) stosować kolorystykę i materiały nawiązujące do tradycyjnych lokalnych rozwiązań, w tym ceramiczne lub tynkowe pokrycie ścian zewnętrznych, zakazuje się stosowania okładzin ściennych typu „siding”,
- f) należy stosować historyczny rodzaj pokrycia dachowego – dachówka ceramiczna w kolorze ceglonym,
- g) elementy elewacyjne instalacji technicznych należy montować z uwzględnieniem wartości zabytkowych obiektów,
- h) prowadzenie wszelkich prac budowlanych przy obiektach zabytkowych należy poprzedzić uzyskaniem wytycznych konserwatorskich,
- i) wszelkie prace budowlane, a także zmiany funkcji obiektów i obszarów objętych ewidencją zabytków należy uzgadniać z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków,
- j) dla obiektów ujętych w ewidencji zabytków a znajdujących się w strefach ochrony konserwatorskiej dodatkowo obowiązują ustalenia sformułowane dla poszczególnych stref,

§ 10. 1. Na obszarze objętym planem określa się chronione stanowiska archeologiczne:

- 1) wykaz chronionych stanowisk archeologicznych:
 - § 1/99/88-28 AZP: osada, osada – wczesne średn./ punkt osadniczy – epoka brązu,
 - § 2/100/88-28 AZP: ślad osadnictwa – późne średn./ osada – lendzielska, neolit,
 - § 3/101/88-28 AZP: nieokreślona- pradziej/ osada – późne średn. XIV w./ osada – neolit,
 - § 4/102/88-28 AZP: nieokreślona – pradziej/ osada – późne średn. XIV w./ ślad osadnictwa – neolit,
 - § 5/103/88-28 AZP: osada – późne średn. XIV–XV w./ ślad osadnictwa – późne średniowiecze/ punkt osadniczy – unietycka/ wczesna epoka brązu/ punkt osadniczy – kpl, neolit,

- § 6/104/88-28 AZP: osada – późne średn.,
- § 7/105/88-28 AZP: osada – późne średn.,
- § 8/106/88-28 AZP: nieokreślona – pradziej/ osada – późne średn.,
- § 9/107/88-28 AZP: nieokreślona – pradziej/ osada – ON XVI–XVIII w./ punkt osadniczy- wczesne średn.,
- § 10/108/88-28 AZP: osada – przeworska, OWL, faza D/ osada – kpl, neolit,
- § 11/79/88-27 AZP: ślad osadnictwa- późne średniowiecze XIV–XV w./ ślad osadnictwa- wczesne średniowiecze/ ślad osadnictwa- pradziej/ ślad osadnictwa – neolit,
- § 12/80/88-27 AZP: osada – późne średniowiecze XIV–XV w./ ślad osadnictwa- pradziej/ osada- łużycka, nieokreślona/ ślad osadnictwa- neolit.,
- § 13/81/88-27 AZP: ślad osadnictwa- późne średniowiecze XIV–XV w./ ślad osadnictwa- pradziej/ osada – łużycka, nieokreślona/ ślad osadnictwa – neolit.,
- § 14/82/88-27 AZP: ślad osadnictwa – późne średniowiecze XIV–XV w./ ślad osadnictwa- pradziej/ osada – łużycka, nieokreślona/ ślad osadnictwa – neolit.,
- § 15/110/88-28: ślad osadnictwa – późne średniowiecze.

2) lokalizację chronionych stanowisk archeologicznych oznaczono na rysunku planu;

3) w obrębie znajdujących się na terenie objętym opracowaniem planu chronionych stanowisk archeologicznych oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie wszelkie zamierzenia inwestycyjne wymagają przeprowadzenia wyprzedzających inwestycję ratowniczych badań archeologicznych;

4) przed uzyskaniem pozwolenia na budowę (a dla robót niewymagających pozwolenia na budowę – przed realizacją inwestycji, tj. przed uzyskaniem zaświadczenia potwierdzającego akceptację przyjęcia zgłoszenia wykonywania robót budowlanych) należy uzyskać pozwolenie Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na przeprowadzenie ziemnych robót budowlanych na terenie zabytkowym w trybie prac konserwatorskich, które polegają na przeprowadzeniu wyprzedzających ratowniczych badań archeologicznych metodą wykopaliskową, przez uprawnionego archeologa;

5) zakazuje się zalesiania obszarów stanowisk archeologicznych;

6) zasób ewidencji i rejestru stanowisk archeologicznych podlega sukcesywnym uzupełnieniom i weryfikacji.

§ 11. 1. Dla pozostałych terenów położonych w obszarze opracowania planu, ze względu na zapewnienie właściwej ochrony konserwatorskiej krajobrazu kulturowego, należy uwzględnić następujące uwarunkowania:

1) nowa zabudowa, przebudowa istniejących budynków powinna zostać starannie wpisana w krajobraz kulturowy wsi oraz być realizowana w nawiązaniu do zasad ukształtowania obiektów o tradycyjnych, lokalnych formach;

- 2) należy stosować zabudowę niewysoką (jedno-, dwukondygnacyjną) ze stromymi dachami, krytymi dachówką w kolorze ceglastym lub materiałem dachówkopodobnym w kolorze czerwonym matowym;
- 3) nową zabudowę należy lokalizować w logicznym rozwinięciu przy istniejącej siatce dróg;

Rozdział III

Ustalenia szczegółowe

§ 12. 1. Wyznacza się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone na rysunku planu symbolem od MN/1 do MN/14.

2. Na terenach, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
 - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (z wyłączeniem zabudowy szeregowej).
- 2) uzupełniające:
 - a) usługi nieuciążliwe wolno stojące oraz wbudowane w parterach budynków mieszkalnych w ilości nie większej niż 30% powierzchni zabudowy na działce,
 - b) urządzenia towarzyszące oraz zieleń.

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) budynki mieszkalne z dachem dwuspadowym (dopuszcza się dachy czterospadowe z długą kalenicą), o nachyleniu połaci w przedziale 35°-45°, krytym dachówką ceramiczną lub cementową;
- 2) dopuszcza się wzbogacenie formy dachu poprzez wprowadzenie świetlików, lukarn itp.;
- 3) wysokość nowo realizowanej zabudowy mieszkaniowej nie może przekroczyć 9 m oraz dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym: parter i poddasze;
- 4) towarzyszące funkcji podstawowej budynki gospodarcze, usługowe oraz wolno stojące garaże i wiaty dopuszcza się jako parterowe; forma architektoniczna nowych budynków gospodarczych, usługowych i garażowych powinna nawiązywać do formy budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce;
- 5) stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni terenu na wydzielonej działce nie może być większy niż – 0,3;
- 6) udział powierzchni terenu biologicznie czynnej w powierzchni terenu jednostki elementarnej wydzielonej działki nie może być mniejszy niż – 0,5;
- 7) dla terenu MN/14 znajdującego się granicach strefy „K” ochrony krajobrazu obowiązują ustalenia jak w § 7;
- 8) zakazuje się stosowania:
 - a) okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych typu „siding” (oblicówka z paneli winylowych, PVC lub podobnych),
 - b) od strony dróg publicznych ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych płyt betonowych – dopuszcza się wyłącznie betonowe słupki i podmurówki (w przypadku ogrodzeń systemowych lub pokrytych z zewnątrz okładzinami elewacyjnymi z kamienia naturalnego, ce-

ramiki lub okładzin imitujących te materiały).

- 9) ustala się obowiązek zapewnienia poszczególnym terenom właściwej ilości stałych stanowisk postojowych, w tym parkingów terenowych i garaży, w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce na mieszkanie;
- 10) na terenie każdej wydzielonej działki z budynkiem mieszkalnym i usługami należy zapewnić co najmniej 2 czasowe miejsca postojowe na każde 100 m² powierzchni użytkowej usług;
- 10) ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu i w następujących odległościach:
 - a) 8 m od linii rozgraniczających drogi klasy L,
 - b) 6 m od linii rozgraniczających drogi klasy D,
 - c) 6 m od linii rozgraniczających drogi klasy KDPJ,
 - d) 3 m od granicy cieków wodnych,
- 11) z lica elewacji usytuowanej w nieprzekraczalnej linii zabudowy, mogą wystawać następujące elementy:
 - a) gzymsy – nie więcej niż 0,20 m,
 - b) okapy – nie więcej niż 0,80 m,
 - c) części budynku wzbogacające architektonicznie i funkcjonalnie jego elewację (takie jak wykusze, balkony) – nie więcej niż 1,50 m,
 - d) tarasy na poziomie parteru, schody zewnętrzne, pochylnie i rampy – nie więcej niż 2 m.
- 12) wielkość wydzielonej działki przeznaczonej dla celów zabudowy nie może być mniejsza niż 1000 m²;
- 13) dopuszcza się, wydzielanie działek przeznaczonych pod lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej; wielkość tych działek należy ustalać w dostosowaniu do parametrów technicznych tych urządzeń i potrzeb ich obsługi;
- 14) szerokość wydzielonej działki mierzona w linii zabudowy nie może być mniejsza niż 20 m;
- 15) wydzielane w wyniku podziałów wewnętrzne niepubliczne dojazdy i dojścia do zabudowy winny spełniać warunki określone w obowiązujących przepisach odrębnych;
- 16) realizowane inwestycje nie mogą powodować ponadnormatywnych obciążeń środowiska uciążliwościami w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, promieniowania elektromagnetycznego poza granicami terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- 17) ustala się zakaz trwałego składowania surowców i materiałów masowych oraz lokalizowania obiektów i urządzeń związanych ze składowaniem, gospodarczym wykorzystaniem i utylizacją odpadów i surowców wtórnych;
- 18) zaopatrzenie w wodę przyłączami wodociągowymi wpiętymi do rozdzielczej sieci wodociągowej zgodnie z przepisami odrębnymi, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci;
- 19) w przypadku braku możliwości przyłączenia do istniejącej sieci wodociągowej dopuszcza się korzystanie z własnych ujęć wody;

- 20) odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej zgodnie z warunkami technicznymi przyłączenia wydanymi przez zarządcę sieci kanalizacyjnej;
 - 21) do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne oraz przydomowych oczyszczalni ścieków;
 - 22) zakazuje się odprowadzania ścieków do wód gruntowych, powierzchniowych oraz do gleby i gruntów;
 - 23) odprowadzanie wód opadowych z połaci dachowych i nawierzchni utwardzonych w granicach działek powierzchniowo, z zastosowaniem studni chłonnych na terenie własnym inwestora lub do kanalizacji deszczowej;
 - 24) tereny, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi lub chemicznymi, należy utwardzić i skanalizować, zanieczyszczenia winny być zneutralizowane na terenie inwestora przed ich odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej;
 - 25) zakaz odprowadzania wód opadowych do rowów odwadniających drogi publiczne;
 - 26) zasilanie w energię elektryczną poprzez istniejącą i rozbudowaną sieć elektroenergetyczną;
 - 27) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych;
 - 28) zaopatrzenie w gaz z rozdzielczej sieci gazowej;
 - 29) dopuszcza się stosowanie indywidualnych zbiorników zaopatrzenia w gaz płynny;
 - 30) przyłączenie zabudowy mieszkaniowej i usługowej do sieci telefonicznej według technicznych warunków przyłączenia lokalnego operatora sieci;
 - 31) gospodarowanie odpadami należy prowadzić zgodnie z zasadami usuwania i utylizacji odpadów określonych w przepisach odrębnych i gminnych;
 - 32) zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w ciepło, zalecane stosowanie paliw proekologicznych, niskoemisyjnych (energia elektryczna, olej opałowy, gaz przewodowy lub płynny itp.) niepowodujących zanieczyszczenia powietrza lub z odnawialnych źródeł ciepła;
 - 33) określa się normatywny poziom hałasu w porze dziennej 60dB, w porze nocnej 50dB.
- § 13. 1.** Wyznacza się tereny zabudowy mieszkaniowej mieszanej jednorodzinnej i zagrodowej oznaczone na rysunku planu symbolem od MM/ 1 do MM/9.
2. Na terenach, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:
- 1) podstawowe:
 - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (z wyłączeniem zabudowy szeregowej),
 - b) zabudowa zagrodowa.
 - 2) uzupełniające:
 - a) usługi nieuciążliwe wolno stojące oraz wbudowane w parterach budynków mieszkalnych w ilości nie większej niż 30% powierzchni zabudowy na działce,
 - b) urządzenia towarzyszące oraz zieleń.
3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:
- 1) budynki mieszkalne z dachem dwuspadowym (dopuszcza się dachy czterospadowe z długą kalenicą), o nachyleniu połaci w przedziale 35°-45°, krytym dachówką ceramiczną lub cementową;
 - 2) dopuszcza się wzbogacenie formy dachu poprzez wprowadzenie świetlików, lukarn itp.;
 - 3) wysokość nowo realizowanej zabudowy mieszkaniowej nie może przekroczyć 12 m oraz trzech kondygnacji nadziemnych, w tym: parter piętro i poddasze;
 - 4) towarzyszące funkcji podstawowej budynki gospodarcze, usługowe oraz wolno stojące garaże i wiaty dopuszcza się jako parterowe; forma architektoniczna nowych budynków gospodarczych, usługowych i garażowych powinna nawiązywać do formy budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce;
 - 5) stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni terenu na wydzielonej działce nie może być większy niż – 0,4;
 - 6) udział powierzchni terenu biologicznie czynnej w powierzchni terenu jednostki elementarnej wydzielonej działki nie może być mniejszy niż – 0,4;
 - 7) dla terenów znajdujących się w strefie „B” podstawowej ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia jak w § 6;
 - 8) dla terenów znajdujących się w strefie „K” ochrony krajobrazu obowiązują ustalenia jak w § 7;
 - 9) ustala się obowiązek zapewnienia poszczególnym terenom właściwej ilości stałych stanowisk postojowych, w tym parkingów terenowych i garaży, w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce na mieszkanie;
 - 10) na terenie każdej wydzielonej działki z budynkiem mieszkalnym i usługami należy zapewnić co najmniej 2 czasowe miejsca postojowe na każde 100 m² powierzchni użytkowej usług;
 - 10) ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu i w następujących odległościach:
 - a) 8 m od linii rozgraniczających drogi klasy L,
 - b) 6 m od linii rozgraniczających drogi klasy D,
 - c) 6 m od linii rozgraniczających drogi klasy KDPJ,
 - d) 3 m od granicy cieków wodnych,
 - 11) z lica elewacji usytuowanej w nieprzekraczalnej linii zabudowy mogą wystawać następujące elementy:
 - a) gzymsy – nie więcej niż 0,20 m,
 - b) okapy – nie więcej niż 0,80 m,
 - c) części budynku wzbogacające architektonicznie i funkcjonalnie jego elewację (takie jak wykusze, balkony) – nie więcej niż 1,50 m,
 - d) tarasy na poziomie parteru, schody zewnętrzne, pochylnie i rampy – nie więcej niż 2 m.
 - 12) wielkość wydzielonej działki przeznaczonej dla celów zabudowy nie może być mniejsza niż 900 m²;

- 13) dopuszcza się, wydzielanie działek przeznaczonych pod lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej; wielkość tych działek należy ustalać w dostosowaniu do parametrów technicznych tych urządzeń i potrzeb ich obsługi;
 - 14) szerokość wydzielonej działki mierzona w linii zabudowy nie może być mniejsza niż 20 m;
 - 15) wydzielane w wyniku podziałów wewnętrzne niepubliczne dojazdy i dojścia do zabudowy winny spełniać warunki określone w obowiązujących przepisach odrębnych;
 - 16) ustala się wielkość produkcji zwierzęcej do 20 jednostek przeliczeniowych DJP;
 - 17) realizowane inwestycje nie mogą powodować ponadnormatywnych obciążeń środowiska uciążliwościami w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, promieniowania elektromagnetycznego poza granicami terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
 - 18) ustala się zakaz trwałego składowania surowców i materiałów masowych oraz lokalizowania obiektów i urządzeń związanych ze składowaniem, gospodarczym wykorzystaniem i utylizacją odpadów i surowców wtórnych;
 - 19) zaopatrzenie w wodę przyłączami wodociągowymi wpiętymi do rozdzielczej sieci wodociągowej zgodnie z przepisami odrębnymi, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci;
 - 20) odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej zgodnie z warunkami technicznymi przyłączenia wydanymi przez zarządcę sieci kanalizacyjnej;
 - 21) do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne oraz przydomowych oczyszczalni ścieków;
 - 22) zakazuje się odprowadzania ścieków do wód gruntowych, powierzchniowych oraz do gleby i gruntów;
 - 23) odprowadzanie wód opadowych z połaci dachowych i nawierzchni utwardzonych w granicach działek powierzchniowo, z zastosowaniem studni chłonnych na terenie własnym inwestora lub do kanalizacji deszczowej;
 - 24) tereny, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi lub chemicznymi, należy utwardzić i skanalizować, zanieczyszczenia winny być zneutralizowane na terenie inwestora przed ich odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej;
 - 25) zakaz odprowadzania wód opadowych do rowów odwadniających drogi publiczne;
 - 26) zasilanie w energię elektryczną poprzez istniejącą i rozbudowaną sieć elektroenergetyczną;
 - 27) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych;
 - 28) zaopatrzenie w gaz z rozdzielczej sieci gazowej;
 - 29) dopuszcza się stosowanie indywidualnych zbiorników zaopatrzenia w gaz płynny;
 - 30) przyłączenie zabudowy mieszkaniowej i usługowej do sieci telefonicznej według technicznych warunków przyłączenia lokalnego operatora sieci;
 - 31) gospodarowanie odpadami należy prowadzić zgodnie z zasadami usuwania i utylizacji odpadów określonych w przepisach odrębnych i gminnych;
 - 32) zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w ciepło, zalecane stosowanie paliw proekologicznych, niskoemisyjnych (energia elektryczna, olej opałowy, gaz przewodowy lub płynny itp.) niepowodujących zanieczyszczenia powietrza lub z odnawialnych źródeł ciepła;
 - 33) określa się normatywny poziom hałasu w porze dziennej 60dB, w porze nocnej 50dB.
- § 14. 1.** Wyznacza się tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oznaczone na rysunku planu symbolem MW/1.
2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:
- 1) podstawowe:
 - a) zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna,
 - b) usługi nieuciążliwe wolnostojące oraz wbudowane w parterach budynków mieszkalnych w ilości nie większej niż 30% powierzchni zabudowy na działce.
 - 2) uzupełniające:
 - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (z wyłączeniem zabudowy szeregowej),
 - b) zabudowa zagrodowa,
 - c) urządzenia towarzyszące oraz zieleń.
3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:
- 1) budynki mieszkalne z dachem dwuspadowym (dopuszcza się dachy czterospadowe z długą kalenicą), o nachyleniu połaci w przedziale 35°–45°, krytym dachówką ceramiczną lub cementową;
 - 2) dopuszcza się wzbogacenie formy dachu poprzez wprowadzenie świetlików, lukarn itp.;
 - 3) wysokość nowo realizowanej zabudowy mieszkaniowej nie może przekroczyć 12 m oraz trzech kondygnacji nadziemnych, w tym: parter piętro i poddasze;
 - 4) towarzyszące funkcji podstawowej budynki gospodarcze, usługowe oraz wolno stojące garaże i wiaty dopuszcza się jako parterowe; forma architektoniczna nowych budynków gospodarczych, usługowych i garażowych powinna nawiązywać do formy budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce;
 - 5) stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni terenu na wydzielonej działce nie może być większy niż – 0,4;
 - 6) udział powierzchni terenu biologicznie czynnej w powierzchni terenu jednostki elementarnej wydzielonej działki nie może być mniejszy niż – 0,4;
 - 7) dla terenów znajdujących się w strefie „B” podstawowej ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia jak w § 6;
 - 8) dla terenów znajdujących się w strefie „K” ochrony krajobrazu obowiązują ustalenia jak w § 7;
 - 9) ustala się obowiązek zapewnienia poszczególnym terenom właściwej ilości stałych stano-

- wisk postojowych, w tym parkingów terenowych i garaży, w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce na mieszkanie;
- 10) na terenie każdej wydzielonej działki z budynkiem mieszkalnym i usługami należy zapewnić co najmniej 2 czasowe miejsca postojowe na każde 100 m² powierzchni użytkowej usług;
- 11) ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu i w następujących odległościach:
- a) 8 m od linii rozgraniczających drogi klasy L,
 - b) 6 m od linii rozgraniczających drogi klasy D,
 - c) 6 m od linii rozgraniczających drogi klasy KDPJ,
 - d) 3 m od granicy cieków wodnych,
- 12) z lica elewacji usytuowanej w nieprzekraczalnej linii zabudowy mogą wystawać następujące elementy:
- a) gzymsy – nie więcej niż 0,20 m,
 - b) okapy – nie więcej niż 0,80 m,
 - c) części budynku wzbogacające architektonicznie i funkcjonalnie jego elewację (takie jak wykusze, balkony) – nie więcej niż 1,50 m,
 - d) tarasy na poziomie parteru, schody zewnętrzne, pochylnie i rampy – nie więcej niż 2 m.
- 13) wielkość wydzielonej działki dla celów zabudowy nie może być mniejsza niż 1000 m²;
- 14) dopuszcza się, wydzielanie działek przeznaczonych pod lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej; wielkość tych działek należy ustalać w dostosowaniu do parametrów technicznych tych urządzeń i potrzeb ich obsługi;
- 15) szerokość wydzielonej działki mierzona w linii zabudowy nie może być mniejsza niż 20m;
- 16) wydzielane w wyniku podziałów wewnętrzne niepubliczne dojazdy i dojścia do zabudowy winny spełniać warunki określone w obowiązujących przepisach odrębnych;
- 17) ustala się wielkość produkcji zwierzęcej do 20 jednostek przeliczeniowych DJP;
- 18) realizowane inwestycje nie mogą powodować ponadnormatywnych obciążeń środowiska uciążliwościami w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, promieniowania elektromagnetycznego poza granicami terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- 19) ustala się zakaz trwałego składowania surowców i materiałów masowych oraz lokalizowania obiektów i urządzeń związanych ze składowaniem, gospodarczym wykorzystaniem i utylizacją odpadów i surowców wtórnych;
- 20) zaopatrzenie w wodę przyłączami wodociągowymi wpiętymi do rozdzielczej sieci wodociągowej zgodnie z przepisami odrębnymi, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci;
- 21) ścieki bytowo-gospodarcze docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej zgodnie z warunkami technicznymi przyłączenia wydanymi przez zarządcę sieci kanalizacyjnej;
- 22) do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne oraz przydomowych oczyszczalni ścieków pod warunkiem spełnienia wymogów przepisów odrębnych;
- 23) zakazuje się odprowadzania ścieków do wód gruntowych, powierzchniowych oraz do gleby i gruntów;
- 24) odprowadzanie wód opadowych z połaci dachowych i nawierzchni utwardzonych w granicach działek powierzchniowo, z zastosowaniem studni chłonnych na terenie własnym inwestora lub do kanalizacji deszczowej;
- 25) tereny, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi lub chemicznymi, należy utwardzić i skanalizować, zanieczyszczenia winny być zneutralizowane na terenie inwestora przed ich odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej;
- 26) ustala się zakaz odprowadzania wód opadowych do rowów odwadniających drogi publiczne;
- 27) zasilanie w energię elektryczną poprzez istniejącą, rozbudowaną sieć elektroenergetyczną;
- 28) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych;
- 29) zaopatrzenie w gaz z rozdzielczej sieci gazowej;
- 30) dopuszcza się stosowanie indywidualnych zbiorników zaopatrzenia w gaz płynny pod warunkiem spełnienia wymogów przepisów odrębnych;
- 31) przyłączenie zabudowy mieszkaniowej i usługowej do sieci telefonicznej według technicznych warunków przyłączenia lokalnego operatora sieci;
- 32) gospodarowanie odpadami należy prowadzić zgodnie z zasadami usuwania i utylizacji odpadów określonych w przepisach odrębnych i gminnych;
- 33) zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w ciepło, zalecane stosowanie paliw proekologicznych, niskoemisyjnych (energia elektryczna, olej opałowy, gaz przewodowy lub płynny itp.) niepowodujących zanieczyszczenia powietrza lub z odnawialnych źródeł ciepła;
- 34) określa się normatywny poziom hałasu w porze dziennej 60dB, w porze nocnej 50dB.
- § 15. 1.** Wyznacza się tereny usług oznaczone na rysunku planu symbolem U/1.
2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:
- 1) podstawowe:
 - a) usługi nieuciążliwe,
 - b) rzemiosło.
 - 2) uzupełniające:
 - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (z wyłączeniem zabudowy szeregowej),
 - b) urządzenia towarzyszące oraz zieleń.
3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:
- 1) budynki mieszkalne z dachem dwuspadowym (dopuszcza się dachy czterospadowe z długą kalenicą), o nachyleniu połaci w przedziale 35°–45°, krytym dachówką ceramiczną lub cementową;

- 2) dopuszcza się wzbogacenie formy dachu poprzez wprowadzenie świetlików, lukarn itp.;
- 3) wysokość nowo realizowanej zabudowy mieszkaniowej nie może przekroczyć 12 m oraz trzech kondygnacji nadziemnych, w tym: parter piętro i poddasze;
- 4) towarzyszące funkcji podstawowej budynki gospodarcze, usługowe oraz wolno stojące garaże i wiaty dopuszcza się jako parterowe; forma architektoniczna nowych budynków gospodarczych, usługowych i garażowych powinna nawiązywać do formy budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce;
- 5) stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni terenu na wydzielonej działce nie może być większy niż – 0,4;
- 6) dla terenów znajdujących się w strefie „K” ochrony krajobrazu obowiązują ustalenia jak w § 7;
- 7) udział powierzchni terenu biologicznie czynnej w powierzchni terenu jednostki elementarnej wydzielonej działki nie może być mniejszy niż – 0,4;
- 8) ustala się obowiązek zapewnienia poszczególnym terenom właściwej ilości stałych stanowisk postojowych, w tym parkingów terenowych i garaży, w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce na mieszkanie;
- 9) na terenie każdej wydzielonej działki z budynkiem mieszkalnym i usługami należy zapewnić co najmniej 2 czasowe miejsca postojowe na każde 100 m² powierzchni użytkowej usług;
- 10) ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu;
- 11) z lica elewacji usytuowanej w nieprzekraczalnej linii zabudowy mogą wystawać następujące elementy:
 - a) gzymsy – nie więcej niż 0,20 m,
 - b) okapy – nie więcej niż 0,80 m,
 - c) części budynku wzbogacające architektonicznie i funkcjonalnie jego elewację (takie jak wykusze, balkony) – nie więcej niż 1,50 m,
 - d) tarasy na poziomie parteru, schody zewnętrzne, pochylnie i rampy – nie więcej niż 2 m.
- 12) wielkość wydzielonej działki dla celów zabudowy nie może być mniejsza niż 800 m²;
- 13) dopuszcza się, wydzielanie działek przeznaczonych pod lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej; wielkość tych działek należy ustalać w dostosowaniu do parametrów technicznych tych urządzeń i potrzeb ich obsługi;
- 14) szerokość wydzielonej działki mierzona w linii zabudowy nie może być mniejsza niż 20 m,
- 15) wydzielane w wyniku podziałów wewnętrzne niepubliczne dojazdy i dojścia do zabudowy winny spełniać warunki określone w obowiązujących przepisach odrębnych;
- 16) realizowane inwestycje nie mogą powodować ponadnormatywnych obciążeń środowiska uciążliwościami w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, promieniowania elektromagnetycznego poza granicami terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- 17) ustala się zakaz trwałego składowania surowców i materiałów masowych oraz lokalizowania obiektów i urządzeń związanych ze składowaniem, gospodarczym wykorzystaniem i utylizacją odpadów i surowców wtórnych;
- 18) zaopatrzenie w wodę przyłączami wodociągowymi wpiętymi do rozdzielczej sieci wodociągowej zgodnie z przepisami odrębnymi, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci;
- 19) ścieki bytowo-gospodarcze docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej zgodnie z warunkami technicznymi przyłączenia wydanymi przez zarządcę sieci kanalizacyjnej;
- 20) do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne oraz przydomowych oczyszczalni ścieków pod warunkiem spełnienia wymogów przepisów odrębnych;
- 21) zakazuje się odprowadzania ścieków do wód gruntowych, powierzchniowych oraz do gleby i gruntów;
- 22) odprowadzanie wód opadowych z połaci dachowych i nawierzchni utwardzonych w granicach działek powierzchniowo, z zastosowaniem studni chłonnych na terenie własnym inwestora lub do kanalizacji deszczowej;
- 23) tereny, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi lub chemicznymi, należy utwardzić i skanalizować, zanieczyszczenia winny być zneutralizowane na terenie inwestora przed ich odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej;
- 24) ustala się zakaz odprowadzania wód opadowych do rowów odwadniających drogi publiczne;
- 25) zasilanie w energię elektryczną poprzez istniejącą, rozbudowaną sieć elektroenergetyczną;
- 26) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych;
- 27) zaopatrzenie w gaz z rozdzielczej sieci gazowej;
- 28) dopuszcza się stosowanie indywidualnych zbiorników zaopatrzenia w gaz płynny pod warunkiem spełnienia wymogów przepisów odrębnych;
- 29) przyłączenie zabudowy mieszkaniowej i usługowej do sieci telefonicznej według technicznych warunków przyłączenia lokalnego operatora sieci;
- 30) gospodarowanie odpadami należy prowadzić zgodnie z zasadami usuwania i utylizacji odpadów określonych w przepisach odrębnych i gminnych;
- 31) zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w ciepło, zalecane stosowanie paliw proekologicznych, niskoemisyjnych (energia elektryczna, olej opałowy, gaz przewodowy lub płynny itp.) niepowodujących zanieczyszczenia powietrza lub z odnawialnych źródeł ciepła.

§ 16. 1. Wyznacza się teren usług sportu i rekreacji oznaczony na rysunku planu symbolem US/1.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe: usługi sportu, place zabaw;
- 2) uzupełniające: lokalizacja innych funkcji publicznych, zieleni, obiekty socjalne i technicznego wyposażenia, komunikacja, parkingi, urządzenia towarzyszące.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) dopuszcza się budowę jednokondygnacyjnych obiektów związanych z funkcją podstawową liczących nie więcej niż 6 m wysokości licząc od powierzchni terenu (mierzonej przy wejściu lub wjeździe) do szczytu kalenicy lub najwyższego elementu konstrukcyjnego;
- 2) dla terenów znajdujących się w strefie „B” podstawowej ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia jak w § 6;
- 3) dla terenów znajdujących się w strefie „K” ochrony krajobrazu, obowiązują ustalenia jak w § 7;
- 4) ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu;
- 5) dopuszcza się prowadzenie sieci infrastruktury technicznej na warunkach uzgodnionych z właścicielem terenu;
- 6) działalność realizowana w granicach terenu nie może powodować ponadnormatywnych obciążeń środowiska uciążliwościami w zakresie hałasu oraz zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych.

§ 17. 1. Wyznacza się tereny eksploatacji górniczej – wyrobisko i zwalowisko – oznaczone symbolem PG/1.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
 - a) eksploatacja górnicza złoża bazaltu – wyrobisko i zwalowisko.
- 2) uzupełniające:
 - a) dopuszcza się składowanie nadkładu i odpadów poeksploatacyjnych w zwalowisku wewnętrznym jako element rekultywacji,
 - b) budowa obiektów i urządzeń z zakresu przemysłu wydobywczego z możliwością, rozbudowy lub modernizacji,
 - c) budowa, rozbudowa lub modernizacja sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
 - d) realizacja urządzeń lub budowli komunikacji wewnętrznej

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) obowiązują ustalenia określone dla terenu górniczego „Janowiczki” utworzonego decyzją Wojewody Wrocławskiego nr 12/E/97 nr OŚ/IV/7514/38/97 z 1 sierpnia 1997 roku;
- 2) obowiązują ustalenia określone dla obszaru górniczego „Janowiczki” utworzonego decyzją Wojewody Wrocławskiego nr 12/E/97 nr OŚ/IV/7514/38/97 z 1 sierpnia 1997 roku;
- 3) obowiązek zapewnienia w granicach poszczególnych terenów odpowiedniej liczby miejsc postojowych;

4) dopuszcza się wydzielanie działek przeznaczonych pod lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej; wielkość tych działek należy ustalać w dostosowaniu do parametrów technicznych tych urządzeń i potrzeb ich obsługi;

5) zakazuje się odprowadzania ścieków do wód gruntowych, powierzchniowych oraz do gleby i gruntów;

6) wstępne oczyszczanie ścieków przemysłowych o przekroczonych dopuszczalnych wartościach zanieczyszczeń, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji sanitarnej, w oczyszczalniach zakładowych, zlokalizowanych na terenach własnych inwestora;

7) zasilanie w energię elektryczną poprzez istniejącą, rozbudowaną sieć elektroenergetyczną;

8) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych;

9) gospodarowanie odpadami należy prowadzić zgodnie z zasadami usuwania i utylizacji odpadów określonych w przepisach odrębnych i gminnych.

§ 18. 1. Wyznacza się tereny po eksploatacji górniczej przeznaczone do rekultywacji w kierunku wodno – leśnym oraz wodno-rolnym – oznaczone symbolem PZ/1.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
 - a) rekultywacja w kierunku wodno-leśnym oraz wodno-rolnym.
- 2) uzupełniające:
 - a) zachowanie swobodnego dostępu do wody,
 - b) utrzymanie i ochronę istniejących cieków i zbiorników z zielenią przybrzeżną, niską i wysoką, stanowiącą ich otulinę biologiczną,
 - c) możliwość lokalizacji niezbędnych sieci infrastruktury technicznej.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1 ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) obowiązują ustalenia określone dla terenu górniczego „Janowiczki” utworzonego decyzją Wojewody Wrocławskiego nr 12/E/97 nr OŚ/IV/7514/38/97 z 1 sierpnia 1997 roku;
- 2) zakazuje się odprowadzania ścieków do wód gruntowych, powierzchniowych oraz do gleby i gruntów;
- 3) zasilanie w energię elektryczną poprzez istniejącą, rozbudowaną sieć elektroenergetyczną;
- 4) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej;
- 5) zakazuje się niszczenia urządzeń regulujących stosunki wodne;
- 6) zakazuje się budowy ogrodzeń.

§ 19. 1. Wyznacza się tereny rolne oznaczone na rysunku planu symbolem od R/1 do R/14.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe – tereny rolne;
- 2) uzupełniające – ciek wodny, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, drogi rolne.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:

1) ustala się zakaz lokalizacji zabudowy kubaturowej.

4. Dla terenów znajdujących się w granicach terenu górniczego „Janowiczki” obowiązują ustalenia zawarte w decyzji Wojewody Wrocławskiego nr 12/E/97 nr OŚ/IV/7514/38/97 z 01.08.1997 roku, a ponadto:

- 1) dla terenów, na których znajdują się stanowiska archeologiczne, obowiązują ustalenia jak w § 10;
- 2) dopuszcza się, na wniosek właściciela, zalesianie gruntów rolnych spełniających warunki określone w przepisach szczególnych;
- 3) dopuszcza się prowadzenie sieci napowietrznej i podziemnej infrastruktury technicznej – po uzgodnieniu i na warunkach określonych przez zarządców i operatorów istniejących sieci;
- 4) dopuszcza się lokalizację komunalnych ujęć wód podziemnych (studni) oraz związanych z nimi urządzeń służących celom zaopatrzenia w wodę;
- 5) dopuszcza się wypełnienie występujących na terenach R zagłębień poeksploatacyjnych materiałem mineralnym (z wyłączeniem odpadów komunalnych) i rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym;
- 6) wzdłuż rowów melioracyjnych zaleca się realizację biologicznej obudowy cieków w postaci zadrzewień i zakrzewień, z zachowaniem warunków dostępności do cieków dla służb melioracyjnych;
- 7) dopuszcza się wydzielanie nowych gospodarczych dróg transportu rolnego oraz likwidację istniejących, z zachowaniem warunku dostępności komunikacyjnej do terenów.

5. Dla terenów znajdujących się w granicach terenu górniczego „Janowiczki” ustanowionego decyzją Wojewody Wrocławskiego nr 12/E/97 nr OŚ/IV/7514/38/97 z 1 sierpnia 1997 roku, określonego na rysunku planu, należy uwzględnić nakazy, zakazy i ograniczenia, wynikające z wydanych koncesji.

§ 20. 1. Wyznacza się tereny lasów oznaczone na rysunku planu symbolem od ZL/1 do ZL/9.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: tereny lasów

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:

- 1) ustala się zakaz lokalizacji wszelkich obiektów kubaturowych, z wyłączeniem obiektów związanych z prowadzoną gospodarką leśną oraz obiektów służących obsłudze turystyki;
- 2) lokalizację obiektów służących obsłudze turystyki (wiat, altan, ścieżek itp.) oraz warunki zabezpieczenia przeciwpożarowego tych obiektów należy uzgodnić z właściwym nadleśnictwem;
- 3) dopuszcza się prowadzenie pieszo-rowerowych ciągów spacerowych;
- 4) Dopuszcza się prowadzenie sieci infrastruktury technicznej na warunkach uzgodnionych z właścicielem terenu.

§ 21. 1. Wyznacza się teren zbiornika przeciwpożarowego oznaczonego na rysunku planu symbolem W/1.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: zbiornik przeciwpożarowy.

3. Na terenie W, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:

- 1) dopuszcza się przeznaczenie terenu na cele zieleni urządzonej – plac zabaw, usługi sportu;
- 2) dla terenów znajdujących się w strefie „B” podstawowej ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia jak w § 6.

§ 22. 1. Wyznacza się teren wód powierzchniowych i śródlądowych oznaczone na rysunku planu symbolem WS/1,

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: rzeki i rowy melioracyjne.

3. Na terenie WS, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:

- 1) dopuszcza się lokalizację obiektów gospodarki wodnej;
- 2) dopuszcza się wykorzystanie terenu na cele rekreacyjne;
- 3) należy zapewnić dostęp do istniejących i projektowanych urządzeń gospodarki wodnej;
- 4) ustala się bezwzględny zakaz odprowadzania do wód nieoczyszczonych ścieków bytowych i gospodarczych.

§ 23. 1. Wyznacza się tereny urządzeń elektroenergetycznych oznaczone na rysunku planu symbolem E/1.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: tereny urządzeń elektroenergetycznych.

3. Na terenach E, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:

- 1) dopuszcza się zabudowę na granicy działki;
- 2) dopuszcza się lokalizację zieleni niskiej;
- 3) należy zapewnić dostęp do istniejących i projektowanych urządzeń elektroenergetycznych;
- 4) zakazuje się stosowania betonowych prefabrykatów ogrodzeniowych;
- 5) dla terenów, znajdujących się w strefie „B” podstawowej ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia jak w § 6.

§ 24. 1. Wyznacza się tereny dróg publicznych klasy lokalnej oznaczonych na rysunku planu symbolem od KDL/1 do KDL/7.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: teren komunikacji publicznej lokalnej (w tym jezdnie, obiekty inżynierskie, place, zatoki, urządzenia obsługi komunikacji zbiorowej, chodniki, ścieżki rowerowe oraz zieleń).

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) minimalna szerokość w liniach rozgraniczających – 15 m oraz zgodnie z lokalnymi uwarunkowaniami, jak na rysunku planu. Dopuszcza się poszerzenie drogi o tereny przyległe, jeśli wymagać tego będzie modernizacja drogi;
- 2) zagospodarowanie terenów w rejonie skrzyżowań dróg, a w szczególności ogrodzenia i nasadzenia zieleni nie mogą powodować ograniczenia widoczności i pogarszać parametrów trójką-

- tów widoczności wyznaczanych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;
- 3) dopuszcza się lokalizację elementów reklamowych w sposób nie pogarszający warunków ruchu drogowego, w uzgodnieniu z zarządcą drogi;
 - 4) dopuszcza się realizację wydzielonych miejsc parkingowych wzdłuż jezdni;
 - 5) w obszarze zabudowanym należy zlokalizować obustronne chodniki;
 - 6) dopuszcza się lokalizację zatok, urządzeń obsługi komunikacji zbiorowej, ścieżek rowerowych, elementów małej architektury;
 - 7) dopuszcza się odstępstwa od parametrów technicznych ulic, jeżeli są one uzasadnione ukształtowaniem terenu, warunkami geologiczno-inżynierskimi, aktualnym zagospodarowaniem terenu lub ograniczeniami wynikającymi z przepisów odrębnych;
 - 8) dla terenów, znajdujących się w strefie „B” ochrony konserwatorskiej, obowiązują ustalenia jak w § 6;
 - 9) dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej za zgodą zarządcy drogi.

§ 25. 1. Wyznacza się tereny dróg publicznych klasy dojazdowej oznaczonych na rysunku planu symbolem od KDD/1 do KDD/4.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: teren komunikacji publicznej dojazdowej (w tym jezdnie, obiekty inżynierskie, place, zatoki, urządzenia obsługi komunikacji zbiorowej, chodniki, ścieżki rowerowe oraz zielen).

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) minimalna szerokość w liniach rozgraniczających – 10 m oraz zgodnie z lokalnymi uwarunkowaniami, jak na rysunku planu. Dopuszcza się poszerzenie drogi o tereny przyległe, jeśli wymagać tego będzie modernizacja drogi;
- 2) ustala się obowiązek dostosowania chodników i przejść dla pieszych do wymagań osób niepełnosprawnych, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach szczególnych;
- 3) zagospodarowanie terenów w rejonie skrzyżowań dróg, a w szczególności ogrodzenia i nasadzenia zieleni nie mogą powodować ograniczenia widoczności i pogarszać parametrów trójkątów widoczności wyznaczanych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;
- 4) dopuszcza się realizację wydzielonych miejsc parkingowych wzdłuż jezdni;
- 5) dopuszcza się realizację jednostronnie chodników, a w szczególnych przypadkach brak wydzielonej części jezdni i chodnika;
- 6) dopuszcza się lokalizację elementów małej architektury;
- 7) dopuszcza się odstępstwa od parametrów technicznych ulic, jeżeli są one uzasadnione ukształtowaniem terenu, warunkami geologiczno-inżynierskimi, aktualnym zagospodarowaniem terenu lub ograniczeniami wynikającymi z przepisów odrębnych;

- 8) dopuszcza się lokalizację elementów reklamowych w sposób nie pogarszający warunków ruchu drogowego, w uzgodnieniu z zarządcą drogi;
- 9) dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej za zgodą zarządcy drogi.

§ 26. 1. Wyznacza się tereny ciągów pieszo-jezdnych oznaczonych na rysunku planu symbolem od KDPJ/1 do KDPJ/12.

2. Na terenach, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: tereny ciągów pieszo-jezdnych.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) ustala się szerokość w liniach rozgraniczających min. 5m oraz zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) zagospodarowanie terenów w rejonie skrzyżowań dróg, a w szczególności ogrodzenia i nasadzenia zieleni nie mogą powodować ograniczenia widoczności i pogarszać parametrów trójkątów widoczności wyznaczanych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;
- 3) dopuszcza się lokalizację elementów reklamowych w sposób nie pogarszający warunków ruchu drogowego;
- 4) dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej.

§ 27. 1. Wyznacza się tereny ciągów pieszych oznaczonych na rysunku planu symbolem KDX/1.

2. Na terenach, o którym mowa w ust. 1 ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: tereny ciągów pieszych.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1 ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) ustala się szerokość w liniach rozgraniczających min. 1,5 m oraz zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) zagospodarowanie terenów w rejonie skrzyżowań dróg, a w szczególności ogrodzenia i nasadzenia zieleni nie mogą powodować ograniczenia widoczności i pogarszać parametrów trójkątów widoczności wyznaczanych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;
- 3) dopuszcza się lokalizację elementów reklamowych w sposób nie pogarszający warunków ruchu drogowego;
- 4) dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej.

Rozdział IV

Ustalenia końcowe

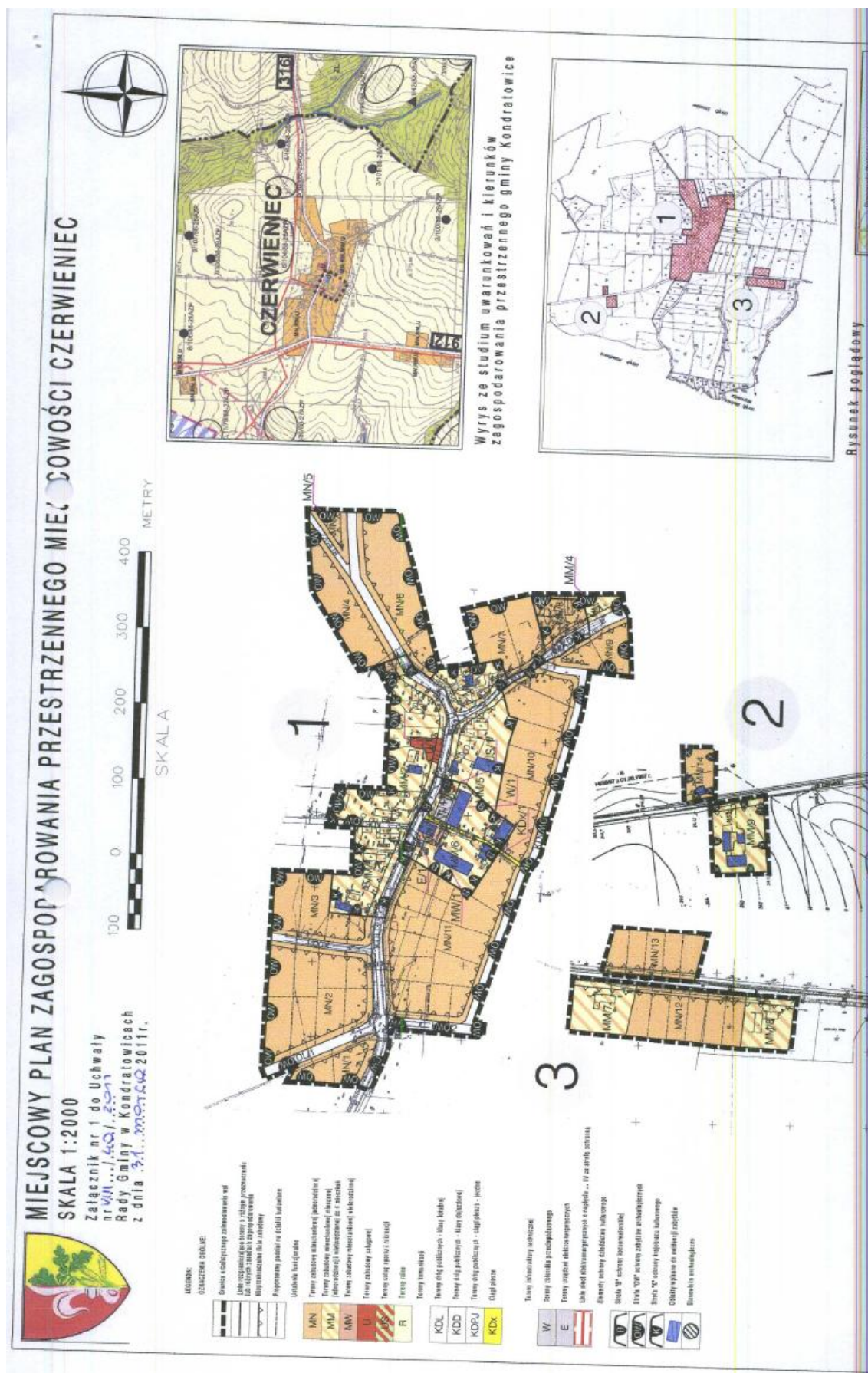
§ 28. Stawkę procentową służącą naliczeniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustala się w wysokości 10%.

§ 29. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kondratowice

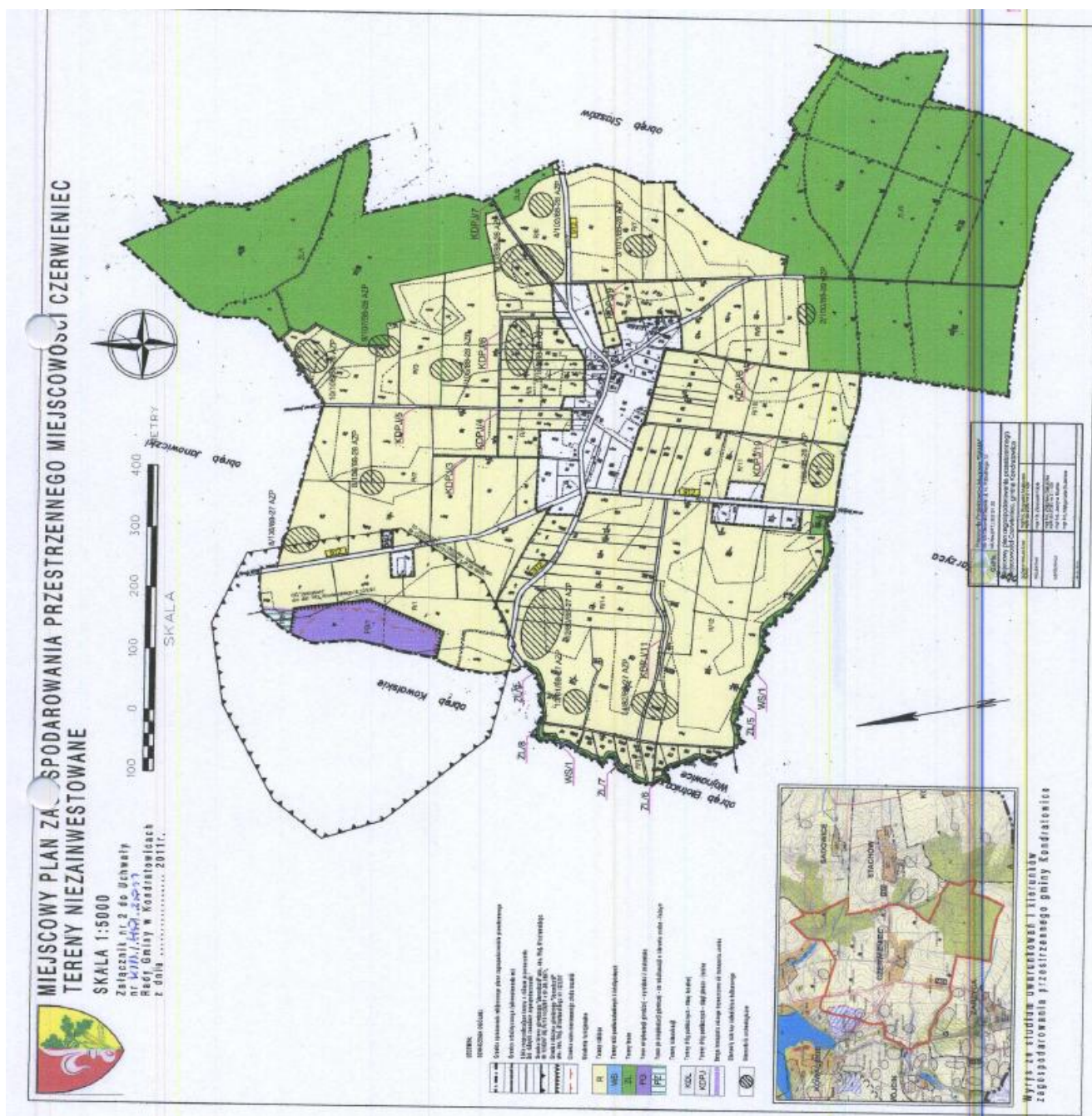
§ 30. Uchwała wchodzi w życie w terminie 30 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Aleksander Skorupski

**Załącznik nr 1 do uchwały nr VIII/40/
/2011 Rady Gminy Kondratowice
z dnia 31 marca 2011 r.**



**Załącznik nr 2 do uchwały nr VIII/40/
/2011 Rady Gminy Kondratowice
z dnia 31 marca 2011 r.**



**Załącznik nr 3 do uchwały nr VIII/40/
/2011 Rady Gminy Kondratowice
z dnia 31 marca 2011 r.**

**ROZSTRZYGNIĘCIE DOTYCZĄCE SPOSOBU ROZPATRZENIA UWAG NA PODSTAWIE ART. 20 UST. 1
WNIESIONYCH DO WYŁOŻONEGO DO PUBLICZNEGO WGLĄDU PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIEJSCOWOŚCI CZERWIENIEC**

Do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Czerwieńec nie została złożona żadna uwaga.

W związku z powyższym, ze względu na brak nieuwzględnionych uwag wniesionych do projektu planu podczas wyłożenia do publicznego wglądu Rada Gminy Kondratowice nie dokonuje rozstrzygnięć wynikających z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 z 2003r., poz. 717, z późniejszymi zmianami).

**Załącznik nr 4 do uchwały nr VIII/40/
/2011 Rady Gminy Kondratowice
z dnia 31 marca 2011 r.**

**ROZSTRZYGNIĘCIE O SPOSOBIE REALIZACJI, ZAPISANYCH W PLANIE, INWESTYCJI W ZAKRESIE
INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ NALEŻĄCEJ DO ZADAŃ WŁASNYCH GMINY ORAZ ZASADACH ICH
FINANSOWANIA**

Rozstrzygnięcia dokonano na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 80 poz. 717 ze zm.), art. 7, ust. 1, pkt 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. Z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 167 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 30.06.2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 roku Nr 249 poz. 2104) Rada Gminy Kondratowice rozstrzyga, co następuje:

1. W związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Czerwieńec, inwestycjami stanowiącymi zadania własne gminy będzie: rozbudowa i modernizacja układu komunikacyjnego dotyczącego gminnych dróg publicznych oraz realizacja innych celów publicznych określonych w w/w planie, o których mowa w prognozie skutków finansowych uchwalenia planu dla miejscowości Czerwieńec

2867

**UCHWAŁA NR VIII/41/2011
RADY GMINY KONDRATOWICE**

z dnia 31 marca 2011 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Strachów

(Skarga Wojewody Dolnośląskiego NK-N.4131.390.2011.JT1-1 z dnia 15 lipca 2011 r.
do WSA we Wrocławiu na uchwałę w całości)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 ze zmianami) i art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz.717, ze zmianami), w związku z uchwałą nr XXI/114/2008 Rady Gminy Kondratowice z dnia 20 marca 2008 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Strachów oraz po stwierdzeniu zgodności planu z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kondratowice, Rada Gminy Kondratowice uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miejscowości Strachów, zwany dalej planem.

2. Załącznikami do niniejszej uchwały są:

- 1) rysunek planu, będący integralną częścią uchwały w skali 1 : 1000, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały;
- 2) rysunek planu, będący integralną częścią uchwały w skali 1 : 5000, stanowiący załącznik nr 2 do niniejszej uchwały;
- 3) rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia nieuwzględnionych uwag wniesionych do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowi załącznik nr 3 do niniejszej uchwały;
- 4) rozstrzygnięcie o sposobie realizacji zapisanych w planie inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz o zasadach ich finansowania zgodnie z przepisami o finansach publicznych, stanowi załącznik nr 4 do niniejszej uchwały.

Rozdział 1

Ustalenia ogólne

§ 2. 1. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o:

- 1) planie – należy przez to rozumieć ustalenia zawarte w niniejszej uchwale wraz załącznikami;
- 2) Przepisach szczególnych i odrębnych – należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi oraz ograniczenia w dysponowaniu terenem, wynikające z prawomocnych decyzji administracyjnych;
- 3) linii rozgraniczającej – należy przez to rozumieć linię rozdzielającą tereny o różnym sposobie użytkowania (funkcji) lub różnym sposobie zagospodarowania terenu;
- 4) nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć linię ograniczającą obszar, na którym dopuszcza się wznoszenie budyn-

ków oraz budowli naziemne niebędące liniami przesyłowymi, sieciami uzbrojenia terenu oraz związanymi z nimi urządzeniami;

- 5) terenie – należy przez to rozumieć obszar o jednolitym sposobie użytkowania i funkcji podstawowej, ograniczony liniami rozgraniczającymi i oznaczony symbolem przeznaczenia podstawowego;
- 6) przeznaczeniu podstawowym terenu – należy przez to rozumieć część przeznaczenia terenu, która dominuje na danym terenie w sposób określony ustaleniami planu – w przypadku ustalenia więcej niż jednej kategorii przeznaczenia podstawowego, każda z tych kategorii może stanowić wyłączone przeznaczenie terenu lub poszczególnych nieruchomości położonych w granicach terenu;
- 7) przeznaczeniu uzupełniającym terenu – należy przez to rozumieć – rodzaj przeznaczenia terenu inny niż podstawowy, który uzupełnia lub wzbogaca przeznaczenie podstawowe w sposób określony w ustaleniach planu i którego powierzchnia użytkowa, zabudowy lub części terenu zajmuje w granicach terenu i poszczególnych nieruchomości mniej niż odpowiednia powierzchnia zajmowana przez przeznaczenie podstawowe;
- 8) przeznaczeniu równorzędnym terenu – należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia terenu uzupełniające się w dowolnych proporcjach lub będące zamiennym sposobem zagospodarowania terenu oraz obiektów z nim związanych;
- 9) urządzeniach towarzyszących – należy przez to rozumieć obiekty technicznego wyposażenia, dojazdy i dojścia, parkingi i garaże, budynki gospodarcze, wiaty i zadaszenia, małą architekturę, oczka wodne o charakterze rekreacyjnym lub ozdobnym oraz inne obiekty i urządzenia pełniące służebną rolę wobec funkcji określonych w przeznaczeniu podstawowym lub dopuszczalnym;
- 10) powierzchni zabudowy działki – należy przez to rozumieć powierzchnię zajęta przez budynek wyznaczoną przez rzut poziomy krawędzi budynku na powierzchnię terenu. Do powierzchni zabudowy działki nie wlicza się:
 - a) powierzchni obiektów budowlanych ani ich części niewystających ponad powierzchnię terenu,
 - b) powierzchni elementów drugorzędnych takich jak: schody zewnętrzne, rampy zewnętrzne, tarasy, daszki, markizy itp.

- 11) usługach nieuciążliwej – należy przez to rozumieć usługi niewymagające stałej obsługi transportowej pojazdami o nośności powyżej 3,5 t, których charakter nie powoduje konfliktów sąsiedztwa.

§ 3. 1. Następujące oznaczenia graficzne na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granica opracowania;
- 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 3) symbole określające podstawowe przeznaczenie terenów;
- 4) obowiązujące linie zabudowy;
- 5) nieprzekraczalne linie zabudowy;
- 6) granica strefy ochrony konserwatorskiej krajobrazu kulturowego „K”;
- 7) obiekty o wartościach historycznych figurujące w gminnej ewidencji zabytków;
- 8) stanowiska archeologiczne;
- 9) granica obszaru chronionego krajobrazu „Wzgórza Niemczańsko-Strzelińskie” utworzonego decyzją Wojewody Dolnośląskiego nr 29 z dnia 28 listopada 2008 r.;

2. Pozostałe oznaczenia graficzne na rysunku planu niebędące obowiązującymi ustaleniami planu, i mające charakter informacyjny:

- 1) proponowany podział geodezyjny;
- 2) proponowana lokalizacja budynków mieszkalnych;
- 3) linie elektroenergetyczne napowietrzne.

§ 4. 1. Ustala się następujące kategorie przeznaczenia terenu:

- 1) tereny zabudowy zagrodowej mieszkaniowej jednorodzinnej – oznaczone symbolem MN;
- 2) tereny zabudowy mieszkaniowej mieszanej jednorodzinnej i zagrodowej – oznaczone symbolem MM;
- 3) tereny obsługi gospodarki leśnej – oznaczone symbolem RLU;
- 4) tereny lasów – oznaczone symbolem ZL;
- 5) tereny rolne – oznaczone symbolem R;
- 6) tereny wód powierzchniowych i śródlądowych – oznaczone symbolem WS;
- 7) tereny dróg klasy zbiorczej – oznaczone symbolem KDZ;
- 8) tereny dróg klasy lokalnej – oznaczone symbolem KDL;
- 9) tereny dróg klasy dojazdowej – oznaczone symbolem KDD;
- 10) tereny ciągów pieszo-jezdných – oznaczone symbolem KDPJ;
- 11) tereny ciągów pieszych – oznaczone symbolem KDX.

§ 5. Nie określa się szczególnych sposobów i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

§ 6. 1. Wyznacza się strefę „K” ochrony konserwatorskiej. Strefa „K” ochrony konserwatorskiej obejmuje obszary w granicach historycznego siedliska wraz z terenem dawnego zespołu podworskiego w centrum wsi.

2. W strefie „K” obowiązują następujące wymagania konserwatorskie:

- 1) na terenie zespołu folwarcznego lokalizacja nowej zabudowy możliwa jest wyłącznie w miejscu nieistniejących historycznych budynków, wymagane jest przy tym ich dostosowanie do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie skali, bryły, formy architektonicznej, podziałów, proporcji powierzchni ścian i otworów, kolorystyki, przy użyciu tradycyjnych, historycznych materiałów, obowiązuje także nawiązanie do cech historycznej zabudowy wsi, nowa zabudowa nie może dominować nad historyczną;
- 2) zakazuje się dalszego podziału nieruchomości, zakazuje się wprowadzania przegrodzeń dzielących optycznie zespół; napowietrzne linie energetyczne przewidziane są do usunięcia poprzez ich skablowanie;
- 3) przy inwestycjach związanych z modernizacją, rozbudową, przebudową obiektów istniejących wymaga się nawiązania gabarytami i sposobem kształtowania bryły i użytymi materiałami do miejscowej historycznej zabudowy, w przypadku istniejącego obiektu po rozbudowie budynek powinien tworzyć spójną kompozycję z istniejącą częścią,
- 4) nowa zabudowa powinna nawiązywać swój charakter do budownictwa regionalnego poprzez skalę, bryłę i użyte materiały. Maksymalna wysokość nowo projektowanej zabudowy nie może przekraczać 9 m, przy zastosowaniu dachów o symetrycznych połaciach oraz kątach nachylenia 38–45 stopni, kryte dachówką ceramiczną lub blachodachówką matową w kolorze ceglastym;
- 5) należy zachować nasadzenia przydrożne;
- 6) należy usunąć obiekty dysharmonizujące;
- 7) zakazuje się stosowania materiałów z tworzyw sztucznych (np. siding) jako elementów okładzinowych,
- 8) elementy dysharmonizujące, niespełniające warunków ochrony strefy konserwatorskiej oraz umożliwiające ekspozycję wartościowych obiektów zabytkowych, winny być usunięte lub poddane odpowiedniej przebudowie;
- 9) zakazuje się stosowania ogrodzeń betonowych z elementów prefabrykowanych, forma, materiał i wysokość winny nawiązywać do lokalnych, historycznych ogrodzeń;
- 10) dopuszcza się stosowanie silosów, zbiorników na materiały masowe na tyłach działek, jako przesłonięte zabudową, w miejscach nieeksploatowanych, wysokość tych obiektów nie powinna przekraczać wysokości historycznej zabudowy.

§ 7. 1. Na obszarze objętym planem określa się obiekty o wartościach zabytkowych ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, oznaczone na rysunku planu. Zasób wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków podlega sukcesywnemu rozpoznaniu i może być aktualizowany. Spis tworzą następujące obiekty i obowiązują dla nich następujące wymagania konserwatorskie:

- 1) Obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków:
 - a) dom mieszkalny, nr 2 wraz z zespołem 2 budynków podworskich;
 - b) dom mieszkalny, nr 3.
- 2) Gminną ewidencją zabytków w zakresie ochrony konserwatorskiej objęte zostają zespoły i obiekty o istotnych lokalnych walorach historycznych, kulturowych i krajobrazowych, ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków podlega sukcesywnemu rozpoznaniu i może być aktualizowany, zmiany te nie powodują zmian ustaleń planu. Dla obiektów wymienionych w ewidencji zabytków, znajdujących się w strefie ochrony konserwatorskiej oraz poza strefą, obowiązują następujące wymogi:
 - a) zachować ich bryłę, kształt i geometrię dachu oraz zastosowane tradycyjne materiały budowlane,
 - b) utrzymać, a w przypadku zniszczenia odtworzyć historyczny detal architektoniczny,
 - c) zachować kształt, rozmiary i rozmieszczenie otworów zgodne z historycznym wizerunkiem budynku, należy utrzymać lub odtworzyć oryginalną stolarkę okien i drzwi,
 - d) w przypadku konieczności przebicia nowych otworów, należy je zharmonizować z zabytkową elewacją budynku,
 - e) stosować kolorystykę i materiały nawiązujące do tradycyjnych lokalnych rozwiązań, w tym ceramiczne lub tynkowe pokrycie ścian zewnętrznych, zakazuje się stosowania okładzin ściennych typu „siding”,
 - f) należy stosować historyczny rodzaj pokrycia dachowego – dachówka ceramiczna w kolorze ceglastym,
 - g) elementy elewacyjne instalacji technicznych należy montować z uwzględnieniem wartości zabytkowych obiektów,
 - h) prowadzenie wszelkich prac budowlanych przy obiektach zabytkowych należy poprzedzić uzyskaniem wytycznych konserwatorskich,
 - i) wszelkie prace budowlane, a także zmiany funkcji obiektów i obszarów objętych ewidencją zabytków należy uzgadniać z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków,
 - j) dla obiektów ujętych w ewidencji zabytków a znajdujących się w strefach ochrony konserwatorskiej dodatkowo obowiązują ustalenia sformułowane dla poszczególnych stref.

§ 8. 1. Na obszarze objętym planem określa się chronione stanowiska archeologiczne, w tym wpisane do rejestru zabytków:

- 1) Wykaz chronionych stanowisk archeologicznych:
 - § 1/14/88-27 AZP: ślad osadnictwa – neolit,
 - § 2/15/88-27 AZP: droga- późne średniowiecze XIII-XIV w./ osada – kpl, neolit środkowy/ osada- KCWR, neolit wczesny – nr rejestru 1132/567/1985 z 1985 roku,
 - § 3/16/88-27 AZP: ślad osadnictwa – kpl, neolit środkowy,
 - § 4/17/88-27 AZP: osada – wczesne średniowiecze XI-XII w./ osada – przeworska,

OWR późny – nr rejestru 604/Arch/1972 z 6 czerwca 1972 roku,

- § 5/18/88-27 AZP: osada – późne średniowiecze XIII-XIV w./ osada – wczesne średniowiecze XI-XII w./ osada – kpl, neolit środkowy – nr rejestru 1126/561/1985 z 1985 roku,
- § 6/19/88-27 AZP: osada – kpl, neolit środkowy – nr rejestru 1127/562/1985 z 1985 roku,
- § 7/20/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje/ ślad osadnictwa – późne średniowiecze XIII-XIV w./ ślad osadnictwa – przeworska OWR późny/ osada – łużycka – nieokreślona/ ślad osadnictwa- neolit,
- § 8/21/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje/ ślad osadnictwa – późne średniowiecze XIV-XV w., ślad osadnictwa – kpl, neolit środkowy,
- § 9/22/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje,
- § 10/23/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje/ ślad osadnictwa – późne średniowiecze XIV-XV w./ ślad osadnictwa – neolit,
- § 11/24/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje/ ślad osadnictwa – późne średniowiecze XIV-XV w., osada – neolit schyłkowy/ osada – kpl, neolit środkowy/ osada – KCWR, neolit wczesny – nr rejestru 1128/563/1985 z 1985 roku,
- § 12/25/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje/ ślad osadnictwa – późne średniowiecze XIV-XV w./ ślad osadnictwa – wczesne średniowiecze XI-XIII w./ osada – kpl, neolit środkowy – nr rejestru 1129/564/1985 z 1985 roku,
- § 13/26/88-27 AZP: osada – późne średniowiecze XIV-XV w.,
- § 14/27/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje/ osada – późne średniowiecze XIV-XV w./ osada – lędzińska, neolit środkowy – nr rejestru 1130/565/1985 z 1985 roku,
- § 15/28/88-27 AZP: osada – późne średniowiecze XIII-XIV w./ ślad osadnictwa – KCWR, neolit wczesny,
- § 16/29/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje/ ślad osadnictwa – późne średniowiecze/ ślad osadnictwa – przeworska, OWR późny, osada – kpl, neolit środkowy,
- § 17/30/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje/ ślad osadnictwa – późne średniowiecze XIV-XV w.
- § 18/31/88-27 AZP: ślad osadnictwa – pradzieje/ ślad osadnictwa – późne średniowiecze XIV-XV w.
- § 19/32/88-27 AZP: ślad osadnictwa – kpl, neolit środkowy,
- § 20/33/88-27 AZP: ślad osadnictwa – późne średniowiecze XIV-XV w./ ślad osadnictwa – KCWR, neolit wczesny – nr rejestru 1131/566/1985 z 1985 roku,
- § 21/34/88-27 AZP: źródło – późne średniowiecze,
- § 22/35/88-27 AZP: grodzisko stożkowate – późne średniowiecze.

- 2) lokalizację chronionych stanowisk archeologicznych oznaczono na rysunku planu;
- 3) w obrębie znajdujących się na terenie objętym opracowaniem planu chronionych stanowisk archeologicznych oraz w ich bezpośrednim sąsiedztwie wszelkie zamierzenia inwestycyjne wymagają przeprowadzenia wyprzedzających inwestycję ratowniczych badań archeologicznych;
- 4) przed uzyskaniem pozwolenia na budowę (a dla robót niewymagających pozwolenia na budowę – przed realizacją inwestycji, tj. przed uzyskaniem zaświadczenia potwierdzającego akceptację przyjęcia zgłoszenia wykonywania robót budowlanych) należy uzyskać pozwolenie Dolnośląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na przeprowadzenie ziemnych robót budowlanych na terenie zabytkowym w trybie prac konserwatorskich, które polegają na przeprowadzeniu wyprzedzających ratowniczych badań archeologicznych metodą wykopaliskową, przez uprawnionego archeologa;
- 5) zakazuje się zalesiania obszarów stanowisk archeologicznych;
- 6) zasób ewidencji i rejestru stanowisk archeologicznych podlega sukcesywnym uzupełnieniom i weryfikacji.

§ 9. 1. Dla pozostałych terenów położonych w obszarze opracowania planu, ze względu na zapewnienie właściwej ochrony konserwatorskiej krajobrazu kulturowego, należy uwzględnić następujące uwarunkowania:

- 1) nowa zabudowa, przebudowa istniejących budynków powinna zostać starannie wpisana w krajobraz kulturowy wsi oraz być realizowana w nawiązaniu do zasad ukształtowania obiektów o tradycyjnych, lokalnych formach;
- 2) należy stosować zabudowę niewysoką (jedno-, dwukondygnacyjną) ze stromymi dachami, krytymi dachówką w kolorze ceglastym lub materiałem dachówkopodobnym w kolorze czerwonym matowym;
- 3) nową zabudowę należy lokalizować w logicznym rozwinięciu przy istniejącej siatce dróg.

Rozdział II

Ustalenia szczegółowe

§ 10. 1. Wyznacza się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone na rysunku planu symbolem od MN/1 do MN/10.

2. Na terenach, o którym mowa w ust.

1, ustala się następujące przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
 - a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (z wyłączeniem zabudowy szeregowej).
- 2) uzupełniające:
 - a) usługi nieuciążliwe wolno stojące oraz wbudowane w parterach budynków mieszkalnych w ilości nie większej niż 30% powierzchni zabudowy na działce,
 - b) urządzenia towarzyszące oraz zieleń.

3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) budynki mieszkalne z dachem dwuspadowym lub wielospadowym, o nachyleniu połąci

w przedziale 30°–45°, krytym dachówką ceramiczną lub cementową;

- 2) dopuszcza się wzbogacenie formy dachu poprzez wprowadzenie świetlików, lukarn itp.;
- 3) wysokość nowo realizowanej zabudowy mieszkaniowej nie może przekroczyć 9m oraz dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym: parter i poddasze;
- 4) towarzyszące funkcji podstawowej budynki gospodarcze, usługowe oraz wolnostojące garaże i wiaty dopuszcza się jako parterowe; forma architektoniczna nowych budynków gospodarczych, usługowych i garażowych powinna nawiązywać do formy budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce;
- 5) stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni terenu na wydzielonej działce nie może być większy niż – 0,3;
- 6) udział powierzchni terenu biologicznie czynnej w powierzchni terenu jednostki elementarnej wydzielonej działki nie może być mniejszy niż – 0,5;
- 7) zakazuje się stosowania:
 - a) okładzin elewacyjnych z tworzyw sztucznych typu „siding” (oblicówka z paneli winylowych, PCV lub podobnych),
 - b) od strony dróg publicznych ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych płyt betonowych – dopuszcza się wyłącznie betonowe słupki i podmurówki (w przypadku ogrodzeń systemowych lub pokrytych z zewnątrz okładzinami elewacyjnymi z kamienia naturalnego, ceramiki lub okładzin imitujących te materiały).
- 8) dla terenów znajdujących się w strefie „K” podstawowej ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia jak w § 6;
- 9) ustala się obowiązek zapewnienia poszczególnym terenom właściwej ilości stałych stanowisk postojowych, w tym parkingów terenowych i garaży, w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce na mieszkanie;
- 10) na terenie każdej wydzielonej działki z budynkiem mieszkalnym i usługami należy zapewnić co najmniej 2 czasowe miejsca postojowe na każde 100 m² powierzchni użytkowej usług;
- 11) ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu.
- 12) z lica elewacji usytuowanej w nieprzekraczalnej linii zabudowy mogą wystawać następujące elementy:
 - a) gzymsy – nie więcej niż 0,20 m,
 - b) okapy – nie więcej niż 0,80 m,
 - c) części budynku wzbogacające architektonicznie i funkcjonalnie jego elewację (takie jak wykusze, balkony) – nie więcej niż 1,50 m,
 - d) tarasy na poziomie parteru, schody zewnętrzne, pochylnie i rampy – nie więcej niż 2 m.
- 13) wielkość wydzielonej działki przeznaczonej dla celów zabudowy nie może być mniejsza niż 1000 m²;
- 14) dopuszcza się wydzielanie działek przeznaczonych pod lokalizację urządzeń infrastruktury

- technicznej; wielkość tych działek należy ustalać w dostosowaniu do parametrów technicznych tych urządzeń i potrzeb ich obsługi;
- 15) szerokość wydzielonej działki mierzona w linii zabudowy nie może być mniejsza niż 20 m;
- 16) wydzielane w wyniku podziałów wewnętrzne niepubliczne dojazdy i dojścia do zabudowy winny spełniać warunki określone w obowiązujących przepisach odrębnych;
- 17) realizowane inwestycje nie mogą powodować ponadnormatywnych obciążeń środowiska uciążliwościami w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, promieniowania elektromagnetycznego poza granicami terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- 18) ustala się zakaz trwałego składowania surowców i materiałów masowych oraz lokalizowania obiektów i urządzeń związanych ze składowaniem, gospodarczym wykorzystaniem i utylizacją odpadów i surowców wtórnych;
- 19) zaopatrzenie w wodę przyłączami wodociągowymi wpiętymi do rozdzielczej sieci wodociągowej zgodnie z przepisami odrębnymi, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci;
- 20) w przypadku braku możliwości przyłączenia do istniejącej sieci wodociągowej dopuszcza się korzystanie z własnych ujęć wody;
- 21) odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej zgodnie z warunkami technicznymi przyłączenia wydanymi przez zarządcę sieci kanalizacyjnej;
- 22) do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne oraz przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 23) zakazuje się odprowadzania ścieków do wód gruntowych, powierzchniowych oraz do gleby i gruntów;
- 24) odprowadzanie wód opadowych z połaci dachowych i nawierzchni utwardzonych w granicach działek powierzchniowo, z zastosowaniem studni chłonnych na terenie własnym inwestora lub do kanalizacji deszczowej;
- 25) tereny, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi lub chemicznymi, należy utwardzić i skanalizować, zanieczyszczenia winny być zneutralizowane na terenie inwestora przed ich odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej;
- 26) zakaz odprowadzania wód opadowych do rowów odwadniających drogi publiczne;
- 27) zasilanie w energię elektryczną poprzez istniejącą i rozbudowaną sieć elektroenergetyczną;
- 28) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych;
- 29) zaopatrzenie w gaz z rozdzielczej sieci gazowej;
- 30) dopuszcza się stosowanie indywidualnych zbiorników zaopatrzenia w gaz płynny;
- 31) przyłączenie zabudowy mieszkaniowej i usługowej do sieci telefonicznej według technicznych warunków przyłączenia lokalnego operatora sieci;
- 32) gospodarowanie odpadami należy prowadzić zgodnie z zasadami usuwania i utylizacji odpadów określonych w przepisach odrębnych i gminnych;
- 33) zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w ciepło, zalecane stosowanie paliw proekologicznych, niskoemisyjnych (energia elektryczna, olej opałowy, gaz przewodowy lub płynny itp.) niepowodujących zanieczyszczenia powietrza lub z odnawialnych źródeł ciepła;
- 34) określa się normatywny poziom hałasu w porze dziennej 60dB, w porze nocnej 50dB.
- § 11. 1.** Wyznacza się tereny zabudowy mieszkaniowej mieszanej jednorodzinnej i zagrodowej oznaczone na rysunku planu symbolem od MM/1 do MM/6.
2. Na terenach, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:
- 1) podstawowe:
- a) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (z wyłączeniem zabudowy szeregowej).
- b) zabudowa zagrodowa.
- 2) uzupełniające:
- a) usługi nieuciążliwe wolno stojące oraz wbudowane w parterach budynków mieszkalnych w ilości nie większej niż 30% powierzchni zabudowy na działce;
- b) urządzenia towarzyszące oraz zieleń.
3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:
- 1) budynki mieszkalne z dachem dwuspadowym lub wielospadowym, o nachyleniu połaci w przedziale 35°–45°, krytym dachówką ceramiczną lub cementową;
- 2) dopuszcza się wzbogacenie formy dachu poprzez wprowadzenie świetlików, lukarn itp.;
- 3) wysokość nowo realizowanej zabudowy mieszkaniowej nie może przekroczyć 12 m oraz trzech kondygnacji nadziemnych, w tym: parter piętro i poddasze;
- 4) towarzyszące funkcji podstawowej budynki gospodarcze, usługowe oraz wolno stojące garaże i wiaty dopuszcza się jako parterowe; forma architektoniczna nowych budynków gospodarczych, usługowych i garażowych powinna nawiązywać do formy budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce;
- 5) stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni terenu na wydzielonej działce nie może być większy niż – 0,4;
- 6) udział powierzchni terenu biologicznie czynnej w powierzchni terenu jednostki elementarnej wydzielonej działki nie może być mniejszy niż – 0,4;
- 7) dla terenów znajdujących się w strefie „K” podstawowej ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia jak w § 6;
- 8) dla obiektów znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków, oznaczonych na rysunku planu, obowiązują ustalenia jak w § 7;
- 9) ustala się obowiązek zapewnienia poszczególnym terenom właściwej ilości stałych stano-

- wisk postojowych, w tym parkingów terenowych i garaży, w ilości nie mniejszej niż 1 miejsce na mieszkanie;
- 10) na terenie każdej wydzielonej działki z budynkiem mieszkalnym i usługami należy zapewnić co najmniej 2 czasowe miejsca postojowe na każde 100 m² powierzchni użytkowej usług;
- 11) ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu;
- 12) z lica elewacji usytuowanej w nieprzekraczalnej linii zabudowy mogą wystawać następujące elementy:
- a) gzymsy – nie więcej niż 0,20 m,
 - b) okapy – nie więcej niż 0,80 m,
 - c) części budynku wzbogacające architektonicznie i funkcjonalnie jego elewację (takie jak wykusze, balkony) – nie więcej niż 1,50 m,
 - d) tarasy na poziomie parteru, schody zewnętrzne, pochylnie i rampy – nie więcej niż 2 m;
- 13) wielkość wydzielonej działki przeznaczonej dla celów zabudowy nie może być mniejsza niż 1000 m²;
- 14) dopuszcza się, wydzielanie działek przeznaczonych pod lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej; wielkość tych działek należy ustalać w dostosowaniu do parametrów technicznych tych urządzeń i potrzeb ich obsługi;
- 15) szerokość wydzielonej działki mierzona w linii zabudowy nie może być mniejsza niż 20 m;
- 16) wydzielane w wyniku podziałów wewnętrzne niepubliczne dojazdy i dojścia do zabudowy winny spełniać warunki określone w obowiązujących przepisach odrębnych;
- 17) ustala się wielkość produkcji zwierzęcej do 20 jednostek przeliczeniowych DJP;
- 18) realizowane inwestycje nie mogą powodować ponadnormatywnych obciążeń środowiska uciążliwościami w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, promieniowania elektromagnetycznego poza granicami terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- 19) ustala się zakaz trwałego składowania surowców i materiałów masowych oraz lokalizowania obiektów i urządzeń związanych ze składowaniem, gospodarczym wykorzystaniem i utylizacją odpadów i surowców wtórnych;
- 20) zaopatrzenie w wodę przyłączami wodociągowymi wpiętymi do rozdzielczej sieci wodociągowej zgodnie z przepisami odrębnymi, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci;
- 21) odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej zgodnie z warunkami technicznymi przyłączenia wydanymi przez zarządcę sieci kanalizacyjnej;
- 22) do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne oraz przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 23) zakazuje się odprowadzania ścieków do wód gruntowych, powierzchniowych oraz do gleby i gruntów;
- 24) odprowadzanie wód opadowych z połaci dachowych i nawierzchni utwardzonych w granicach działek powierzchniowo, z zastosowaniem studni chłonnych na terenie własnym inwestora lub do kanalizacji deszczowej;
- 25) tereny, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi lub chemicznymi należy utwardzić i skanalizować, zanieczyszczenia winny być zneutralizowane na terenie inwestora przed ich odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej;
- 26) zakaz odprowadzania wód opadowych do rowów odwadniających drogi publiczne;
- 27) zasilanie w energię elektryczną poprzez istniejącą i rozbudowaną sieć elektroenergetyczną;
- 28) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych;
- 29) zaopatrzenie w gaz z rozdzielczej sieci gazowej;
- 30) dopuszcza się stosowanie indywidualnych zbiorników zaopatrzenia w gaz płynny;
- 31) przyłączenie zabudowy mieszkaniowej i usługowej do sieci telefonicznej według technicznych warunków przyłączenia lokalnego operatora sieci;
- 32) gospodarowanie odpadami należy prowadzić zgodnie z zasadami usuwania i utylizacji odpadów określonych w przepisach odrębnych i gminnych;
- 33) zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w ciepło, zalecane stosowanie paliw proekologicznych, niskoemisyjnych (energia elektryczna, olej opałowy, gaz przewodowy lub płynny itp.) niepowodujących zanieczyszczenia powietrza lub z odnawialnych źródeł ciepła;
- 34) określa się normatywny poziom hałasu w porze dziennej 60dB, w porze nocnej 50dB.
- § 12.** 1. Wyznacza się tereny obsługi gospodarki leśnej, oznaczone na rysunku planu symbolem RLU/1.
2. Na terenach, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:
- 1) podstawowe:
 - a) teren obsługi gospodarki leśnej,
 - b) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (z wyłączeniem zabudowy szeregowej),
 - c) zabudowa zagrodowa.
 - 2) uzupełniające:
 - a) usługi nieuciążliwe wolno stojące oraz wbudowane w parterach budynków mieszkalnych w ilości nie większej niż 30% powierzchni zabudowy na działce,
 - b) urządzenia towarzyszące oraz zieleń.
3. Na terenach, o których mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:
- 1) budynki z dachem dwuspadowym lub wielospadowym, o nachyleniu połaci w przedziale 35°–45°, krytym dachówką ceramiczną lub cementową;
 - 2) dopuszcza się wzbogacenie formy dachu poprzez wprowadzenie świetlików, lukarn itp.;
 - 3) towarzyszące funkcji podstawowej budynki gospodarcze, usługowe oraz wolno stojące

- garaże i wiaty dopuszcza się jako parterowe; forma architektoniczna nowych budynków gospodarczych, usługowych i garażowych powinna nawiązywać do formy budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce;
- 4) stosunek powierzchni zabudowy do powierzchni terenu na wydzielonej działce nie może być większy niż – 0,4;
 - 5) udział powierzchni terenu biologicznie czynnej w powierzchni terenu jednostki elementarnej wydzielonej działki nie może być mniejszy niż – 0,4;
 - 6) ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu;
 - 7) z lica elewacji usytuowanej w nieprzekraczalnej linii zabudowy mogą wystawać następujące elementy:
 - a) gzymsy – nie więcej niż 0,20 m,
 - b) okapy – nie więcej niż 0,80 m,
 - c) części budynku wzbogacające architektonicznie i funkcjonalnie jego elewację (takie jak wykusze, balkony) – nie więcej niż 1,50 m,
 - d) tarasy na poziomie parteru, schody zewnętrzne, pochylnie i rampy – nie więcej niż 2 m;
 - 8) dopuszcza się, wydzielanie działek przeznaczonych pod lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej; wielkość tych działek należy ustalać w dostosowaniu do parametrów technicznych tych urządzeń i potrzeb ich obsługi;
 - 9) realizowane inwestycje nie mogą powodować ponadnormatywnych obciążeń środowiska uciążliwościami w zakresie hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, promieniowania elektromagnetycznego poza granicami terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
 - 10) ustala się zakaz trwałego składowania surowców i materiałów masowych oraz lokalizowania obiektów i urządzeń związanych ze składowaniem, gospodarczym wykorzystaniem i utylizacją odpadów i surowców wtórnych;
 - 11) zaopatrzenie w wodę przyłączami wodociągowymi wpiętymi do rozdzielczej sieci wodociągowej zgodnie z przepisami odrębnymi, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci;
 - 12) odprowadzenie ścieków bytowo-gospodarczych docelowo do sieci kanalizacji sanitarnej zgodnie z warunkami technicznymi przyłączenia wydanymi przez zarządcę sieci kanalizacyjnej;
 - 13) do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej dopuszcza się stosowanie bezodpływowych zbiorników na nieczystości płynne oraz przydomowych oczyszczalni ścieków;
 - 14) zakazuje się odprowadzania ścieków do wód gruntowych, powierzchniowych oraz do gleby i gruntów;
 - 15) odprowadzanie wód opadowych z połaci dachowych i nawierzchni utwardzonych w granicach działek powierzchniowo, z zastosowaniem studni chłonnych na terenie własnym inwestora lub do kanalizacji deszczowej;
 - 16) tereny, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi lub chemicznymi, należy utwardzić i skanalizować, zanieczyszczenia winny być zneutralizowane na terenie inwestora przed ich odprowadzeniem do kanalizacji deszczowej;
 - 17) zakaz odprowadzania wód opadowych do rowów odwadniających drogi publiczne;
 - 18) zasilanie w energię elektryczną poprzez istniejącą i rozbudowaną sieć elektroenergetyczną;
 - 19) dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych;
 - 20) zaopatrzenie w gaz z rozdzielczej sieci gazowej;
 - 21) dopuszcza się stosowanie indywidualnych zbiorników zaopatrzenia w gaz płynny;
 - 22) przyłączenie zabudowy mieszkaniowej i usługowej do sieci telefonicznej według technicznych warunków przyłączenia lokalnego operatora sieci;
 - 23) gospodarowanie odpadami należy prowadzić zgodnie z zasadami usuwania i utylizacji odpadów określonych w przepisach odrębnych i gminnych;
 - 24) zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w ciepło, zalecane stosowanie paliw proekologicznych, niskoemisyjnych (energia elektryczna, olej opałowy, gaz przewodowy lub płynny itp.) niepowodujących zanieczyszczenia powietrza lub z odnawialnych źródeł ciepła;
 - 25) określa się normatywny poziom hałasu w porze dziennej 60dB, w porze nocnej 50dB.
- § 13. 1.** Wyznacza się tereny rolne oznaczone na rysunku planu symbolem R/1 do R/18.
2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie:
- 1) podstawowe – tereny rolne;
 - 2) uzupełniające – ciekły wodne, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, drogi rolne.
3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:
- 1) ustala się zakaz lokalizacji zabudowy kubaturowej; wyjątek stanowią tereny oznaczone symbolem R/2, na których dopuszcza się zabudowę zagrodową;
 - 2) dla terenów, na których znajdują się stanowiska archeologiczne, obowiązują ustalenia jak w § 9;
 - 3) dopuszcza się, na wniosek właściciela, zalesianie gruntów rolnych spełniających warunki określone w przepisach szczególnych;
 - 4) dopuszcza się prowadzenie sieci napowietrznej i podziemnej infrastruktury technicznej – po uzgodnieniu i na warunkach określonych przez zarządców i operatorów istniejących sieci;
 - 5) dopuszcza się lokalizację komunalnych ujęć wód podziemnych (studni) oraz związanych z nimi urządzeń służących celom zaopatrzenia w wodę;
 - 6) dopuszcza się wypełnienie występujących na terenach R zagłębień poeksploatacyjnych materiałem mineralnym (z wyłączeniem odpadów komunalnych) i rekultywację w kierunku rolnym lub leśnym;

- 7) wzdłuż rowów melioracyjnych zaleca się realizację biologicznej obudowy cieków w postaci zadrzewień i zakrzewień, z zachowaniem warunków dostępności do cieków dla służb melioracyjnych;
- 8) dopuszcza się wydzielanie nowych gospodarczych dróg transportu rolnego oraz likwidację istniejących, z zachowaniem warunku dostępności komunikacyjnej do terenów.

§ 14. 1. Wyznacza się tereny lasów oznaczone na rysunku planu symbolem od ZL/1 do ZL/11.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: tereny lasów.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:

- 1) ustala się zakaz lokalizacji wszelkich obiektów kubaturowych, z wyłączeniem obiektów związanych z prowadzoną gospodarką leśną oraz obiektów służących obsłudze turystyki;
- 2) lokalizację obiektów służących obsłudze turystyki (wiat, altan, ścieżek itp.) oraz warunki zabezpieczenia przeciwpożarowego tych obiektów należy uzgodnić z właściwym nadleśnictwem;
- 3) dopuszcza się prowadzenie pieszo-rowerowych ciągów spacerowych;
- 4) dopuszcza się prowadzenie sieci infrastruktury technicznej na warunkach uzgodnionych z właścicielem terenu;
- 5) dla terenów znajdujących się w granicach obszaru chronionego krajobrazu "Wzgórza Niemczańsko-Strzelińskie" obowiązują ustalenia rozporządzenia Wojewody Dolnośląskiego nr 29 z dnia 28 listopada 2008 r. opublikowane w Dz. U. Nr 317 z 10 grudnia 2008 r., poz. 3928.

§ 15. 1. Wyznacza się teren wód powierzchniowych i śródlądowych oznaczone na rysunku planu symbolem od WS/1 do WS/13.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: rzeki, stawy i rowy melioracyjne.

3. Na terenie WS, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:

- 1) dopuszcza się lokalizację obiektów gospodarki wodnej,
- 2) dopuszcza się wykorzystanie terenu na cele rekreacyjne,
- 3) należy zapewnić dostęp do istniejących i projektowanych urządzeń gospodarki wodnej,
- 4) ustala się bezwzględny zakaz odprowadzania do wód nieoczyszczonych ścieków bytowych i gospodarczych.

§ 16. 1. Wyznacza się tereny urządzeń elektroenergetycznych oznaczone na rysunku planu symbolem E/1.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: tereny urządzeń elektroenergetycznych.

3. Na terenach E, o którym mowa w ust. 1, obowiązują następujące ustalenia szczegółowe:

- 1) dopuszcza się zabudowę na granicy działki;
- 2) należy zapewnić dostęp do istniejących i projektowanych urządzeń elektroenergetycznych;

- 3) Dla terenów znajdujących się w strefie „K” podstawowej ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia jak w § 6.

§ 17. 1. Wyznacza się teren dróg publicznych klasy zbiorczej oznaczonych na rysunku planu symbolem KDZ/1 i KDZ/2.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: teren komunikacji publicznej głównej (w tym jezdnie, obiekty inżynierskie, place, zatoki, urządzenia obsługi komunikacji zbiorowej, chodniki, ścieżki rowerowe oraz zieleń).

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) minimalna szerokość w liniach rozgraniczających wynosi:
 - a) 20 m oraz zgodnie z lokalnymi uwarunkowaniami, jak na rysunku planu,
 - b) dopuszcza się poszerzenie drogi o tereny przyległe, jeśli wymagać tego będzie modernizacja drogi.
- 2) do czasu realizacji projektowanych odcinków ulic dopuszcza się dotychczasowy sposób zagospodarowania terenów, bez możliwości wprowadzania trwałych obiektów budowlanych, uniemożliwiających docelową realizację ustaleń planu;
- 3) ustala się obowiązek lokalizacji ścieżek rowerowych;
- 4) na terenach zabudowanych ustala się obowiązek lokalizacji obustronnych chodników;
- 5) na terenach zabudowanych obowiązuje lokalizacja urządzeń zapewniających bezpieczeństwo ruchu pieszego (pasy, światła, płotki);
- 6) ustala się obowiązek dostosowania chodników i przejść dla pieszych do wymagań osób niepełnosprawnych, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach szczególnych;
- 7) wyznacza się odcinki dróg, na których należy zlokalizować szpalery zieleni wysokiej;
- 8) zagospodarowanie terenów w rejonie skrzyżowań dróg, a w szczególności ogrodzenia i nasadzenia zieleni nie mogą powodować ograniczenia widoczności i pogarszać parametrów trójkątów widoczności wyznaczanych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;
- 9) dopuszcza się lokalizację elementów reklamowych w sposób niepogarszający warunków ruchu drogowego, w uzgodnieniu z zarządcą drogi;
- 10) zakazuje się budowę nowych bezpośrednich wyjazdów z posesji oraz wyjazdów w obszarze oddziaływań skrzyżowań na drogach poprzecznych;
- 11) dopuszcza się odstępianie od ustaleń pkt 10 pod warunkiem uzyskania zgody zarządcy drogi;
- 12) dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej za zgodą zarządcy drogi.

§ 18. 1. Wyznacza się tereny dróg publicznych klasy lokalnej oznaczonych na rysunku planu symbolem KDL/1.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: teren

komunikacji publicznej lokalnej (w tym jezdnie, obiekty inżynierskie, place, zatoki, urządzenia obsługi komunikacji zbiorowej, chodniki, ścieżki rowerowe oraz zieleń).

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) minimalna szerokość w liniach rozgraniczających – 15 m oraz zgodnie z lokalnymi uwarunkowaniami, jak na rysunku planu. Dopuszcza się poszerzenie drogi o tereny przyległe, jeśli wymagać tego będzie modernizacja drogi;
- 2) zagospodarowanie terenów w rejonie skrzyżowań dróg, a w szczególności ogrodzenia i nasadzenia zieleni nie mogą powodować ograniczenia widoczności i pogarszać parametrów trójkątów widoczności wyznaczanych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;
- 3) dopuszcza się lokalizację elementów reklamowych w sposób nie pogarszający warunków ruchu drogowego, w uzgodnieniu z zarządcą drogi;
- 4) dopuszcza się realizację wydzielonych miejsc parkingowych wzdłuż jezdni;
- 5) w obszarze zabudowanym należy zlokalizować obustronne chodniki;
- 6) dopuszcza się lokalizację zatok, urządzeń obsługi komunikacji zbiorowej, ścieżek rowerowych, elementów małej architektury;
- 7) dopuszcza się odstępstwa od parametrów technicznych ulic, jeżeli są one uzasadnione ukształtowaniem terenu, warunkami geologiczno-inżynierskimi, aktualnym zagospodarowaniem terenu lub ograniczeniami wynikającymi z przepisów odrębnych;
- 8) dla terenów znajdujących się w strefie „K” ochrony konserwatorskiej, obowiązują ustalenia jak w § 6;
- 9) dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej za zgodą zarządcy drogi.

§ 19. 1. Wyznacza się tereny dróg publicznych klasy dojazdowej oznaczonych na rysunku planu symbolem KDD/1 i KDD/2.

2. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: teren komunikacji publicznej dojazdowej (w tym jezdnie, obiekty inżynierskie, place, zatoki, urządzenia obsługi komunikacji zbiorowej, chodniki, ścieżki rowerowe oraz zieleń).

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) minimalna szerokość w liniach rozgraniczających – 10 m oraz zgodnie z lokalnymi uwarunkowaniami, jak na rysunku planu. Dopuszcza się poszerzenie drogi o tereny przyległe, jeśli wymagać tego będzie modernizacja drogi;
- 2) ustala się obowiązek dostosowania chodników i przejść dla pieszych do wymagań osób niepełnosprawnych, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach szczególnych;
- 3) zagospodarowanie terenów w rejonie skrzyżowań dróg, a w szczególności ogrodzenia i nasadzenia zieleni nie mogą powodować ograniczenia widoczności i pogarszać parametrów trójkątów widoczności wyznaczanych

zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;

- 4) dopuszcza się realizację wydzielonych miejsc parkingowych wzdłuż jezdni;
- 5) dopuszcza się realizację jednostronnie chodników, a w szczególnych przypadkach brak wyodrębnionej części jezdni i chodnika;
- 6) dopuszcza się lokalizację elementów małej architektury;
- 7) dopuszcza się odstępstwa od parametrów technicznych ulic, jeżeli są one uzasadnione ukształtowaniem terenu, warunkami geologiczno-inżynierskimi, aktualnym zagospodarowaniem terenu lub ograniczeniami wynikającymi z przepisów odrębnych;
- 8) dopuszcza się lokalizację elementów reklamowych w sposób nie pogarszający warunków ruchu drogowego, w uzgodnieniu z zarządcą drogi;
- 9) dla terenów znajdujących się w strefie „K” ochrony konserwatorskiej, obowiązują ustalenia jak w § 6;
- 10) dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej.

§ 20. 1. Wyznacza się tereny ciągów pieszo-jezdnych oznaczonych na rysunku planu symbolem od KDPJ/1 do KDPJ/11.

2. Na terenach, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: tereny komunikacji – ciągi pieszo-jezdne.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) ustala się szerokość w liniach rozgraniczających min. 5 m zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) zagospodarowanie terenów w rejonie skrzyżowań dróg, a w szczególności ogrodzenia i nasadzenia zieleni nie mogą powodować ograniczenia widoczności i pogarszać parametrów trójkątów widoczności wyznaczanych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;
- 3) dopuszcza się lokalizację elementów reklamowych w sposób nie pogarszający warunków ruchu drogowego;
- 4) dla terenów znajdujących się w strefie „K” ochrony konserwatorskiej obowiązują ustalenia jak w § 6;
- 5) dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej za zgodą zarządcy drogi.

§ 21. 1. Wyznacza się tereny ciągów pieszych oznaczonych na rysunku planu symbolem KDX/1.

2. Na terenach, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące przeznaczenie podstawowe: tereny ciągów pieszych.

3. Na terenie, o którym mowa w ust. 1, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

- 1) ustala się szerokość w liniach rozgraniczających min. 1,5 m oraz zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) zagospodarowanie terenów w rejonie skrzyżowań dróg, a w szczególności ogrodzenia i nasadzenia zieleni nie mogą powodować ograniczenia widoczności i pogarszać parametrów trójkątów widoczności wyznaczanych zgodnie z obowiązującymi przepisami szczególnymi;

- 3) dopuszcza się lokalizację elementów reklamowych w sposób niepogarszający warunków ruchu drogowego;
- 4) dopuszcza się realizacji sieci infrastruktury technicznej.

Rozdział III

Ustalenia końcowe

§ 22. Stawkę procentową służącą naliczeniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia

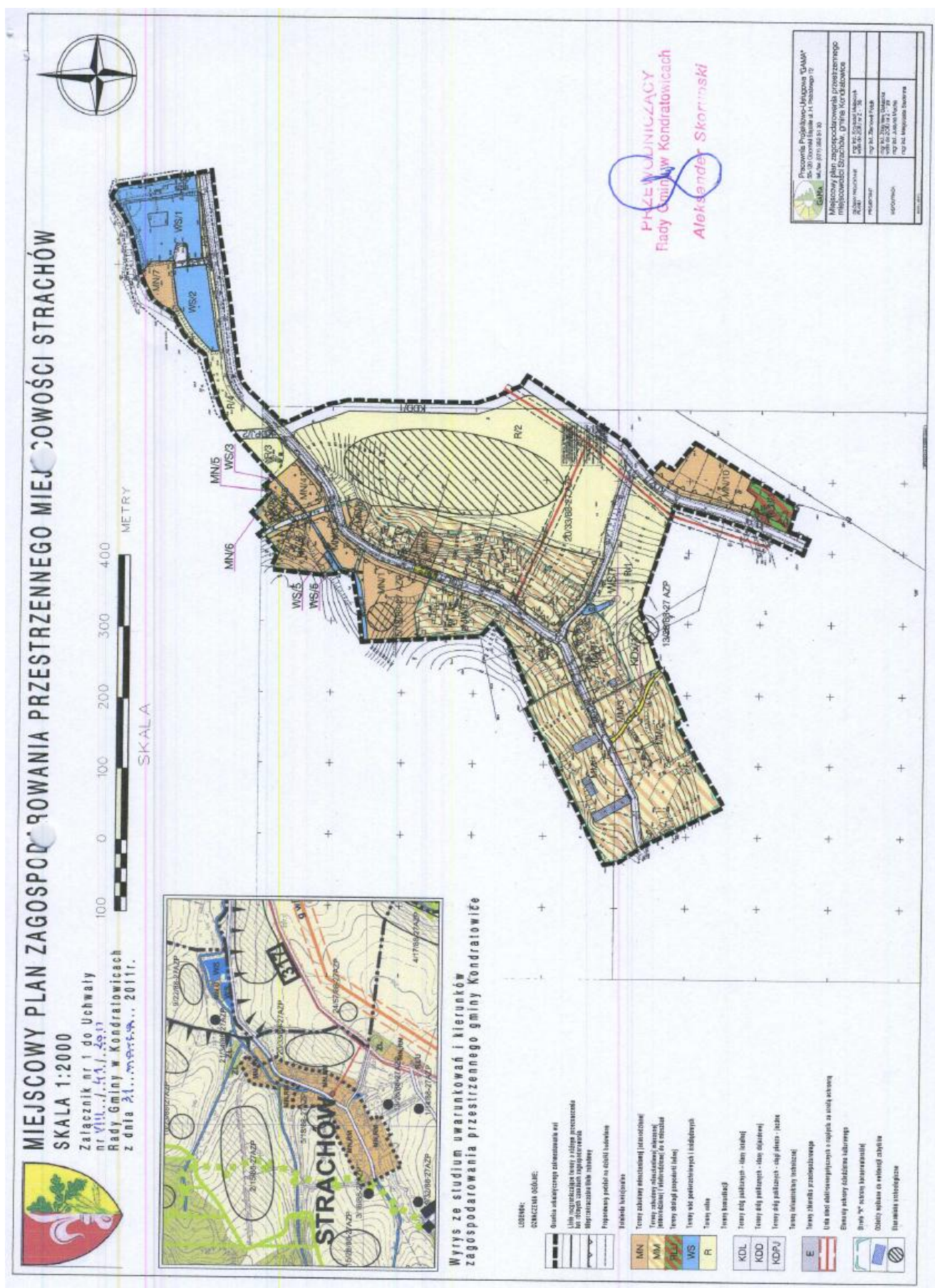
27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustala się w wysokości 10%.

§ 23. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kondratowice.

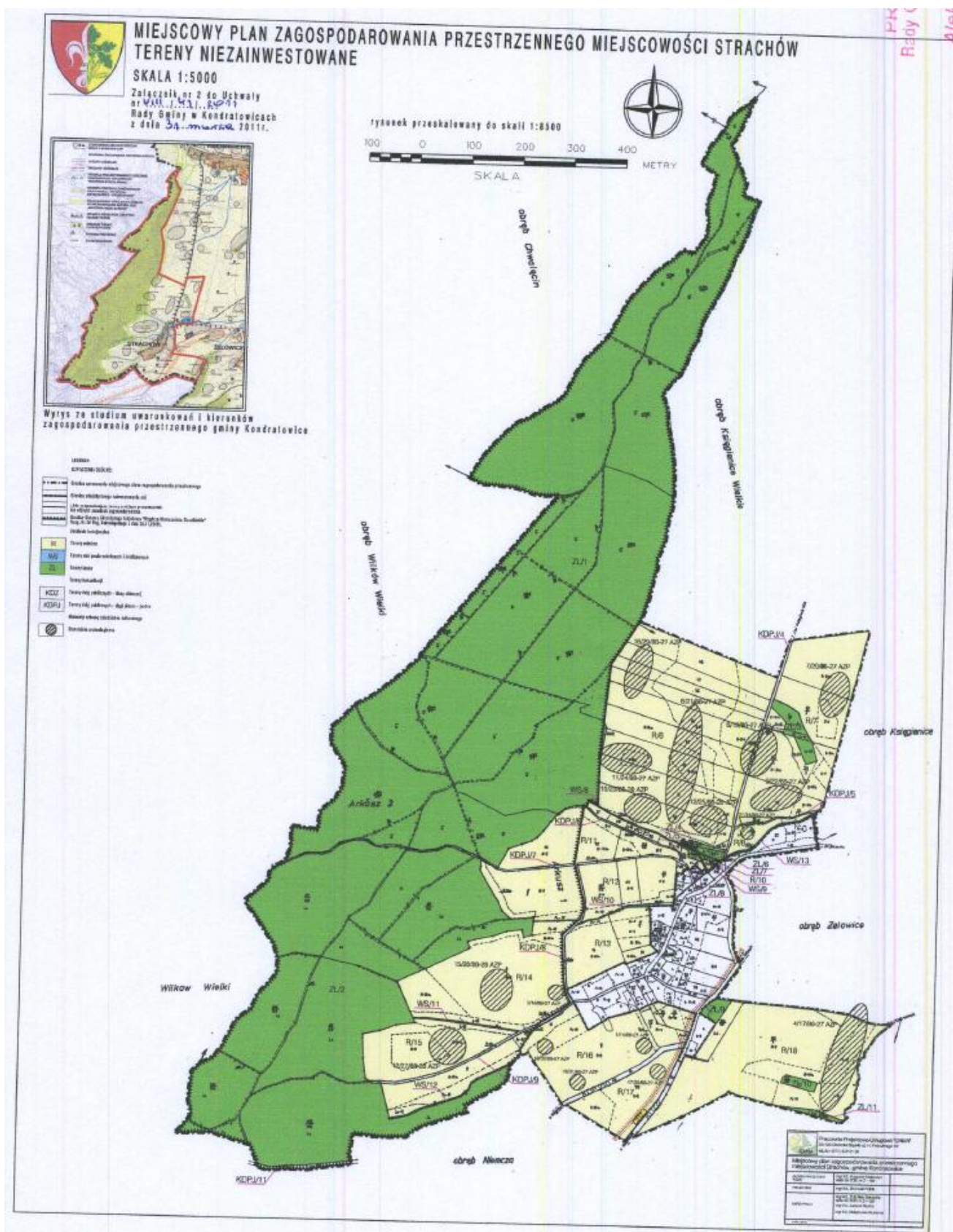
§ 24. Uchwała wchodzi w życie w terminie 30 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Aleksander Skorupski

**Załącznik nr 1 do uchwały nr VIII/41/
/2011 Rady Gminy Kondratowice
z dnia 31 marca 2011 r.**



**Załącznik nr 2 do uchwały nr VIII/41/
/2011 Rady Gminy Kondratowice
z dnia 31 marca 2011 r.**



**Załącznik nr 3 do uchwały nr VIII/41/
/2011 Rady Gminy Kondratowice
z dnia 31 marca 2011 r.**

**ROZSTRZYGNIĘCIE DOTYCZĄCE SPOSOBU ROZPATRZENIA UWAG NA PODSTAWIE ART. 20 UST. 1
WNIESIONYCH DO WYŁOŻONEGO DO PUBLICZNEGO WGLĄDU PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIEJSCOWOŚCI STRACHÓW**

Do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Strachów została złożona jedynie 1 uwaga Pana Antoniego Żygadło, którą Wójt Gminy w całości uwzględnił.

W związku z powyższym, ze względu na brak nieuwzględnionych uwag wniesionych do projektu planu podczas wyłożenia do publicznego wglądu Rada Gminy Kondratowice nie dokonuje rozstrzygnięć wynikających z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 z 2003r., poz. 717, z późniejszymi zmianami).

**Załącznik nr 4 do uchwały nr VIII/41/
/2011 Rady Gminy Kondratowice
z dnia 31 marca 2011 r.**

**ROZSTRZYGNIĘCIE O SPOSOBIE REALIZACJI, ZAPISANYCH W PLANIE, INWESTYCJI W ZAKRESIE
INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ NALEŻĄCEJ DO ZADAŃ WŁASNYCH GMINY ORAZ ZASADACH ICH
FINANSOWANIA**

Rozstrzygnięcia dokonano na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 80 poz. 717 ze zm.), art. 7, ust. 1, pkt 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. Z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 167 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 30.06.2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 roku Nr 249 poz. 2104) Rada Gminy Kondratowice rozstrzyga, co następuje:

1. W związku z uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Strachów, inwestycjami stanowiącymi zadania własne gminy będzie: rozbudowa i modernizacja układu komunikacyjnego dotyczącego gminnych dróg publicznych oraz realizacja innych celów publicznych określonych w w/w planie, o których mowa w prognozie skutków finansowych uchwalenia planu dla miejscowości Strachów.

2868

**UCHWAŁA NR IX/47/2011
RADY GMINY MALCZYCE**

z dnia 28 czerwca 2011 r.

w sprawie określenia zasad wyłapywania bezdomnych zwierząt na terenie Gminy Malczyce

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 42 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) oraz na pod-

stawie art. 11 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1008 z późn. zmianami) po uzgodnieniu z Powiatowym Lekarzem Weterynarii w Środzie Ślą-

skiej oraz po zasięgnięciu opinii Stowarzyszenia Help Animals Rada Gminy Malczyce uchwała, co następuje:

§ 1. Uchwała reguluje zasady wyłapywania zwierząt domowych lub gospodarskich, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały zwanych dalej w uchwale „zwierzętami bezdomnymi”.

§ 2. 1. Wyłapywanie, przewiezienie i umieszczenie zwierząt bezdomnych w schronisku będzie realizowane przez wyspecjalizowanego przedsiębiorcę spełniającego wymogi ustawy o ochronie zwierząt, z którym Wójt Gminy Malczyce zawrze stosowną umowę.

2. W przypadku zwierząt gospodarskich dopuszcza się czasowe przekazanie tego typu zwierząt bezdomnych, gospodarstwu posiadającemu odpowiednie warunki do ich przetrzymywania, do czasu ustalenia dalszego postępowania z tymi zwierzętami. Decyzję o przekazaniu właściwemu gospodarstwu podejmować będzie Wójt Gminy Malczyce lub upoważniony pracownik Urzędu Gminy Malczyce.

§ 3. Wyłapywanie zwierząt bezdomnych odbywać się będzie w dwóch formach:

- stałej,
- okresowej.

§ 4. Bezdomne zwierzęta po wyłapywaniu zostaną niezwłocznie przewiezione do miejsca czasowego przetrzymania lub do schroniska określonego w umowie z przedsiębiorcą wyłapującym zwierzęta.

§ 5. 1. Przy wyłapywaniu zwierząt bezdomnych używane będą urządzenia i środki, które nie będą stwarzać zagrożeń dla ich życia i zdrowia ani zadawać im cierpienia. Do wyłapywania zwierząt bezdomnych używane będą następujące środki techniczne: klatki zapadkowe, pętla na duże i małe zwierzęta, siatki do odławiania i chwytaki, broń palna w celu uśpienia.

2. Przy wyłapywaniu i sprawowaniu opieki nad bezdomnymi zwierzętami zapewniona będzie pomoc lekarsko-weterynaryjna.

3. Środki transportowe do przewozu zwierząt bezdomnych muszą spełniać warunki o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt.

4. Podmiot zajmujący się wyłapywaniem zwierząt powinien posiadać zgodę właściwego powiatowego lekarza weterynarii na używanie pojazdów do transportu zwierząt.

5. Schronisko dla bezdomnych zwierząt powinno posiadać stosowną zgodę wydaną przez właściwy organ weterynaryjny potwierdzającą spełnienie warunków weterynaryjnych do przetrzymywania zwierząt.

§ 6. Wyłapane zwierzęta będą w schronisku przebywać przez okres 14 dniowy w celu kontroli weterynaryjnej, a następnie przechodzą na własność schroniska. Schronisko zapewnia opiekę nad zwierzętami do czasu przekazania do adopcji.

§ 7. Urzędowi Gminy Malczyce przysługuje prawo żądania od schroniska, do którego kierowane są bezdomne zwierzęta, informacji o postępowaniu z wyłapanymi zwierzętami oraz dokumentów potwierdzających właściwe prowadzenie schroniska.

§ 8. Koszty związane z wyłapywaniem i utrzymywaniem zwierzęcia w przypadku, gdy ustalono właściciela ponosić będzie właściciel zwierzęcia.

§ 9. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Malczyce.

§ 10. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez publikację w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego oraz wywieszeniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy Malczyce.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Mariola Kądziała

2869

**UCHWAŁA NR VIII/45/2011
RADY GMINY NIECHLÓW**

z dnia 30 czerwca 2011 r.

**w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego
oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania**

Na podstawie art. 9 a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie ([Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493](#) ze zmianami) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym ([Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591](#) ze zmianami) Rada Gminy Niechlów, uchwala, co następuje

§ 1. W celu realizacji zadań wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie na terenie Gminy Niechlów, uchwala się tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego zajmującego się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania.

§ 2. Tryb powoływania członków zespołu interdyscyplinarnego

1. Zespół Interdyscyplinarny, zwany dalej „zespołem” powołuje Wójt Niechlowa w drodze zarządzenia.

2. W skład zespołu wchodzi przedstawiciele następujących instytucji, organizacji i jednostek organizacyjnych działających na terenie Gminy Niechlów:

- 1) Ośrodka Pomocy Społecznej w Niechlowie,
- 2) Gminnej Komisji do spraw Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii w Niechlowie,
- 3) Komendy Powiatowej Policji w Górze, Rewir Dzielnicowych w Niechlowie,
- 4) ochrony zdrowia funkcjonującej na terenie gminy,
- 5) jednostek oświatowych, działających na terenie gminy Niechlów,
- 6) kuratorzy.

3. Przedstawiciela instytucji, organizacji lub jednostki organizacyjnej deleguje jej kierownik.

4. Zespół działa na podstawie porozumień zawartych pomiędzy Wójtem, a podmiotami wymienionymi w ust. 2, których przedstawiciele powołani zostaną do pracy w zespole.

5. Po powołaniu zespołu wszyscy jego członkowie otrzymają zaświadczenie wystawione przez Wójta, potwierdzające członkostwo w zespole.

§ 3. Tryb odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego

1. Wójt Gminy Niechlów w drodze zarządzenia może odwołać członka zespołu interdyscyplinarnego przed upływem kadencji w następujących przypadkach:

- 1) na wniosek członka,
- 2) na wniosek instytucji, która go delegowała do pracy w zespole interdyscyplinarnym,
- 3) na wniosek przewodniczącego zespołu w uzasadnionych przypadkach.

§ 4. Szczegółowe warunki funkcjonowania zespołu interdyscyplinarnego

- 1) Kadencja zespołu trwa 4 lata.
- 2) Pierwsze posiedzenie zespołu zwołuje Wójt Gminy Niechlów.
- 3) Przewodniczący zespołu jest wybierany na 4 letnią kadencję na pierwszym posiedzeniu zespołu spośród jego członków, zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym.
- 4) Na wniosek przewodniczącego, podczas pierwszego posiedzenia zespołu wybierany jest zastępca przewodniczącego oraz sekretarz zespołu, spośród jego członków zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym.
- 5) Posiedzenia zespołu zwołuje przewodniczący zespołu, a gdy jest to niemożliwe, zastępca przewodniczącego lub sekretarz. O terminie, miejscu i porządku posiedzenia zawiadamia się członków najpóźniej na 3 dni przed terminem posiedzenia pisemnie lub telefonicznie.
 6. Posiedzenie zespołu może być zwołane także na wniosek co najmniej jednej czwartej liczby członków zespołu.
 - 7) Posiedzenia zespołu odbywają się w zależności od potrzeb, nie rzadziej niż raz na trzy miesiące.
 - 8) W posiedzeniu zespołu, poza jego członkami, mogą uczestniczyć inne osoby zaproszone przez przewodniczącego zespołu.
 - 9) Zespół podejmuje rozstrzygnięcia w formie uchwał, zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy członków zespołu. Głosowanie odbywa się jawnie, poprzez podniesienie ręki. W głosowaniu mogą brać udział tylko członkowie zespołu.
- 10) Pracami zespołu interdyscyplinarnego kieruje przewodniczący zespołu, a gdy jest to niemożliwe, zastępca przewodniczącego lub sekretarz.
- 11) Zespół może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania indywidualnych problemów związanych z występowaniem przemocy w rodzinie, delegując do prac osoby ze względu na specyfikę problemu. Do funkcjonowania grup roboczych, stosuje się odpowiednio przepisy zawarte w punktach od 5 do 12 niniejszego paragrafu.
- 12) Ze spotkań zespołu sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący. Do protokołu dołącza się listę obecności osób uczestniczących w posiedzeniu oraz podjęte uchwały. Protokół powinien odzwierciedlać przebieg realizacji tematyki obrad oraz wyniki głosowania nad podjętymi uchwałami.
- 13) Członkowie zespołu i grup roboczych wykonują zadania w ramach swoich obowiązków

służbowych lub zawodowych. Koszty delegacji służbowej ponosi instytucja, z której powołano członka do pracy w zespole.

- 14) Siedziba zespołu mieści się w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Niechłowie.
- 15) Członkowie zespołu oraz grup roboczych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań mogą przetwarzać dane osobowe osób dotkniętych przemocą w rodzinie i osób stosujących przemoc zgodnie z art. 9c ust. 1 ustawy.
- 16) Członkowie zespołu oraz grup roboczych zobowiązani są do zachowania poufności wszelkich poufności i danych, które uzyskali przy realizacji zadań, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 3 ustawy. Obowiązek ten rozciąga się także na okres po ustaniu członkostwa w zespole oraz grupach roboczych.
- 17) Przed przystąpieniem do wykonywania zadań członkowie zespołu złożą Wójtowi oświadcze-

nie o treści: „oświadczam, że zachowam poufności informacji i danych, które uzyskałam/uzyskałem przy realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz, że znane mi są przepisy o odpowiedzialności karnej za udostępnienie danych osobowych lub umożliwienie do nich dostępu osobom nieuprawnionym.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Niechlów.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Ewa Pietrowiak

2870

UCHWAŁA NR VII/50/2011 RADY GMINY RUJA

z dnia 28 czerwca 2011 r.

w sprawie nadania Statutu Sołectwu Tyniec Legnicki

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 7, art. 35 ust. 1, art. 40 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r., Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441; z 2006 Nr 17, poz. 128, Nr 175, poz. 1457, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218 z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146) Rada Gminy Ruja uchwala, co następuje:

STATUT SOŁECTWA TYNIEC LEGNICKI

Rozdział 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1. 1. Sołectwo Tyniec Legnicki jest jednostką pomocniczą Gminy Ruja, której mieszkańcy wspólnie z innymi sołectwami tworzą wspólnotę samorządową Gminy Ruja.

2. Sołectwo Tyniec Legnicki obejmuje swym zasięgiem wieś Tyniec Legnicki.

3. Ogół mieszkańców sołectwa stanowi wspólnotę samorządową tego sołectwa.

4. Granice i położenie sołectwa przedstawia mapa poglądowa, stanowiąca załącznik nr 1 do Statutu.

5. Samorząd mieszkańców Sołectwa Tyniec Legnicki działa na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.),

2) Statutu Gminy Ruja,

3) niniejszego Statutu

4) innych aktów prawnych dotyczących sołectw.

6. Sołectwo Tyniec Legnicki obejmuje obszar o powierzchni 526 ha.

7. Sołectwo nie posiada odrębnej od gminy osobowości prawnej, a jego działalność społeczno-gospodarcza w granicach określonych statutem jest prowadzona w ramach osobowości prawnej gminy.

Rozdział 2

ZADANIA I KOMPETENCJE SOŁECTWA

§ 2. 1. Sołectwo organizuje i wspiera przedsięwzięcia swoich mieszkańców, zmierzające do:

- 1) poprawy warunków życia,
- 2) zachowania porządku i bezpieczeństwa
- 3) rozwoju oświaty, kultury, sportu i wypoczynku,
- 4) poprawy funkcjonowania i rozwoju infrastruktury,
- 5) poprawy warunków sanitarnych, ochrony środowiska i przyrody,
- 6) poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej i zabezpieczenia przeciwpowodziowego,
- 7) pobudzania społeczności lokalnej do samodzielnego rozwiązywania problemów sołectwa (wyzwalania inicjatyw społecznych),
- 8) tworzenia więzi lokalnych,
- 9) kształtowania postaw patriotyzmu lokalnego,
- 10) tworzenia pomocy sąsiedzkiej,
- 11) zarządzania mieniem przysługującym sołectwu.

2. W realizacji przedsięwzięć określonych w ust. 1 sołectwo współdziała z organami gminy.

Rozdział 3

ORGANY SOŁECTWA

§ 3. 1. Organem uchwałodawczym w sołectwie jest zebranie wiejskie.

2. Zebranie wiejskie tworzą mieszkańcy sołectwa posiadający czynne i bierne prawo wyborcze do rady gminy.

§ 4. 1. Organem wykonawczym sołectwa jest sołtys.

2. Działalność sołtysa wspomaga rada sołecka.

§ 5. 1. Zebranie wiejskie podejmuje uchwały we wszystkich sprawach należących do sołectwa, a w szczególności:

- 1) zajmowanie stanowiska w sprawie lokalizacji inwestycji komunikacyjnych i uciążliwych dla otoczenia oraz środowiska naturalnego,
- 2) wybór sołtysa, rady sołeckiej lub poszczególnych jej członków oraz ich odwołanie,
- 3) decydowanie o sposobie korzystania z mienia gminnego, przekazanego sołectwu,
- 4) określenie celów wydatkowania środków własnych sołectwa,
- 5) decydowanie o podejmowaniu wspólnych prac mieszkańców sołectwa.
- 6) wnioskowanie o przyznanie środków z funduszu sołeckiego oraz wskazywanie przedsięwzięć przewidzianych do realizacji wraz z uzasadnieniem i kosztami.

§ 6. 1. Zebranie wiejskie jest uprawnione do podejmowania uchwał przy obecności, co najmniej 1/5 uprawnionych w pierwszym terminie, a w drugim terminie bez względu na liczbę.

2. Uchwały zebrania wiejskiego zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, chyba, że ustawa lub statut stanowi inaczej.

§ 7. 1. Zebranie wiejskie zwołuje sołtys, a w razie jego nieobecności przewodniczący rady sołeckiej.

2. Zebranie wiejskie zwołuje sołtys z własnej inicjatywy, na wniosek rady sołeckiej oraz na pisemny wniosek, co najmniej 20 uprawnionych mieszkańców sołectwa.

3. Sołtys jest zobowiązany zwołać zebranie wiejskie na wniosek organów gminy w terminie przez nie ustalonym. Organ gminy wnioskujący o zwołanie zebrania jest zobowiązany podać termin na 7 dni przed terminem zebrania.

4. Zebranie wiejskie odbywa się w miarę istniejących potrzeb nie rzadziej niż raz w roku.

5. Zawiadomienie o zebraniu wiejskim powinno określać dzień, godzinę i miejsce jego odbycia oraz zasadnicze punkty proponowanego porządku obrad. W zawiadomieniu podaje się informację o dwóch terminach (godzinach) odbycia zebrania wiejskiego z zaznaczeniem, że jeżeli w pierwszym terminie nie będzie uczestniczyć co najmniej 1/5 uprawnionych, to zebranie wiejskie odbyte w drugim terminie jest ważne bez względu na liczbę. Drugi termin zebrania wyznacza się w 30 minut po terminie pierwszym.

6. Zebranie wiejskie jest ważne, gdy mieszkańcy sołectwa zostali o nim powiadomieni w sposób zwyczajowo przyjęty i poprzez ogłoszenie na tablicach ogłoszeń w sołectwie.

§ 8. 1. Obradom zebrania przewodniczy sołtys lub przewodniczący rady sołeckiej chyba, że zebranie wybierze innego przewodniczącego obrad.

2. Obrady zebrania są protokołowane. Protokół podpisuje: przewodniczący zebrania i protokolant.

3. Do protokołu załącza się listę obecności, uchwały i opinie.

§ 9. Sołtys ogłasza uchwały przez rozplakatowanie.

§ 10. 1. Sołtys przekazuje uchwały i kopie protokołu wójtowi w terminie 7 dni od dnia odbycia zebrania.

2. Uchwały zebrania sprzeczne z ustawami, uchwałami Rady Gminy, statutem gminy i statutem sołectwa są nieważne.

3. Sprawy zawarte w przekazanych uchwałach i protokołach sołectwa, Wójt Gminy rozpatruje we własnym zakresie lub przekazuje innym jednostkom.

4. Nieważność uchwał stwierdza Rada Gminy i powiadamia o tym sołectwo podając równocześnie treść rozstrzygnięcia rady do publicznej wiadomości przez rozplakatowanie na terenie sołectwa.

Rozdział 4

TRYB WYBORU I ODWOŁANIA SOŁTYSA ORAZ RADY SOŁECKIEJ

§ 11. 1. Sołtys i rada sołecka są wybierani w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania. Rada sołecka składa się z przewodniczącego (wybranego na pierwszym posiedzeniu rady spośród członków) i 4 członków.

2. Uprawnionym do głosowania (posiadającym czynne prawo wyborcze) jest każdy mieszkaniec stale zamieszkały w sołectwie, który najpóźniej w dniu wyborów kończy 18 lat i posiada prawo wybierania do rady gminy.

3. Prawo wybieralności (bierne prawo wyborcze) ma każdy mieszkaniec stale zamieszkały w sołectwie, który posiada prawo wybieralności do rady gminy.

4. Wybory organów sołectwa zarządza rada gminy.

5. Zebranie wiejskie, na którym ma być dokonany wybór sołtysa i rady sołeckiej zwołuje wójt gminy określając miejsce, dzień i godzinę zebrania wiejskiego.

§ 12. 1. Wybory lub odwołanie przeprowadza komisja skrutacyjna w składzie co najmniej 3-osobowym, wybrana spośród uprawnionych uczestników zebrania. Członkiem komisji skrutacyjnej nie może być osoba kandydująca na sołtysa lub członka rady sołeckiej.

2. Do zadań komisji skrutacyjnej należy:

- 1) przyjęcia zgłoszenia kandydatów lub wniosku o odwołanie,
- 2) przeprowadzenie głosowania,
- 3) ustalenie wyników wyborów głosowania,
- 4) ogłoszenie wyników wyborów głosowania,
- 5) sporządzenie protokołu o wynikach wyborów głosowania.

3. Protokół podpisują członkowie komisji i przewodniczący komisji skrutacyjnej.

§ 13. 1. Wybory odbywają się przy nieograniczonej liczbie kandydatów zgłoszonych bezpośrednio przez uprawnionych uczestników zebrania bezpośrednio w trakcie obrad zebrania ustnie.

2. Warunkiem przyjęcia każdej kandydatury jest zgoda kandydata wyrażona ustnie w czasie obrad zebrania. W pierwszej kolejności należy przeprowadzić wybór sołtysa.

3. W drugiej kolejności przeprowadza się wybory członków rady sołeckiej.

§ 14. 1. Głosowanie przeprowadza się na podstawie spisu wyborców.

2. Spisy wyborców sporządza się w Urzędzie Gminy.

3. Uprawnieni do głosowania mieszkańcy sołectwa głosują kartami do głosowania opatrzonymi pieczęciami rady gminy, zawierającymi nazwiska kandydatów.

4. Na karcie do głosowania głosujący stawia znak „x” w kratce przy nazwisku wybranego przez siebie kandydata na sołtysa i kandydatów do rady sołeckiej.

5. Nieważne są głosy na kartach:

- 1) całkowicie przedartych,
- 2) innych niż ustalone w ust. 3,
- 3) na której postawiono znak „x” w kratce przy nazwiskach więcej kandydatów niż miejsc do obsadzenia lub nie postawiono znaku „x” w żadnej kratce.

6. Za wybranych uważa się tych kandydatów, którzy uzyskali największą liczbę głosów.

§ 15. 1. Kadencja sołtysa i rady sołeckiej trwa 4 lata.

2. Po upływie kadencji sołtys i rada sołecka pełnią swoje funkcje do czasu objęcia obowiązków przez nowo wybrane organy sołectwa.

§ 16. 1. Sołtys i członkowie rady sołeckiej są bezpośrednio odpowiedzialni przed zebraniem wiejskim i mogą być przez zebranie wiejskie odwołani przed upływem kadencji, jeżeli nie wykonują swoich obowiązków, naruszają postanowienia statutu i uchwał zebrania lub dopuścili się czynu dyskwalifikującego ich w opinii środowiska.

2. Odwołanie z zajmowanych funkcji odbywa się odpowiednio w trybie przewidzianym dla wyborów, po zapewnieniu możliwości wysłuchania zainteresowanego przez zebranie wiejskie.

§ 17. 1. Wygaśnięcie mandatu sołtysa następuje wskutek:

- 1) pisemnego zrzeczenia się mandatu,
- 2) utraty prawa wybieralności lub braku tego prawa w dniu wyborów,
- 3) prawomocnego wyroku sądu orzeczonego za przestępstwo z winy umyślnej,
- 4) odwołania przed upływem kadencji,
- 5) śmierci.

2. Wygaśnięcie mandatu w przypadkach określonych w ust. 1, stwierdza wójt w drodze zarządzenia, w ciągu jednego miesiąca od wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 3, przed podjęciem zarządzenia o wygaśnięciu mandatu, należy umożliwić sołtysowi złożenie wyjaśnień.

4. Zarządzenie wójta o wygaśnięciu mandatu sołtysa, z przyczyn wymienionych w ust. 1 pkt 1–4, doręcza się niezwłocznie zainteresowanemu.

§ 18. Wybory dla uzupełnienia składu rady sołeckiej lub wybrania nowego składu całej rady sołeckiej albo sołtysa, przeprowadzane są na zebraniu wiejskim zwołanym przez wójta gminy w trybie przepisów niniejszego rozdziału.

Rozdział 5

ZADANIA I KOMPETENCJE SOŁTYSA I RADY SOŁECKIEJ

§ 19. 1. System kompetencji sołtysa obejmuje następujące kategorie spraw:

- 1) wykonywanie funkcji reprezentanta sołectwa wobec władz, instytucji, organizacji, osób fizycznych i prawnych,
- 2) podejmowanie działań organizatorsko-wykonawczych mających istotne znaczenie dla mieszkańców i gospodarki sołectwa,
- 3) prowadzenie zarządu i administracji oraz gospodarki tymi składnikami mienia, które gmina przekazała sołectwu do korzystania.

2. Do zadań sołtysa należy w szczególności:

- 1) zwoływanie zebrań wiejskich i przewodzenie ich obradom,
- 2) działanie stosownie do wskazań zebrania wiejskiego, rady gminy i wójta gminy,
- 3) wpływanie na wykorzystywanie aktywności mieszkańców sołectwa służącej poprawie gospodarki i warunków życia w sołectwie,
- 4) reprezentowanie mieszkańców sołectwa wobec rady gminy,
- 5) kierowanie realizacją uchwał organów gminy, zebrania wiejskiego i rady sołeckiej w odniesieniu do sołectwa,
- 6) wykonywanie zadań w zakresie obronności i ochrony przeciwpożarowej oraz zapobieganie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków,
- 7) sporządzanie rozliczeń finansowych z działalności sołectwa,
- 8) uczestniczenie w naradach i szkoleniach sołtysów zwoływanych okresowo przez wójta gminy,
- 9) uczestniczenie w sesjach rady gminy,
- 10) udział w posiedzeniach, na które jest zapraszany przez wójta gminy w związku z rozpatrywaniem spraw dotyczących bezpośrednio sołectwa,
- 11) występowanie z głosem doradczym na sesjach rady gminy i posiedzeniach organizowanych przez wójta gminy,
- 12) występowanie z inicjatywą przeznaczenia środków z funduszu sołeckiego,
- 13) kierowanie do rady gminy odrzuconego wniosku o przeznaczeniu środków z funduszu sołeckiego,
- 14) wykonywanie innych zadań należących do sołtysa z mocy ogólnie obowiązujących przepisów.

3. Na zebraniach wiejskich sołtys przedkłada informację o swojej działalności.

§ 20. 1. Wykonując obowiązki sołtysa na bieżąco współpracuje z radą sołecką.

2. Do obowiązków rady sołeckiej należy wspomaganie działalności sołtysa. Rada sołecka ma charakter opiniotwórczy i doradczy.

3. Posiedzenia rady sołeckiej odbywają się nie rzadziej niż raz w roku. Posiedzeniom przewodniczy przewodniczący rady sołeckiej.

4. Rada sołecka:

- 1) współdziała z sołtysem w prowadzeniu i załatwianiu spraw sołectwa,
- 2) podejmuje inicjatywy dotyczące rozwoju gospodarczego sołectwa,
- 3) inicjuje działania społeczne użyteczne dla sołectwa i jego mieszkańców.

5. Rada sołecka w szczególności:

- 1) opracowuje i przedkłada zebraniu wiejskiemu projekty uchwał w sprawach będących przedmiotem rozpatrywania przez zebranie,
- 2) opracowuje i przedkłada zebraniu wiejskiemu projekty programu pracy samorządu sołectwa,
- 3) występuje wobec zebrania wiejskiego z inicjatywami dotyczącymi udziału mieszkańców w rozwiązywaniu problemów sołectwa i realizacji zadań samorządu,
- 4) organizuje wykonanie uchwał zebrania wiejskiego oraz kontroluje ich realizację,
- 5) współdziała z właściwymi organizacjami społecznymi w celu wspólnej realizacji zadań,
- 6) opracowuje informacje ze swojej działalności i przedkłada na zebraniach wiejskich,
- 7) występuje z inicjatywą przyznania środków z funduszu sołeckiego.

6. Uchwały rady sołeckiej zapadają zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej trzech członków.

Rozdział 6

ZARZĄD MIENIEM KOMUNALNYM I GOSPODARKA FINANSOWA

§ 21. 1. Sołectwo zarządza rzeczowymi składnikami mienia ruchomego wykazanymi w księdze inwentarzowej sołectwa.

2. Samorządowi mieszkańców sołectwa może być powierzone zarządzanie i korzystanie ze składników mienia komunalnego stanowiących własność gminy przekazanych przez wójta gminy. Sołectwo zarządza i korzysta z mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła, a w szczególności zarządza stanowiącymi mienie gminne nieruchomościami przeznaczonymi na prowadzenie działalności w zakresie kultury, sportu, obsługi zebranych wiejskich itp., które Wójt Gminy może przekazać w drodze zarządzenia.

3. Przez zarządzanie majątkiem należy rozumieć czynności zwykłego zarządu polegające na załatwianiu bieżących spraw związanych ze zwykłą eksploatacją rzeczy i utrzymaniem ich w stanie nie pogorszonym w ramach aktualnego jej przeznaczenia.

4. Dochody z tego mienia należy przeznaczyć na utrzymanie mienia i na cele ustalone przez zebranie wiejskie.

5. Sołectwo nie może przyjmować zobowiązań przekraczających posiadane środki budżetowe i środki własne.

6. Rada Gminy jest zobowiązana sfinansować zaakceptowane przez siebie inwestycje sołectwa, a w szczególności te, które przynoszą korzyści również innym sołectwom gminy.

§ 22. 1. Sołectwo nie tworzy własnego budżetu, działalność finansową prowadzi w zakresie określonym przez budżet gminy.

2. Sołectwu przysługuje uprawnienie do zgłaszania propozycji do budżetu gminy w terminie do dnia 15 października poprzedzającego rok budżetowy.

3. Sołectwo samodzielnie dysponuje następującymi środkami finansowymi:

- 1) dobrowolnymi wpłatami ludności na rzecz samorządu sołectwa,
- 2) środkami pochodzącymi z darowizn na rzecz sołectwa.

4. Zadania objęte budżetem są realizowane w ramach wykonywania budżetu.

Rozdział 7

NADZÓR I KONTROLA NAD SOŁECTWEM

§ 23. 1. Nadzór nad działalnością sołectwa sprawuje rada gminy.

2. Środkami nadzoru są w szczególności:

- 1) rozpatrywanie sprawozdań z działalności gospodarczej, finansowej i społecznej sołectwa,
- 2) dokonywanie lustracji sołectwa i ocena stanu sołectwa na sesji.

§ 24. 1. Kontrole nad działalnością sołectwa sprawuje wójt gminy.

2. Wójt Gminy obowiązany jest do czuwania, aby mienie sołectwa nie było narażone na szkody i uszczuplenie.

3. Wójt Gminy ma prawo żądania niezbędnych informacji i danych dotyczących funkcjonowania sołectwa.

Rozdział 8

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 25. 1. Zmiany w statucie sołectwa uchwała rada gminy z własnej inicjatywy lub na wniosek zebrania wiejskiego.

2. Zmiana statutu następuje w trybie określonym dla jego uchwalenia.

§ 26. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 27. W uchwale nr XV/81/96 Rady Gminy Ruja z dnia 16 lutego 1996 roku w sprawie nadania statutów sołectw wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 skreśla się zapis: „ – Tyniec Legnicki, w brzmieniu stanowiącym załącznik nr 10,”
- 2) traci moc załącznik nr 10.

§ 28. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Alicja Jaśkiewicz

Załącznik do uchwały nr VII/50/2011
Rady Gminy Ruja z dnia 28 czerwca
2011 r.

Solectwo Tyniec Legnicki **Gmina Ruja**



2871

UCHWAŁA NR VII/51/2011 RADY GMINY RUJA

z dnia 28 czerwca 2011 r.

w sprawie nadania Statutu Sołectwu Brennik

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 7, art. 35 ust. 1 art. 40 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r., Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441; z 2006 Nr 17, poz. 128, Nr 175, poz. 1457, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218 z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146) Rada Gminy Ruja uchwala, co następuje:

STATUT SOŁECTWA BRENNIK

Rozdział 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1. 1. Sołectwo Brennik jest jednostką pomocniczą Gminy Ruja, której mieszkańcy wspólnie z innymi sołectwami tworzą wspólnotę samorządową Gminy Ruja.

2. Sołectwo Brennik obejmuje swym zasięgiem wieś Brennik.

3. Ogół mieszkańców sołectwa stanowi wspólnotę samorządową tego sołectwa.

4. Granice i położenie sołectwa przedstawia mapa poglądowa, stanowiąca załącznik nr 1 do Statutu.

5. Samorząd mieszkańców Sołectwa Brennik działa na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.),
- 2) Statutu Gminy Ruja,
- 3) niniejszego Statutu
- 4) innych aktów prawnych dotyczących sołectw.

6. Sołectwo Brennik obejmuje obszar o powierzchni 434 ha.

7. Sołectwo nie posiada odrębnej od gminy osobowości prawnej, a jego działalność społeczno-gospodarcza w granicach określonych statutem jest prowadzona w ramach osobowości prawnej gminy.

Rozdział 2

ZADANIA I KOMPETENCJE SOŁECTWA

§ 2. 1. Sołectwo organizuje i wspiera przedsięwzięcia swoich mieszkańców, zmierzające do:

- 1) poprawy warunków życia,
- 2) zachowania porządku i bezpieczeństwa
- 3) rozwoju oświaty, kultury, sportu i wypoczynku,
- 4) poprawy funkcjonowania i rozwoju infrastruktury,
- 5) poprawy warunków sanitarnych, ochrony środowiska i przyrody,

- 6) poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej i zabezpieczenia przeciwpowodziowego,
 - 7) pobudzania społeczności lokalnej do samodzielnego rozwiązywania problemów sołectwa (wyzwalania inicjatyw społecznych),
 - 8) tworzenia więzi lokalnych,
 - 9) kształtowania postaw patriotyzmu lokalnego,
 - 10) tworzenia pomocy sąsiedzkiej,
 - 11) zarządzania mieniem przysługującym sołectwu.
2. W realizacji przedsięwzięć określonych w ust. 1 sołectwo współdziała z organami gminy.

Rozdział 3

ORGANY SOŁECTWA

§ 3. 1. Organem uchwałodawczym w sołectwie jest zebranie wiejskie.

2. Zebranie wiejskie tworzą mieszkańcy sołectwa posiadający czynne i bierne prawo wyborcze do rady gminy.

§ 4. 1. Organem wykonawczym sołectwa jest sołtys.

2. Działalność sołtysa wspomaga rada sołecka.

§ 5. 1. Zebranie wiejskie podejmuje uchwały we wszystkich sprawach należących do sołectwa, a w szczególności:

- 1) zajmowanie stanowiska w sprawie lokalizacji inwestycji komunikacyjnych i uciążliwych dla otoczenia oraz środowiska naturalnego,
- 2) wybór sołtysa, rady sołeckiej lub poszczególnych jej członków oraz ich odwołanie,
- 3) decydowanie o sposobie korzystania z mienia gminnego, przekazanego sołectwu,
- 4) określenie celów wydatkowania środków własnych sołectwa,
- 5) decydowanie o podejmowaniu wspólnych prac mieszkańców sołectwa.
- 6) wnioskowanie o przyznanie środków z funduszu sołeckiego oraz wskazywanie przedsięwzięć przewidzianych do realizacji wraz z uzasadnieniem i kosztami.

§ 6. 1. Zebranie wiejskie jest uprawnione do podejmowania uchwał przy obecności, co najmniej 1/5 uprawnionych w pierwszym terminie, a w drugim terminie bez względu na liczbę.

2. Uchwały zebrania wiejskiego zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, chyba, że ustawa lub statut stanowi inaczej.

§ 7. 1. Zebranie wiejskie zwołuje sołtys, a w razie jego nieobecności przewodniczący rady sołeckiej.

2. Zebranie wiejskie zwołuje sołtys z własnej inicjatywy, na wniosek rady sołeckiej oraz na pisemny wniosek, co najmniej 20 uprawnionych mieszkańców sołectwa.

3. Sołtys jest zobowiązany zwołać zebranie wiejskie na wniosek organów gminy w terminie przez nie ustalonym. Organ gminy wnioskujący o zwołanie zebrania jest zobowiązany podać termin na 7 dni przed terminem zebrania.

4. Zebranie wiejskie odbywa się w miarę istniejących potrzeb nie rzadziej niż raz w roku.

5. Zawiadomienie o zebraniu wiejskim powinno określać dzień, godzinę i miejsce jego odbycia oraz zasadnicze punkty proponowanego porządku obrad. W zawiadomieniu podaje się informację o dwóch terminach (godzinach) odbycia zebrania wiejskiego z zaznaczeniem, że jeżeli w pierwszym terminie nie będzie uczestniczyć co najmniej 1/5 uprawnionych, to zebranie wiejskie odbyte w drugim terminie jest ważne bez względu na liczbę. Drugi termin zebrania wyznacza się w 30 minut po terminie pierwszym.

6. Zebranie wiejskie jest ważne, gdy mieszkańcy sołectwa zostali o nim powiadomieni w sposób zwyczajowo przyjęty i poprzez ogłoszenie na tablicach ogłoszeń w sołectwie.

§ 8. 1. Obradom zebrania przewodniczy sołtys lub przewodniczący rady sołeckiej chyba, że zebranie wybierze innego przewodniczącego obrad.

2. Obrady zebrania są protokołowane. Protokół podpisuje: przewodniczący zebrania i protokolant.

3. Do protokołu załącza się listę obecności, uchwały i opinie.

§ 9. Sołtys ogłasza uchwały przez rozplakatowanie.

§ 10. 1. Sołtys przekazuje uchwały i kopie protokołu wójtowi w terminie 7 dni od dnia odbycia zebrania.

2. Uchwały zebrania sprzeczne z ustawami, uchwałami Rady Gminy, statutem gminy i statutem sołectwa są nieważne.

3. Sprawy zawarte w przekazanych uchwałach i protokołach sołectwa, Wójt Gminy rozpatruje we własnym zakresie lub przekazuje innym jednostkom.

4. Nieważność uchwał stwierdza Rada Gminy i powiadamia o tym sołectwo podając równocześnie treść rozstrzygnięcia rady do publicznej wiadomości przez rozplakatowanie na terenie sołectwa.

Rozdział 4

TRYB WYBORU I ODWOŁANIA SOŁTYSA ORAZ RADY SOŁECKIEJ

§ 11. 1. Sołtys i rada sołecka są wybierani w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania. Rada sołecka składa się z przewodniczącego (wybranego na pierwszym posiedzeniu rady spośród członków) i 4 członków.

2. Uprawnionym do głosowania (posiadającym czynne prawo wyborcze) jest każdy mieszkaniec stale zamieszkały w sołectwie, który najpóźniej w dniu wyborów kończy 18 lat i posiada prawo wybierania do rady gminy.

3. Prawo wybieralności (bierne prawo wyborcze) ma każdy mieszkaniec stale zamieszkały

w sołectwie, który posiada prawo wybieralności do rady gminy.

4. Wybory organów sołectwa zarządza rada gminy.

5. Zebranie wiejskie, na którym ma być dokonany wybór sołtysa i rady sołeckiej zwołuje wójt gminy określając miejsce, dzień i godzinę zebrania wiejskiego.

§ 12. 1. Wybory lub odwołanie przeprowadza komisja skrutacyjna w składzie co najmniej 3 osobowym, wybrana spośród uprawnionych uczestników zebrania. Członkiem komisji skrutacyjnej nie może być osoba kandydująca na sołtysa lub członka rady sołeckiej.

2. Do zadań komisji skrutacyjnej należy:

- 1) przyjęcia zgłoszenia kandydatów lub wniosku o odwołanie,
- 2) przeprowadzenie głosowania,
- 3) ustalenie wyników wyborów głosowania,
- 4) ogłoszenie wyników wyborów głosowania,
- 5) sporządzenie protokołu o wynikach wyborów głosowania.

3. Protokół podpisują członkowie komisji i przewodniczący komisji skrutacyjnej

§ 13. 1. Wybory odbywają się przy nieograniczonej liczbie kandydatów zgłoszonych bezpośrednio przez uprawnionych uczestników zebrania bezpośrednio w trakcie obrad zebrania ustnie.

2. Warunkiem przyjęcia każdej kandydatury jest zgoda kandydata wyrażona ustnie w czasie obrad zebrania. W pierwszej kolejności należy przeprowadzić wybór sołtysa.

3. W drugiej kolejności przeprowadza się wybory członków rady sołeckiej.

§ 14. 1. Głosowanie przeprowadza się na podstawie spisu wyborców.

2. Spisy wyborców sporządza się w Urzędzie Gminy.

3. Uprawnieni do głosowania mieszkańcy sołectwa głosują kartami do głosowania opatrzonymi pieczęciami rady gminy, zawierającymi nazwiska kandydatów.

4. Na karcie do głosowania głosujący stawia znak "x" w kratce przy nazwisku wybranego przez siebie kandydata na sołtysa i kandydatów do rady sołeckiej.

5. Nieważne są głosy na kartach:

- 1) całkowicie przedartych,
- 2) innych niż ustalone w ust. 3,
- 3) na której postawiono znak „x” w kratce przy nazwiskach więcej kandydatów niż miejsc do obsadzenia lub nie postawiono znaku „x” w żadnej kratce.

6. Za wybranych uważa się tych kandydatów, którzy uzyskali największą liczbę głosów.

§ 15. 1. Kadencja sołtysa i rady sołeckiej trwa 4 lata.

2. Po upływie kadencji sołtys i rada sołecka pełnią swoje funkcje do czasu objęcia obowiązków przez nowo wybrane organy sołectwa.

§ 16. 1. Sołtys i członkowie rady sołeckiej są bezpośrednio odpowiedzialni przed zebraniem wiejskim i mogą być przez zebranie wiejskie odwo-

lani przed upływem kadencji, jeżeli nie wykonują swoich obowiązków, naruszają postanowienia statutu i uchwał zebrania lub dopuścili się czynu dyskwalifikującego ich w opinii środowiska.

2. Odwołanie z zajmowanych funkcji odbywa się odpowiednio w trybie przewidzianym dla wyborów, po zapewnieniu możliwości wysłuchania zainteresowanego przez zebranie wiejskie.

§ 17. 1. Wygaśnięcie mandatu sołtysa następuje wskutek:

- 1) pisemnego zrzeczenia się mandatu,
- 2) utraty prawa wybieralności lub braku tego prawa w dniu wyborów,
- 3) prawomocnego wyroku sądu orzeczonego za przestępstwo z winy umyślnej,
- 4) odwołania przed upływem kadencji,
- 5) śmierci.

2. Wygaśnięcie mandatu w przypadkach określonych w ust. 1, stwierdza wójt w drodze zarządzenia, w ciągu jednego miesiąca od wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 3, przed podjęciem zarządzenia o wygaśnięciu mandatu, należy umożliwić sołtysowi złożenie wyjaśnień.

4. Zarządzenie wójta o wygaśnięciu mandatu sołtysa, z przyczyn wymienionych w ust. 1 pkt 1-4, doręcza się niezwłocznie zainteresowanemu.

§ 18. Wybory dla uzupełnienia składu rady sołectkiej lub wybrania nowego składu całej rady sołectkiej albo sołtysa, przeprowadzane są na zebraniu wiejskim zwołanym przez wójta gminy w trybie przepisów niniejszego rozdziału.

Rozdział 5

ZADANIA I KOMPETENCJE SOŁTYSA I RADY SOŁECKIEJ

§ 19. 1. System kompetencji sołtysa obejmuje następujące kategorie spraw:

- 1) wykonywanie funkcji reprezentanta sołectwa wobec władz, instytucji, organizacji, osób fizycznych i prawnych,
- 2) podejmowanie działań organizatorsko-wykonawczych mających istotne znaczenie dla mieszkańców i gospodarki sołectwa,
- 3) prowadzenie zarządu i administracji oraz gospodarki tymi składnikami mienia, które gmina przekazała sołectwu do korzystania.

2. Do zadań sołtysa należy w szczególności:

- 1) zwoływanie zebrań wiejskich i przewodzenie ich obradom,
- 2) działanie stosownie do wskazań zebrania wiejskiego, rady gminy i wójta gminy,
- 3) wpływanie na wykorzystywanie aktywności mieszkańców sołectwa służącej poprawie gospodarki i warunków życia w sołectwie,
- 4) reprezentowanie mieszkańców sołectwa wobec rady gminy,
- 5) kierowanie realizacją uchwał organów gminy, zebrania wiejskiego i rady sołectkiej w odniesieniu do sołectwa,
- 6) wykonywanie zadań w zakresie obronności i ochrony przeciwpożarowej oraz zapobiega-

nie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków,

- 7) sporządzanie rozliczeń finansowych z działalności sołectwa,
- 8) uczestniczenie w naradach i szkoleniach sołtysów zwoływanych okresowo przez wójta gminy,
- 9) uczestniczenie w sesjach rady gminy,
- 10) udział w posiedzeniach, na które jest zapraszany przez wójta gminy w związku z rozpatrywaniem spraw dotyczących bezpośrednio sołectwa,
- 11) występowanie z głosem doradczym na sesjach rady gminy i posiedzeniach organizowanych przez wójta gminy,
- 12) występowanie z inicjatywą przeznaczenia środków z funduszu sołectkowego,
- 13) kierowanie do rady gminy odrzuconego wniosku o przeznaczeniu środków z funduszu sołectkowego,
- 14) wykonywanie innych zadań należących do sołtysa z mocy ogólnie obowiązujących przepisów.

3. Na zebraniach wiejskich sołtys przedkłada informację o swojej działalności.

§ 20. 1. Wykonując obowiązki sołtys na bieżąco współpracuje z radą sołecką.

2. Do obowiązków rady sołectkiej należy wspomaganie działalności sołtysa. Rada sołectka ma charakter opiniodawczy i doradczy.

3. Posiedzenia rady sołectkiej odbywają się nie rzadziej niż raz w roku. Posiedzeniom przewodniczy przewodniczący rady sołectkiej.

4. Rada sołectka:

- 1) współdziała z sołtysem w prowadzeniu i załatwianiu spraw sołectwa,
- 2) podejmuje inicjatywy dotyczące rozwoju gospodarczego sołectwa,
- 3) inicjuje działania społeczne użyteczne dla sołectwa i jego mieszkańców.

5. Rada sołectka w szczególności:

- 1) opracowuje i przedkłada zebraniu wiejskiemu projekty uchwał w sprawach będących przedmiotem rozpatrywania przez zebranie,
- 2) opracowuje i przedkłada zebraniu wiejskiemu projekty programu pracy samorządu sołectwa,
- 3) występuje wobec zebrania wiejskiego z inicjatywami dotyczącymi udziału mieszkańców w rozwiązywaniu problemów sołectwa i realizacji zadań samorządu,
- 4) organizuje wykonanie uchwał zebrania wiejskiego oraz kontroluje ich realizację,
- 5) współdziała z właściwymi organizacjami społecznymi w celu wspólnej realizacji zadań,
- 6) opracowuje informacje ze swojej działalności i przedkłada na zebraniach wiejskich,
- 7) występuje z inicjatywą przyznania środków z funduszu sołectkowego.

6. Uchwały rady sołectkiej zapadają zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej trzech członków.

Rozdział 6

ZARZĄD MIENIEM KOMUNALNYM I GOSPODARKA FINANSOWA

§ 21. 1. Sołectwo zarządza rzeczowymi składnikami mienia ruchomego wykazanymi w księdze inwentarzowej sołectwa.

2. Sołectwo zarządza i korzysta z mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła, a w szczególności zarządza stanowiącymi mienie gminne nieruchomości przeznaczonymi na prowadzenie działalności w zakresie kultury, sportu, obsługi zebrań wiejskich itp., które Wójt Gminy może przekazać w drodze zarządzenia.

3. Przez zarządzanie majątkiem należy rozumieć czynności zwykłego zarządu polegające na załatwianiu bieżących spraw związanych ze zwykłą eksploatacją rzeczy i utrzymaniem ich w stanie nie pogorszonym w ramach aktualnego jej przeznaczenia.

4. Dochody z tego mienia należy przeznaczyć na utrzymanie mienia i na cele ustalone przez zebranie wiejskie.

5. Sołectwo nie może przyjmować zobowiązań przekraczających posiadane środki budżetowe i środki własne.

6. Rada Gminy jest zobowiązana sfinansować zaakceptowane przez siebie inwestycje sołectwa, a w szczególności te, które przynoszą korzyści również innym sołectwom gminy.

§ 22. 1. Sołectwo nie tworzy własnego budżetu, działalność finansową prowadzi w zakresie określonym przez budżet gminy.

2. Sołectwu przysługuje uprawnienie do zgłaszania propozycji do budżetu gminy w terminie do dnia 15 października poprzedzającego rok budżetowy.

3. Sołectwo samodzielnie dysponuje następującymi środkami finansowymi:

- 1) dobrowolnymi wpłatami ludności na rzecz samorządu sołectwa,

- 2) środkami pochodzącymi z darowizn na rzecz sołectwa.

4. Zadania objęte budżetem są realizowane w ramach wykonywania budżetu.

Rozdział 7

NADZÓR I KONTROLA NAD SOŁECTWEM

§ 23. 1. Nadzór nad działalnością sołectwa sprawuje rada gminy.

2. Środkami nadzoru są w szczególności:

- 1) rozpatrywanie sprawozdań z działalności gospodarczej, finansowej i społecznej sołectwa,
- 2) dokonywanie lustracji sołectwa i ocena stanu sołectwa na sesji.

§ 24. 1. Kontrole nad działalnością sołectwa sprawuje wójt gminy.

2. Wójt Gminy obowiązany jest do czuwania, aby mienie sołectwa nie było narażone na szkody i uszczuplenie.

3. Wójt Gminy ma prawo żądania niezbędnych informacji i danych dotyczących funkcjonowania sołectwa.

Rozdział 8

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 25. 1. Zmiany w statucie sołectwa uchwała rada gminy z własnej inicjatywy lub na wniosek zebrania wiejskiego.

2. Zmiana statutu następuje w trybie określonym dla jego uchwalenia.

§ 26. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 27. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady Gminy:
Alicja Jaśkiewicz

Załącznik do uchwały nr VII/51/2011
Rady Gminy Ruja z dnia 28 czerwca
2011 r.

Sołectwo Brennik **Gmina Ruja**



2872

**UCHWAŁA NR VIII/63/2011
RADY GMINY ZŁOTORYJA**

z dnia 30 czerwca 2011 r.

**zmieniająca uchwałę w sprawie bonifikat od ceny sprzedaży lokali mieszkalnych
zbywanych w drodze bezprzetargowej**

Na podstawie art. 68 ust. 1 pkt 7 oraz art. 68 ust. 1 b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.) Rada Gminy Złotoryja uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr V/36/07 Rady Gminy Złotoryja z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie bonifikat od ceny sprzedaży lokali mieszkalnych zbywanych w drodze bezprzetargowej (Dz. Urz. Woj. Dolnośląskiego z 2007 r. Nr 103, poz. 1298, z 2009 r. Nr 66, poz. 1416, z 2010 r. Nr 9, poz. 163) wprowadza się zmianę w § 4, który otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 4. Najemcy, którzy złożą wniosek o nabycie lokalu mieszkalnego w terminie do dnia 31 października 2011 r. i przystąpią do aktu notarialnego w terminie wyznaczonym przez gminę, korzystają z następujących bonifikat od ceny sprzedaży lokalu mieszkalnego:

- 1) 90% – w przypadku:
 - a) jednoczesnego wykupu wszystkich lokali mieszkalnych, przeznaczonych do sprzedaży w budynku wielorodzinnym, także w sytuacji, gdy w budynku pozostał do sprzedaży ostatni lokal mieszkalny;
 - b) wykupu lokalu mieszkalnego w budynku jednolokalowym;
- 2) 85% – w przypadku wykupu pojedynczych lokali mieszkalnych w budynku wielolokalowym.”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodniczący Rady Gminy:
Józef Pawlus

2873



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.294.2011.MS6-2

Wrocław, dnia 2 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały nr VII/37/2011 Rady Gminy Gaworzycy z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie odpłatności za świadczenia przekraczające podstawę programową wychowania przedszkolnego w przedszkolu publicznym prowadzonym przez Gminę Gaworzycę.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 czerwca 2011 r. Rada Gminy Gaworzycy podjęła m.in. uchwałę nr VII/37/2011 w sprawie odpłatności za świadczenia przekraczające podstawę programową wychowania przedszkolnego w przedszkolu publicznym prowadzonym przez Gminę Gaworzycę.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 5 lipca 2011 r., przesłana pismem o sygn. OB.0711.7.2011 z dnia 4 lipca 2011 r.

W toku badania legalności uchwały Nr VII/37/2011 organ nadzoru stwierdził, że narusza ona istotnie art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 roku, Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Jako podstawę prawną przedmiotowej uchwały wskazano art. 18 ust 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 14 ust. 5 w zw. z art. 5 ust. 5 ustawy o systemie oświaty.

Zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty: „Opłaty za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych ustala rada gminy, a w przypadku innych przedszkoli publicznych – organy prowadzące te przedszkola, z uwzględnieniem art. 6 pkt 1.” Art. 6 tej ustawy określa przedszkole publiczne jako przedszkole, które: 1) prowadzi bezpłatne nauczanie i wychowanie w zakresie co najmniej podstawy programowej wychowania przedszkolnego; 2) przeprowadza rekrutację dzieci w oparciu o zasadę powszechnej dostępności; 3) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone w odrębnych przepisach. Dodatkowo według § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół, czas przeznaczony na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego jest nie krótszy niż 5 godzin.

W § 3 uchwały, Rada Gminy postanowiła, że „Opłata, o której mowa w § 2 nie obejmuje kosztów wyżywienia oraz kosztów zajęć dodatkowych, a w szczególności: nauki języków obcych i rytmiki.” Regulacją § 3 przedmiotowej uchwały Rada Gminy zdecydowała, że wysokość opłat za wyżywienie oraz zajęcia dodatkowe nie zostanie określona w uchwale rady gminy, tj. nie zostanie uwzględniona w wysokości opłaty za zajęcia opiekuńczo-wychowawcze i kształcące dla dzieci przebywających w przedszkolu ponad podstawę programową wychowania przedszkolnego.

W związku z powyższym, organ nadzoru wystąpił z zapytaniem kto będzie prowadził zajęcia dodatkowe (w tym języki obce i rytmikę) w przedszkolu publicznym prowadzonym przez Gminę Gaworzyce oraz kto będzie dostarczał wyżywienie do przedszkola. Przewodniczący Rady Gminy Gaworzyce pismem z dnia 20 lipca 2011 r. o sygn. OB.0711.8.2011, udzielając odpowiedzi na pytanie organu nadzoru, stwierdził, iż: „Dożywianie jest realizowane bez udziału środków budżetu. Zasada ta dotyczy również prowadzenia zajęć dodatkowych, m.in. rytmiki czy nauki języków obcych. Zajęcia dodatkowe będą organizowane i realizowane przez podmioty zewnętrzne za zgodą rodziców, a wszelkie koszty finansowe w tym zakresie będą określone w umowie cywilno-prawnej zawartej pomiędzy dyrektorem przedszkola a rodzicami lub opiekunami prawnymi.”

W ocenie organu nadzoru stawka opłaty, o której mowa w art. 14 ust. 5 ustawy, stanowi ponoszony przez rodziców (opiekunów prawnych) dzieci koszt pobytu dziecka w przedszkolu w czasie przekraczającym wymiar zajęć, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy, tj. powyżej 5 godzin dziennie, a więc świadczenia udzielanego przez utworzoną i zorganizowaną w tym celu jednostkę organizacyjną gminy. Cechy usług świadczonych przez przedszkole nadają mu charakter świadczenia cywilnoprawnego, a zatem zastosowanie ma w tym przypadku zasada ekwiwalentności świadczeń, zgodnie z którą opłatę wnosi się za konkretne świadczenia i w relacji do konkretnych kosztów świadczenia usług. Konsekwencją tego założenia jest uznanie, że ciężar ponoszenia opłaty może mieć miejsce tylko w takim stopniu i zakresie, w jakim korzysta z rodzajowo oznaczonego świadczenia. Istotne jest zatem, aby pomiędzy wysokością ponoszonej opłaty, a zakresem i rodzajem świadczonej rzeczywiście usługi, występowała ekonomiczna równorzędność. Partycypacja rodziców w kosztach pobytu dziecka w przedszkolu powinna zatem odpowiadać rozmiarom i zakresowi świadczenia, z którego dziecko korzystało w danym okresie. Stawka opłaty za świadczenia udzielane przez przedszkole powinna uwzględniać istniejące różnice pomiędzy zakresem, w jakim rodzice dzieci korzystają z usług przedszkola.

Organ nadzoru zwraca uwagę na zakres normy kompetencyjnej. Zgodnie z art. 14 ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie oświaty organ prowadzący ustala wysokość opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne - dotyczy to wszystkich opłat za wszystkie świadczenia udzielane przez przedszkole. Oznacza to, że jeżeli przedszkole organizuje zajęcia dodatkowe odpłatne (np. zajęcia z języka obcego, gimnastykę korekcyjną itp.), to taka opłata również powinna zostać ustalona w uchwale Rady Gminy. Z literalnej wykładni przepisu nie wynika bowiem, aby ustawodawca wyłączył jakiekolwiek świadczenia udzielane przez przedszkole. W zakresie świadczeń udzielanych przez przedszkole należy rozumieć taką sytuację, w której inicjatorem, organizatorem oraz oferentem usług jest przedszkole. To dyrektor przedszkola wybiera osobę, która będzie lektorem języka czy instruktorem tańca i podpisuje z nim umowę. Natomiast rodzice, jeżeli zdecydują o uczestnictwie swoich dzieci w takich zajęciach dodatkowych, zobowiązani będą do odpłatności w określonej wysokości. Nie dotyczy to jednak sytuacji, kiedy organizatorem zajęć jest podmiot zewnętrzny, który bezpośrednio z rodzicami, bez pośrednictwa dyrektora przedszkola, zawiera umowę o usługi, a dyrektor przedszkola wyraża jedynie zgodę na świadczenie usługi w trakcie przebywania dziecka w przedszkolu i na terenie tego przedszkola.

W wyroku z dnia 9 grudnia 2009 r. (sygn. akt IV SA/GI 385/09) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach orzekł że: jedynie w formie uchwały organu prowadzącego przedszkole można rozstrzygać kwestie odpłatności za ponadprogramowe zajęcia organizowane w przedszkolach publicznych.

Wskazać należy także na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 5 lutego 2008 r. (sygn. akt III SA/Wr 622/08), który potwierdza stanowisko organu nadzoru. W uzasadnieniu do wyżej wymienionego wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu stwierdził: powód, dla którego istnieje potrzeba konkretyzowania – w uchwałach podejmowanych na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy oświatowej – odpłatnych świadczeń przedszkoli (a także wysokości samych opłat w sto-

sunku do każdego z takich świadczeń dodatkowych), to czytelność usług opiekuńczo-wychowawczych i odpowiadający im cennik, co ma niebagatelne znaczenie dla rodziców (opiekunów) dziecka przy wyborze poszczególnych świadczeń dodatkowych (odpłatnych), odpowiadających jego potrzebom oraz ich możliwościom zarobkowym i majątkowym.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 roku, Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

Realizując kompetencję organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust.1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że Rada Gminy wprowadzając opłatę wyłączenie w wysokości opłaty za zajęcia opiekuńczo-wychowawcze i kształcące dla dzieci przebywających w przedszkolu ponad podstawę programową wychowania przedszkolnego nie uwzględniła jednocześnie całego zakresu świadczeń, z jakich korzysta dane dziecko. O ile wyżywienie, jak wynika z odpowiedzi Pana Przewodniczącego, pozostaje poza świadczeniami gminy, o tyle zajęcia dodatkowe organizowane są za pośrednictwem dyrektora przedszkola. Z uwagi na fakt, że § 3 uchwały, wpływając jednocześnie na zakres § 2 uchwały, wyczerpuje w zasadzie treść merytoryczną uchwały, a także ze względu na ścisłe powiązanie kwestionowanych przepisów z pozostałymi regulacjami, uzasadnione jest stwierdzenie nieważności uchwały w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.341.2011.AS2-1

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1592 ze zm.) stwierdzam nieważność § 8 ust 1 we fragmencie „na wniosek nabywcy” oraz we fragmencie „roczne” i ust 2 we fragmencie „hipotecznemu” uchwały nr IX/67/2011 Rady Powiatu w Oławie z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Powiatu Oławskiego.

Uzasadnienie

Rada Powiatu w Oławie podjęła na sesji w dniu 29 czerwca 2011 r. uchwałę nr IX/67/2011 w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność Powiatu Oławskiego. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 6 lipca 2011 r.

W trakcie postępowania nadzorczego dotyczącego przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie z istotnym naruszeniem prawa następujących fragmentów uchwały:

- § 8 ust 1 we fragmencie „na wniosek nabywcy” oraz we fragmencie „roczne” z istotnym naruszeniem art. 70 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 100, poz. 651 z późn. zm.);
- § 8 ust 2 we fragmencie „hipotecznemu” z istotnym naruszeniem art. 70, art. 11 ust. 1, art. 25 b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w związku z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym w związku art. 353¹ Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.).

W § 8 ust. 1 i 2 przedmiotowej uchwały Rada Miejska postanowiła: *1. Cena sprzedaży nieruchomości sprzedawanej w drodze bezprzetargowej lub w drodze rokowań może być na wniosek nabywcy rozłożona przez Zarząd Powiatu na raty roczne, płatne przez okres do 10 lat. 2. Wierzytelność Powiatu Oławskiego z tego tytułu podlega zabezpieczeniu hipotecznemu.*

Tymczasem wskazane przez radę kwestie zostały już uregulowane przez samego ustawodawcę w ustawie o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z art. 70 ustawy o gospodarce nieruchomościami cena nieruchomości sprzedawanej w drodze bezprzetargowej lub w drodze rokowań może zostać rozłożona na raty, na czas nie dłuższy niż 10 lat. Wierzytelność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego w stosunku do nabywcy z tego tytułu podlega zabezpieczeniu, w szczególności przez ustanowienie hipoteki. W niniejszym przypadku uchwała, będąca aktem prawa miejscowego nie jest zgodna z treścią aktu hierarchicznie wyższego. Taka modyfikacja materii ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa. W stanowieniu prawa miejscowego bowiem prawodawca lokalny będący organem władzy publicznej musi przestrzegać zasad podstawowych w demokratycznym państwie prawnym, to jest zasad praworządności i legalności. Tylko w takim przypadku system prawa będzie spójny, a więc będzie można mówić o jego jedności (por. D. Dąbek, Prawo miejscowe, Warszawa 2007, str. 259).

Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa są także akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Zgodnie z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Przepisy rozdziału III Konstytucji wyraźnie wskazują hierarchię aktów prawnych. W świetle tych przepisów ustawa i rozporządzenie są aktami prawnym hierarchicznie wyższymi od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego. Oznacza to, że akty prawa miejscowego nie mogą być z nimi sprzeczne. Uchwały organów samorządu terytorialnego mogą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to również, że w powyższych uchwałach nie mogą zostać zmodyfikowane materie regulowane już w aktach prawnych hierarchicznie wyższych.

Dodatkowo zapis regulujący zabezpieczenie wierzytelności Powiatu Oławskiego w stosunku do nabywcy godzi ponadto w zasadę swobody umów (art. 353¹ k.c.). W ocenie Organu Nadzoru użyte przez ustawodawcę w art. 70 ustawy o gospodarce nieruchomościami sformułowanie „w szczególności poprzez ustanowienie hipoteki” wskazuje, że ustanowienie hipoteki jest jedną z dopuszczalnych form ustanowienia zabezpieczenia, ale nie jedyną. Wybór zaś konkretnej formy zabezpieczenia został pozostawiony stronom umowy.

Organ stanowiący nie może ze skutkiem wobec osób trzecich wiązać organu wykonawczego w zakresie spraw łączących się z zawieraniem przez powiat umów, jeżeli ustawa takiej kompetencji nie przewiduje. Żaden przepis ustawy o gospodarce nieruchomościami nie upoważnia rady do stanowienia szczegółowych postanowień umowy zawieranej przez powiat reprezentowany przez zarząd. Na mocy art. 32 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym gospodarowanie mieniem powiatu należy do kompetencji zarządu powiatu. Z tym przepisem koresponduje art. 11 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami przyznający reprezentację jednostek samorządu terytorialnego w sprawach gospodarowania nieruchomościami organom wykonawczym oraz art. 25 b, w którym jako organ gospodarujący zasobem powiatu wskazano zarząd powiatu. Należy zatem podkreślić, że z przywołanych przepisów wynika, iż bieżące gospodarowanie mieniem powiatu należy do zarządu. Przepis art. 12 pkt 8 lit. a ustawy o samorządzie powiatowym powinien być interpretowany w sposób ścisły, gdyż stanowi wyjątek od tej zasady. Organ stanowiący powiatu nie może wkraczać w kompetencje organu wykonawczego i odwrotnie.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia za pośrednictwem organu nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego – Wojewody Dolnośląskiego. Zgodnie z art. 80 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu powiatu wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2875



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.352.2011.AS2-1

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 5 ust. 1 zdanie 2 oraz ust. 2, § 6 zdanie 1 oraz § 8 uchwały Rady Gminy Malczyce nr IX/47/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie określenia zasad wyłapywania bezdomnych zwierząt na terenie Gminy Malczyce.

Uzasadnienie

Na sesji z dnia 28 czerwca 2011 r., Rada Gminy Malczyce podjęła uchwałę nr IX/47/2011 w sprawie zasad wyłapywania bezdomnych zwierząt na terenie Gminy Malczyce. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 11 lipca 2011 r.

W trakcie postępowania nadzorczego dotyczącego przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie z istotnym naruszeniem prawa następujących fragmentów uchwały:

- § 5 ust. 1 zdanie 2 oraz ust. 2 z istotnym naruszeniem art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002 z późn. zm.) w związku z § 5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt (Dz. U. Nr 116, poz. 753);

- § 6 zdanie 1 – z istotnym naruszeniem art. 183 § 2 w związku z art. 187 Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.);
- § 8 z istotnym naruszeniem art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

Uchwała nr IX/47/2011 została podjęta między innymi na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z brzmieniem art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej właściwości rady gminy należy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy. Kolejnym przepisem podstawy prawnej jest art. 11 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, który stanowi: „Wyłapywanie bezdomnych zwierząt oraz rozstrzyganie o dalszym postępowaniu z tymi zwierzętami odbywa się wyłącznie na mocy uchwały rady gminy podjętej po uzgodnieniu z powiatowym lekarzem weterynarii oraz po zasięgnięciu opinii upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.”

Powyższy przepis określa zatem dla organu stanowiącego gminy, z jednej strony, kompetencję do wydania aktu prawnego regulującego kwestię wyłapywania bezdomnych zwierząt oraz dalszego z nimi postępowania, a z drugiej strony, zakreśla obszar regulacji. W § 5 ust. 1 zdanie 2 uchwały Rada Gminy postanowiła: „Do wyłapywania zwierząt bezdomnych używane będą następujące środki techniczne: klatki zapadkowe, pętla na duże i małe zwierzęta, siatki do odławiania i chwytaki, broń palna w celu uśpienia”. Podejmując wskazany zapis uchwały Rada określiła zamknięty katalog urządzeń i środków, przy których pomocy zwierzęta będą wyłapywane. Dodatkowo w § 5 ust. 2 Rada Gminy stwierdziła, iż: „przy wyłapywaniu i sprawowaniu opieki nad bezdomnymi zwierzętami zapewniona będzie pomoc lekarsko-weterynaryjna”. Tymczasem na podstawie upoważnienia zawartego w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał rozporządzenie z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt. Zgodnie z § 5 wyżej wymienionego rozporządzenia organ gminy może zawrzeć umowę na przeprowadzenie wyłapywania zwierząt bezdomnych z podmiotem prowadzącym schronisko lub przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej. Umowa, powinna zawierać w szczególności: wskazanie urządzeń i środków, przy których pomocy zwierzęta będą wyłapywane, (...) zapewnienie, w razie potrzeby, pomocy lekarsko-weterynaryjnej.” Rada Gminy Malczyce uregulowała więc w uchwale materię, która powinna zostać unormowana w treści umowy poprzez same strony tej umowy. Należy podkreślić, że zawarcie takiej umowy Rada przewidziała w § 2 ust. 1 uchwały.

W ocenie Organu Nadzoru Rada Miejska nie miała kompetencji do samodzielnego określenia wskazanych wyżej elementów umowy. Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa są także akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Zgodnie z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Przepisy rozdziału III Konstytucji wyraźnie wskazują hierarchię aktów prawnych. W świetle tych przepisów ustawa i rozporządzenie są aktami prawnym hierarchicznie wyższymi od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego. Oznacza to, że akty prawa miejscowego nie mogą być z nimi sprzeczne. Uchwały organów samorządu terytorialnego mogą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to również, że w powyższych uchwałach nie mogą zostać zmodyfikowane materie regulowane już w aktach prawnych hierarchicznie wyższych.

W § 6 zdanie 1 uchwały Rada Gminy postanowiła: „Wyłapywane zwierzęta będą w schronisku przebywać przez okres 14 dniowy w celu kontroli weterynaryjnej, a następnie przechodzą na własność schroniska”. Niewątpliwie Rada jest uprawniona do rozstrzygania o dalszym postępowaniu z wyłapanymi zwierzętami, jednakże w żadnym razie nie oznacza to uprawnienia do postanowienia, że po upływie 14 dni zwierzę przechodzi na własność schroniska. Takie uregulowanie w sposób istotny narusza prawo. Z uwagi na regulację ustawy Kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964 r. w przedmiocie możliwości nabycia prawa własności wyłapanych zwierząt nie jest uzasadnione prawnie nadanie schronisku przymiotu właściciela wyłapanych zwierząt. Tym samym przyznano by schronisku prawa właścicielskie do tych zwierząt, a co za tym idzie – stworzono możliwość wykonywania przez schronisko prawa własności. Należy podkreślić, że naruszałoby to – w sytuacji, gdy wyłapane zwierzę miało swojego właściciela – jego prawa właścicielskie wobec zwierzęcia. W tym miejscu należy dodać, że kwestia ta wygląda odmiennie w przypadku wyłapania zwierząt niemających właściciela (posiadacza, opiekuna) i odmiennie w przypadku wyłapania zwierząt mających właściciela. W przypadku zwierząt nieposiadających właściciela stosuje się przepis art. 181 k.c., dotyczący rzeczy niczych. Natomiast w stosunku do zwierząt posiadających właściciela należałoby zastosować art. 183 w zw. z art. 187. W tym należy się odnieść

do 14-dniowego terminu, po którym schronisko mogłoby przekazać zwierzę innej osobie. Odnosnie zwierząt mających właściciela ustawodawca w art. 187 określił dwa terminy (roczny i dwuletni), po upływie których nabywa się własność rzeczy znalezionej. Z powyższych względów postanowienia w tym zakresie należy ocenić jako rażące naruszenie art. 183 w związku z art. 187.

W § 8 przedmiotowej uchwały Rada Gminy postanowiła: „Koszty związane z wyłapywaniem i utrzymywaniem zwierzęcia w przypadku, gdy ustalono właściciela ponosić będzie właściciel zwierzęcia.”

Zdaniem organu nadzoru zapis § 8 uchwały określający obowiązek pokrycia przez właściciela kosztów związanych z wyłapywaniem i utrzymywaniem zwierzęcia stanowi przekroczenie upoważnienia ustawowego. W świetle art. 2 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Pochodną zasady demokratycznego państwa prawnego jest art. 7 Ustawy zasadniczej, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także rady gminy, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. W świetle art. 94 Konstytucji RP akty prawa miejscowego podejmowane są w oparciu o wyraźne upoważnienie ustawowe.

W ocenie organu nadzoru przepis art. 11 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, który stanowi podstawę dla rady gminy do wydania aktu prawa miejscowego, upoważnia radę do określania „wyłapywania bezdomnych zwierząt oraz rozstrzygania o dalszym postępowaniu z tymi zwierzętami”. Brak w tym zakresie upoważnienia dla rady do wprowadzania opłat za tego rodzaju usługi.

Należy podkreślić, iż podejmując akty prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecnictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.607.2011.DC

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.
o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 3 ust. 1 pkt 4, § 3 ust. 3.2. we fragmencie: „m.in.”, § 7 pkt 7 uchwały Rady
Miejskiej w Karpaczu z dnia 29 czerwca 2011 r. nr IX/95/11 w sprawie *zasad
i trybu przeprowadzania konsultacji społecznych z mieszkańcami gminy
Karpacz*.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Karpaczu na sesji w dniu 29 czerwca 2011 r. podjęła m.in. uchwałę nr IX/95/11 w sprawie *zasad i trybu przeprowadzania konsultacji społecznych z mieszkańcami gminy Karpacz*. Bada uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 7 lipca 2011 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania nadzorczego Organ Nadzoru stwierdził, że wskazane w sentencji rozstrzygnięcia przepisy uchwały podjęte zostały z istotnym naruszeniem art. 5a ust. 2, art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 7 i 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Karpaczu określiła zasady i tryb przeprowadzania konsultacji społecznych z mieszkańcami gminy Karpacz, w wypadkach przewidzianych ustawą oraz innych sprawach ważnych dla gminy (§ 1 uchwały). Podejmując uchwałę Nr IX/95/11 organ stanowiący Gminy Karpacz działał na podstawie art. 5a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym. W oparciu o wskazany przepis, zasady i tryb przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy określa uchwała rady gminy.

Rada Miejska podejmując przedmiotową uchwałę powinna unormować procedurę przeprowadzania konsultacji oraz wskazać ogólne reguły, w treści których zawarty jest sposób postępowania przy przeprowadzaniu konsultacji. Tak należy bowiem interpretować pojęcia „zasad i trybu” przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy. Oznacza to, że rada gminy w uchwale powinna m.in. określić: kto inicjuje konsultację, sposób i formę konsultacji, czas i miejsce ich przeprowadzenia, reguły ustalania wyników oraz sposób przekazania tych wyników do wiadomości społeczności lokalnej. W oparciu o art. 5a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, Rada zobligowana jest do kompleksowego uregulowania zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy. Tymczasem Rada Miejska w Karpaczu wskazując w § 3 uchwały tryby przeprowadzania konsultacji, w jego pkt 4 ustaliła, że konsultacje z mieszkańcami będą przeprowadzane również w innym przyjętym wariantcie. Dalej w § 3 ust. 3.2. uchwały postanowiła, w jaki m.in. sposób będą przeprowadzane konsultacje polegające na wyrażeniu opinii lub złożeniu uwag w sprawie będącej przedmiotem konsultacji z wykorzystaniem formularza ankietowego. Zaś, mocą § 7 pkt 7 uchwały, Rada ustaliła, że uchwała o przeprowadzaniu konsultacji powinna zawierać wskazanie jednostki organizacyjnej Miasta odpowiedzialnej za przeprowadzenie konsultacji.

Zdaniem Organu Nadzoru norma zawarta w art. 5a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym nakłada na Radę Miejską obowiązek kompleksowego uregulowania zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy. To ten właśnie organ zobowiązany jest określić wszystkie tryby, w jakich będą przeprowadzane konsultacje. Przepis ustawowy wyraźnie wskazuje na organ stanowiący gminy, jako właściwy do unormowania zagadnień związanych z trybem przeprowadzania konsultacji, nie ograniczając przy tym w żaden sposób przyznanej kompetencji. Oznacza to, że nie jest możliwe przejęcie przez żaden inny organ delegacji do decydowania o innym wariantcie przeprowadzania konsultacji. Zabieg przyjęty § 3 ust. 1 pkt 4 uchwały musi zostać uznany za istotne naruszenie przepisu kompetencyjnego. Jak wskazuje bowiem norma kompetencyjna, to Rada zobowiązana była określić zasady i tryb przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy w treści przedmiotowej uchwały. Również przykładowe określenie przez Radę w jaki sposób przeprowadzane będą konsultacje w trybie wskazanym w § 3 ust. 1 pkt 2 uchwały potraktować należy jako sprzeczne z art. 5a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym. Jeżeli

Rada Miejska wyrażała wolę uszczegółowienia któregoś z trybów przeprowadzania konsultacji powinna to uczynić w sposób całościowy, a nie upoważniać bliżej nieoznaczonych podmiotów do określania innych form przeprowadzania konsultacji polegających na wyrażeniu opinii lub złożeniu uwag w sprawie będącej przedmiotem konsultacji z wykorzystaniem formularza ankietowego.

Należy zwrócić uwagę, że przedmiotowa uchwała jako znajdująca generalne zastosowanie i mająca charakter abstrakcyjny, zaliczana jest do katalogu aktów prawa miejscowego. Mając na uwadze jej przedmiot oraz zakres spraw powierzonych do doprecyzowania radzie gminy, należy zauważyć, że przedmiotowa uchwała będzie stanowiła podstawę przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami Gminy Karpacz. Powszechnie obowiązujący charakter zawartych w uchwale norm zobowiązuje zatem do formułowania ich jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową, pozbawionych jednocześnie powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących zawartych w innych aktach normatywnych, a w szczególności w aktach rangi ustawowej. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

Działanie Rady Miejskiej w niniejszym przypadku wykracza poza przyznaną temu organowi kompetencję uchwałodawczą, co narusza zasadę legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Również art. 94 Konstytucji RP przewiduje, że prawo miejscowe może być stanowione przez organy samorządu terytorialnego wyłącznie „na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie”. Dodatkowo zwrócić należy także uwagę na treść § 119 ust. 1 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), wedle którego na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jeden akt prawa miejscowego, który wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu.

Niewłaściwe wypełnienie kompetencji uchwałodawczej należy traktować jako istotne naruszenie prawa. W związku z powyższym ustalono, że zakwestionowany § 3 ust. 1 pkt 4 oraz § 3 ust. 3.2. we fragmencie: „m.in.” uchwały naruszają prawo w sposób istotny, co skutkuje stwierdzeniem ich nieważności.

W zakresie natomiast zakwestionowanego § 7 pkt 7 uchwały, Organ Nadzoru stwierdza, że na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 5a ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym Rada nie może decydować o tym, które jednostki organizacyjne Gminy Karpacz będą odpowiedzialne za przeprowadzenie konsultacji. Taka materia nie mieści się bowiem ani w pojęciu zasad, ani w pojęciu trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami gminy.

Wprowadzając dla siebie w § 7 pkt 7 uchwały uprawnienie do wskazywania jednostek organizacyjnych, którym zostanie powierzone zadanie przeprowadzenia konsultacji Rada Miejska w Karpaczu przekroczyła zatem upoważnienie ustawowe, ponieważ określanie sposobu wykonywania uchwał należy do wyłącznej kompetencji wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jako organu wykonawczego, o czym stanowi art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym. Za dopuszczalny można byłoby uznać taki zapis tylko w przypadku, kiedy organ stanowiący ustaliłby w statucie dla poszczególnych gminnych jednostek organizacyjnych zadanie polegające na przeprowadzaniu konsultacji z mieszkańcami gminy.

Zapis § 7 pkt 7 uchwały dotyczący wskazywania przez Radę Miejską w uchwale jednostki organizacyjnej Miasta Karpacza odpowiedzialnej za przeprowadzenie konsultacji uznać zatem należy za sprzeczny z prawem, a w szczególności z art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym. Ustalenie sposobu wykonywania niniejszej uchwały wraz z wyborem konkretnego podmiotu, którego obowiązkiem będzie przeprowadzenie konsultacji należy do kompetencji Burmistrza Karpacza.

Omówione wcześniej przepisy Ustawy Zasadniczej wskazują, że każde działanie organu władzy, w tym także Rady Miejskiej w Karpaczu, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „*Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz*

zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Powyższe, zdaniem Organu Nadzoru, czyni zasadnym stwierdzenie nieważności § 7 pkt 7 przedmiotowej uchwały.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez Organ Nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2877



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.614.2011.DC

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 4 ust. 4 uchwały Rady Miejskiej w Nowogrodźcu z dnia 30 czerwca 2011 r. nr XI/71/11 *w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne prowadzone przez Gminę Nowogrodziec.*

Uzasadnienie

Rada Miejska w Nowogrodźcu na sesji w dniu 30 czerwca 2011 r. podjęła m.in. uchwałę nr XI/71/11 *w sprawie opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne prowadzone przez Gminę Nowogrodziec.* Badana uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 7 lipca 2011 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania nadzorczego Organ Nadzoru stwierdził, że wskazany w sentencji rozstrzygnięcia przepis uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) w związku z art. 353(1) ustawy z dnia 3 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) i art. 7 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

W podstawie prawnej uchwały wskazano art. 14 ust. 5 ustawy, zgodnie z którym organ prowadzący ustala wysokość opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne w czasie przekraczającym wymiar zajęć, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy. W art. 6 ustawy określono zasady, na jakich ma funkcjonować przedszkole publiczne. W oparciu o zawartą w nim dyspozycję przedszkolem publicznym jest przedszkole, które: 1) realizuje programy wychowania przedszkolnego uwzględniające podstawę programową wychowania przedszkolnego; 2) zapewnia bezpłatne nauczanie, wychowanie i opiekę w czasie ustalonym przez organ prowadzący, nie krótszym niż 5 godzin dziennie; 3) przeprowadza rekrutację dzieci w oparciu o zasadę powszechnej dostępności; 4) zatrudnia nauczycieli posiadających kwalifikacje określone w odrębnych przepisach.

Mocą § 4 ust. 4 niniejszej uchwały Rada postanowiła, że opłaty za świadczenia udzielane przez przedszkole publiczne prowadzone przez Gminę Nowogrodziec wnoszą się z góry do dnia 15 każdego miesiąca w którym udzielane są świadczenia. Tymczasem treść tego przepisu nie znajduje uzasadnienia w normie kompetencyjnej upoważniającej organ stanowiący gminy do podjęcia przedmiotowej uchwa-

ty. Zdaniem Organu Nadzoru działając na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty Rada nie była władna do stanowienia w zakresie wyznaczenia terminu do wnoszenia opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole. Regulacji tej nie można bowiem uznać za unormowanie w zakresie wysokości opłat za świadczenia realizowane przez przedszkole.

W ocenie Organu Nadzoru zakwestionowany § 4 ust. 4 uchwały stanowi element umowy cywilnej, która zawierana jest pomiędzy rodzicami dzieci a dyrektorem przedszkola. Zgodnie bowiem z art. 353(1) Kodeksu cywilnego, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Tym samym to strony ww. umowy będą kształtowały jej treść, stanowiły odnośnie obowiązków każdej ze stron umowy, w tym również będą ustalały termin wnoszenia opłat za świadczenia udzielane przez przedszkole oraz decydowały o tym czy opłata ta będzie uiszczana „z góry” czy „z dołu”.

Wobec tego działanie Rady Miejskiej w Nowogrodźcu nie mieści się w ramach przekazanego temu organowi upoważnienia. Zawarcie w akcie organu stanowiącego gminy przepisów, które wykraczają poza przyznaną temu organowi kompetencję uchwałodawczą, narusza zasadę legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a także art. 94 Konstytucji, w oparciu o który organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nią normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące, kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany. Dla prawidłowej realizacji przyznanej Radzie Miejskiej kompetencji konieczne zatem jest ściśle przestrzeganie granic udzielonego jej upoważnienia. Uchwała powinna wskazywać zatem wymiar godzin, w jakich prowadzona przez Gminę placówka zapewnia bezpłatne nauczanie, wychowanie i opiekę oraz wysokość opłat za świadczenia udzielane w czasie przekraczającym ten wymiar, natomiast ustalenia dotyczące terminu płatności za świadczenia przedszkola jak również wskazanie jej charakteru („z góry”) nie mieszczą się w granicach kompetencji uchwałodawczej wyznaczonej art. 14 ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie oświaty.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Organu Nadzoru, zasadnym jest orzeczenie o nieważności § 4 ust. 4 wskazanej uchwały.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez Organ Nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2878



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.713.2011.JB6

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 2 oraz § 2 ust. 4 we fragmencie „wymienionymi w ust. 2” uchwały nr VIII/45/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

UZASADNIENIE

Rada Gminy w Niechlowie, działając na podstawie upoważnienia ustawowego określonego w art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 9a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 ze zm.), podjęta na sesji w dniu 30 czerwca 2011 r. uchwałę nr VIII/45/2011 w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 7 lipca 2011 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż § 2 ust. 2 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, oraz § 118 w zw. z § 143 Załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. „W sprawie zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

Rada Gminy mocą przedmiotowej uchwały, zgodnie z upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, uregulowała tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki funkcjonowania zespołu.

Rada uregulowała również skład zespołu interdyscyplinarnego (§ 2 ust. 2 uchwały) i postanowiła, że zespół interdyscyplinarny tworzą przedstawiciele następujących instytucji, organizacji i jednostek: 1) Ośrodka Pomocy Społecznej w Niechlowie, 2) Gminnej Komisji do spraw Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Przeciwdziałania Narkomanii w Niechlowie, 3) Komendy Powiatowej Policji w Górze, Rewiru Dzielnicowych w Niechlowie, 4) ochrony zdrowia funkcjonującej na terenie gminy Niechlów, 5) jednostek oświatowych, działających na terenie gminy Niechlów, 6) kuratorzy.

Wskazać należy, że Rada zgodnie z normą kompetencyjną zawartą w art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, jest uprawniona do określenia, w drodze uchwały, trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

Zdaniem organu nadzoru ustawa nie przyznaje Radzie Gminy kompetencji do regulowania składu zespołu interdyscyplinarnego. Z treści art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wyraźnie wynika, że Rada uprawniona jest wyłącznie do regulowania trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego. Określenia składu zespołu nie można natomiast zaliczyć ani do trybu ani sposobu powoływania lub odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego.

Należy wyraźnie podkreślić, że organ stanowiący, podejmując akty prawne (zarówno akty prawa miejscowego jak i akty, które nie są zaliczane do tej kategorii aktów prawnych) w oparciu o normę ustawową, musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych

oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Ponadto wskazać należy, że skład zespołu interdyscyplinarnego określa art. 9a ust. 3 do ust. 5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. W związku z tym Rada nie powinna w uchwale dokonywać powtórzeń ustawowych, ani dokonywać modyfikacji zapisów ustawowych. Z treści art. 9a ust. 3 i ust. 4 ustawy wynika, że przedstawiciele wszystkich podmiotów wskazanych w ust. 3 i ust. 4 ustawy wchodzi obowiązkowo do składu zespołu interdyscyplinarnego. Do podmiotów tych należą przedstawiciele: 1) jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, 2) gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, 3) Policji, 4) oświaty, 5) ochrony zdrowia, 6) organizacji pozarządowych oraz kuratorzy. Natomiast według art. 9a ust. 5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie w skład zespołu interdyscyplinarnego mogą wchodzić także prokuratorzy oraz przedstawiciele podmiotów innych niż określone w ust. 3, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Tymczasem Rada w § 2 ust. 2 uchwały, określającym skład zespołu, pominęła organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 9a ust. 3 pkt 6 ustawy oraz podmioty, których udział w składzie zespołu interdyscyplinarnego mocą art. 9a ust. 5 ustawy został zakwalifikowany jako udział fakultatywny. Rada, w przedmiotowej uchwale pominęła zupełnie prokuratorów oraz przedstawicieli podmiotów innych niż określone w ust. 3.

Ponadto należy mieć również na uwadze, że wyłącznie upoważnionym do kształtowania składu zespołu interdyscyplinarnego będzie Wójt Gminy Niechlów. Zgodnie bowiem z treścią art. 9a ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wyłączna kompetencja do powoływania zespołu interdyscyplinarnego i kształtowania jego składu przysługuje organowi wykonawczemu jednostki samorządu terytorialnego.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że Rada dokonała modyfikacji przepisów prawa, do czego nie była uprawniona. Orzecznictwo wielokrotnie wskazywało, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ON-SA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nieopubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej, czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 118 w zw. z art. 143 Zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym w aktach prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.

Stwierdzić należy zatem, że § 2 ust. 2 przedmiotowej uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz § 118 w zw. z § 143 Załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów „w sprawie zasad techniki prawodawczej”, co uzasadnia stwierdzenie jego nieważności.

Ze względu na stwierdzenie nieważności § 2 ust. 2 uchwały zasadne jest stwierdzenie nieważności § 2 ust. 4 we fragmencie „wymienionymi w ust. 2” przedmiotowej uchwały. Skoro bowiem organ nadzoru stwierdził nieważność § 2 ust. 2 uchwały to zapis § 2 ust. 4 w kwestionowanym fragmencie stał się bezprzedmiotowy.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.640.2011.JK8

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Lubinie nr XI/99/11 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia regulaminu określającego niektóre zasady wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w placówkach oświatowych, dla których Gmina Miejska Lubin jest organem prowadzącym.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 28 czerwca 2011 r. Rada Miejska w Lubinie podjęła uchwałę nr XI/99/11 w sprawie ustalenia regulaminu określającego niektóre zasady wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w placówkach oświatowych, dla których Gmina Miejska Lubin jest organem prowadzącym.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 5 lipca 2011 r.

W trakcie postępowania nadzorczego dotyczącego przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził jej podjęcie z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 6a ustawy Karta Nauczyciela oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały stanowił m.in. art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), zgodnie z którym organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, w drodze regulaminu:

- 1) wysokość stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, z zastrzeżeniem art. 33 i 34,
- 2) szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3,
- 3) wysokość i warunki wypłacania składników wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4, o ile nie zostały one określone w ustawie lub w odrębnych przepisach
 - w taki sposób, aby średnie wynagrodzenia nauczycieli, składające się ze składników, o których mowa w ust. 1, odpowiadały na obszarze działania danej jednostki samorządu terytorialnego co najmniej średnim wynagrodzeniom nauczycieli, o których mowa w ust. 3.

Z kolei w art. 30 ust. 6a ustawy Karta Nauczyciela ustawodawca postanowił, że regulamin podlega uzgodnieniu ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli.

Prowadząc postępowanie nadzorcze dotyczące przedmiotowej uchwały organ nadzoru wystąpił do Prezydenta Miasta Lubina o wskazanie, czy zgodnie z art. 30 ust. 6a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), podjęcie przedmiotowej uchwały zostało poprzedzone jej uzgodnieniem ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli, a także o potwierdzenie udzielanych informacji kopiami odpowiednich dokumentów.

W piśmie Nr OK.4470.14.2011 z dnia 13 lipca 2011 r., działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Lubina, Sekretarz Miasta wskazał, że podjęta uchwała została poprzedzona uzgodnieniami ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli. W załączeniu przedstawił kopie protokołów: nr 1 z dnia 16 maja 2011 r., nr 2 z dnia 23 maja 2011 r. i nr 3 z dnia 30 maja 2011 r.

Tymczasem analiza treści przesłanych protokołów uzgodnień pozwala stwierdzić, że regulamin ten de facto nie został uzgodniony. Z treści protokołu nr 2 wynika bowiem, że wystąpiły rozbieżności stanowisk odnośnie wysokości dodatku funkcyjnego dla:

- 1) dyrektora: przedszkola, szkoły, gimnazjum, zespołu szkół, placówki oświatowo – wychowawczej – propozycja organu prowadzącego to 25%–150%, z kolei wg stanowiska związków zawodowych powinno być 25%–100%,
- 2) nauczycieli pełniących funkcję wychowawców w oddziale przedszkolnym – propozycja organu prowadzącego to 5%, z kolei wg. stanowiska związków zawodowych powinno być 10%.

Z kolei w § 1 protokołu nr 3 strony wskazały, że podtrzymują swoje stanowiska zgodnie z protokołem nr 2 z dnia 23 maja 2011 r.

Analiza treści uchwały w zakresie spornych regulacji wskazuje, że ostatecznie Rada przyjęła zapisy w brzmieniu proponowanym przez organ prowadzący.

Powyższe pozwala stwierdzić, że mimo iż uchwalenie przedmiotowego regulaminu zostało poprzedzone uzgodnieniami ze związkami zawodowymi, regulamin ten nie został ostatecznie uzgodniony. Strony zawierające porozumienie w sprawie uzgodnienia regulaminu nie ustaliły bowiem ostatecznej i jednolitej treści tej uchwały.

W ocenie organu nadzoru uzgodnienie treści regulaminu wynagradzania nauczycieli powinno być rozumiane jako ustalenie wspólnego i zgodnego, a co za tym idzie, pozbawionego rozbieżności, stanowiska odnośnie treści tej uchwały.

Nie można przy tym uznać za tożsame z uzgodnieniem treści regulaminu wynagradzania nauczycieli samego poddania go procedurze uzgodnieniowej. Dopiero bowiem zgodne i pozbawione rozbieżności ustalenie określonej treści regulaminu może być uznane za jego uzgodnienie, a co za tym idzie, za spełnienie wymogu przewidzianego w art. 30 ust. 6a Karty Nauczyciela.

Należy również wskazać, że zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), Rada zobowiązana jest do działania na podstawie i w granicach prawa.

Za takie nie może być natomiast uznane działanie polegające na uchwaleniu regulaminu wynagradzania nauczycieli w sytuacji, gdy nie został spełniony wymóg przewidziany w art. 30 ust. 6a Karty Nauczyciela.

Podkreślenia wymaga, że dodatek funkcyjny, zgodnie z art. 30 ust. 1 Karty Nauczyciela, stanowi obligatoryjny składnik wynagrodzenia nauczycieli. Oznacza to, że określając regulamin wynagradzania nauczycieli Rada zobowiązana jest do kompleksowej realizacji normy kompetencyjnej, uwzględniającej doprecyzowanie regulacji ustawowych w zakresie wszystkich składników wynagrodzenia przysługujących nauczycielom.

W art. 3 pkt 1 Karty Nauczyciela ustawodawca postanowił, że pod pojęciem nauczycieli bez bliższego określenia rozumie się nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w przedszkolach, szkołach i placówkach wymienionych w art. 1 ust. 1 i 1a. Tym samym określenie regulaminu wynagradzania musi być kompleksowe odnośnie wszystkich podmiotów traktowanych przez ustawodawcę jako nauczyciele.

Stwierdzenie nieważności wyłącznie § 6 ust. 1 we fragmencie dotyczącym punktu pierwszego tabelki oraz § 7 pkt 1 oznaczałoby, że nieuregulowane pozostałyby kwestie obligatoryjnego składnika wynagrodzenia jakim jest dodatek funkcyjny dla dyrektorów i wychowawców w oddziale przedszkolnym. Byłoby to równoznaczne z niepełną realizacją normy kompetencyjnej upoważniającej do podjęcia przedmiotowej uchwały.

Mając na uwadze treść art. 7 Konstytucji RP, realizacja przez organ stanowiący określonej normy kompetencyjnej musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust.1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoścącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”

Tym samym działanie organu nadzoru polegające na stwierdzeniu nieważności wyłącznie § 6 ust. 1 we fragmencie dotyczącym punktu pierwszego tabelki oraz § 7 pkt 1 oraz wejście w życie przedmiotowej uchwały w pozostałym zakresie powodowałoby, że obowiązywałaby uchwała, która nie reguluje wszystkich obligatoryjnych składników wynagrodzenia dyrektorów oraz wychowawców w przedszkolach. Co za tym idzie, uchwała taka uniemożliwiałaby wypłatę tym nauczycielom przysługującego im z mocy ustawy dodatku funkcyjnego.

Powyższe, w ocenie organu nadzoru, czyni zasadnym stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Ponadto organ nadzoru stwierdził podjęcie z istotnym naruszeniem prawa również innych regulacji przedmiotowej uchwały.

W § 7 ust. 3 Rada postanowiła, że dodatek funkcyjny z tytułu sprawowania funkcji opiekuna stażu przysługuje za każdą osobę odbywającą staż i wypłacany jest w kwocie proporcjonalnej do liczby dni rzeczywistego sprawowania tej funkcji.

Powyższe oznacza, że Rada uzależniła wypłacenie dodatku funkcyjnego od rzeczywistego sprawowania funkcji opiekuna stażu.

Tymczasem mocą art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela Rada została upoważniona do dookreślenia wysokości stawek dodatku funkcyjnego oraz szczegółowych warunków jego przyznawania. Nie można zatem uznać, że wskazanie, iż dodatek z tytułu pełnienia funkcji opiekuna stażu przysługuje proporcjonalnie do liczby dni rzeczywistego sprawowania funkcji opiekuna stażu stanowi określenie wysokości stawek dodatku funkcyjnego oraz szczegółowych warunków jego przyznawania. Regulacja ta, w ocenie organu nadzoru, określa natomiast sytuację, kiedy to dodatek funkcyjny nie będzie przysługiwał. Sposób sformułowania § 7 ust. 3 oznacza bowiem, że Rada de facto pozostawiła wykonawcy uchwały rozstrzygnięcie, czy osoba, która pełni funkcję opiekuna stażu otrzyma dodatek z tego tytułu czy też nie. Tym samym zamieszczenie w treści § 7 ust. 3 fragmentu „rzeczywistego” oznaczałoby, że wykonawca uchwały ostatecznie rozstrzygałby o tym, kiedy funkcja opiekuna stażu byłaby pełniona w sposób rzeczywisty, a tym samym za jaki okres czasu i w jakiej wysokości dodatek ten by jej przysługiwał. Tymczasem zgodnie z § 5 pkt 2 lit. c rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. z 2005 r. Nr 22, poz. 181 ze zm.), dodatek funkcyjny przysługuje nauczycielowi będącemu opiekunem stażu już z samego tytułu pełnienia tej funkcji.

Zdaniem organu nadzoru upoważnienie z art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela nie obejmuje natomiast upoważnienia do zawarcia w regulaminie wynagradzania nauczycieli zapisu wskazującego, iż dodatek funkcyjny przysługuje wyłącznie za rzeczywiste sprawowanie funkcji, z którą dodatek jest związany.

Należy podkreślić, że Kodeks pracy przewiduje sytuację, w których pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, nawet jeżeli nie świadczy pracy. Rada nie może zatem stanowić przepisów mniej korzystnych dla pracowników niż Kodeks pracy. Ponadto uchwalony regulamin nie może być przepisem szczególnym, w rozumieniu art. 80 Kodeksu pracy, co do określania warunków zachowania lub utraty prawa do wynagrodzenia.

Powyższe potwierdza podjęcie § 7 ust. 3 we fragmencie „rzeczywistego” z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela oraz § 5 pkt 2 lit. c rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy.

Podkreślenia wymaga, że w przypadku składników wynagrodzenia nauczycieli, takich jak wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw upoważnienie do dookreślenia przepisów ustawy dotyczy takich kwestii jak określenie szczegółowych warunków obliczania i wypłacania wynagrodzenia (art. 30 ust. 6 pkt 2 Karty Nauczyciela). Oznacza to, iż Rada Miejska w Lubinie zamieszczając w regulaminie wynagradzania nauczycieli regulacje dotyczące dodatku za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, nie posiada kompetencji do stanowienia odnośnie kwestii innych niż te, do których upoważnił ją ustawodawca.

Tymczasem stanowiąc odnośnie wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe Rada, w § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały, zawarła następującą regulację:

„Dla ustalenia wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe w tygodniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy nauczyciela lub dni ustawowo wolne od pracy: w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się lub kończą w środku tygodnia, za podstawę ustalenia liczby godzin nadwymiarowych przyjmuje się obowiązkowy wymiar zajęć pomniejszony o 1/5 tego wymiaru (lub 1/4 gdy dla nauczyciela ustalono czterodniowy tydzień pracy) za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dzień ustawowo wolny od pracy z zastrzeżeniem, że przy ustalaniu wynagrodzenia za czas zwolnienia od pracy oraz za czas nie wykonywania pracy, gdy przepisy przewidują zachowanie przez pracownika prawa do wynagrodzenia, stosuje się § 5 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalenia wynagrodzenia w okresie nie wykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie Pracy (Dz. U. Nr 62, poz. 289, z 1997 r. Nr 2, poz. 15, z 2002 r. Nr 214, poz. 1811 oraz z 2003 r. Nr 230, poz. 2292).”

Zapisem tym Rada określiła sposób ustalenia wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe w dniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dni ustawowo wolne od pracy oraz w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się lub kończą w środku tygodnia. Tymczasem norma kompetencyjna nie obejmuje upoważnienia do decydowania w jakich przypadkach nauczyciel zachowuje lub traci prawo do wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe niezrealizowane,

są to bowiem warunki przyznawania (zachowania prawa do) wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe faktycznie niezrealizowane. W przypadku godzin nadwymiarowych i godzin doraźnych zastępstw Rada nie określa przypadków nabycia prawa do wynagrodzenia, ale jedynie realizację tego prawa – warunki naliczania (obliczania) i wypłacania. Racjonalność działania ustawodawcy nie pozwala zatem utożsamiać „warunków przyznawania” z „warunkami wypłacania”. To czy należy się wynagrodzenie za niezrealizowane godziny nadwymiarowe i doraźnych zastępstw należy ustalać w oparciu o normy ustawy Karta Nauczyciela i Kodeksu pracy, do którego odsyła art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela.

Należy również zauważyć, że w indywidualnym przypadku regulacja § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały może doprowadzić do pozbawienia wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe pomimo zachowania prawa do tego wynagrodzenia zgodnie z przepisami prawa pracy, a tym samym stworzyć rozwiązanie mniej korzystne dla nauczycieli niż przepisy prawa pracy. To z kolei może być traktowane jako naruszenie art. 9 § 2 Kodeksu pracy, który przewiduje, że postanowienia układów zbiorowych pracy i porozumień zbiorowych oraz regulaminów i statutów nie mogą być mniej korzystne dla pracowników niż przepisy Kodeksu pracy oraz innych ustaw i aktów wykonawczych.

Przykładem takiego niekorzystnego rozwiązania jest sytuacja urlopu wypoczynkowego nauczyciela. Nieobecność spowodowana urlopem wypoczynkowym nauczyciela jest to bez wątpienia nieobecnością usprawiedliwioną, a zatem stosowałoby się regulę wprowadzoną w § 12 ust. 4 uchwały. Tymczasem zgodnie z art. 67 ust. 1 Karty Nauczyciela za czas urlopu wypoczynkowego nauczycielowi przysługuje wynagrodzenie, jakie by otrzymał, gdyby w tym czasie pracował. Wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe i zajęcia dodatkowe oblicza się na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z okresu wszystkich miesięcy danego roku szkolnego, poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu, a jeżeli okres zatrudnienia jest krótszy od roku szkolnego – z tego okresu.

Podobna sytuacja zachodzi w przypadku urlopu szkoleniowego oraz płatnego zwolnienia od pracy w związku z dalszym kształceniem się w związku z § 14 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania nauczycielom urlopów dla dalszego kształcenia się, dla celów naukowych, artystycznych, oświatowych i z innych ważnych przyczyn oraz ulg i świadczeń związanych z tym kształceniem, a także organów uprawnionych do ich udzielania (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 5) a także zwolnienia od pracy zawodowej do wykonania doraźnej czynności wynikającej z jego funkcji związkowej poza zakładem pracy w związku z art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854).

W ocenie organu nadzoru uzasadnienia w normie kompetencyjnej nie znajduje również zawarte w treści § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały zastrzeżenie odsyłające do stosowania, przy ustalaniu wynagrodzenia za czas zwolnienia od pracy oraz za czas nie wykonywania pracy, gdy przepisy przewidują zachowanie przez pracownika prawa do wynagrodzenia, § 5 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalenia wynagrodzenia w okresie nie wykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie Pracy (Dz. U. Nr 62, poz. 289 ze zm.). Także tego fragmentu regulacji § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały nie można bowiem uznać za szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe.

Należy przy tym podkreślić, że zgodnie z art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Z kolei w ustępie 2 tego artykułu ustawodawca postanowił, że źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Powyższe oznacza, że akty prawa miejscowego zostały usytuowane najniżej w konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa powszechnie obowiązującego i jako akty podstawowe muszą być zgodne z regulacjami aktów normatywnych wyższego rzędu.

Abstrahując od zarzutu działania bez upoważnienia ustawowego podkreślenia wymaga, że realizując normę kompetencyjną Rada nie jest władna do wskazywania w treści aktów wykonawczych na konieczność stosowania określonych regulacji aktów normatywnych wyższego rzędu. W poszczególnych przypadkach może się bowiem okazać, że w określonej sprawie odpowiednie zastosowanie będą znajdowały inne niż wskazane przez nią regulacje prawne.

Istnienie w całokształcie obowiązującego prawa powyższych regulacji wskazuje wyraźnie, że ustawodawca nie przewidział kompetencji dla organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego do ustalania zasad przyznawania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw. Gdyby były to jedynie przepisy uszczegóławiające ogólną kompetencję Rady w tym zakresie, to zastrzeżenie, wskazujące na konieczność ich uwzględnienia, musiałoby niewątpliwie znaleźć się w art. 30 ust. 6 pkt 2 Karty Nauczyciela, podobnie jak to uczyniono w art. 30 ust. 6 pkt 1 tej ustawy. Należy więc stwierdzić, że o ile ustawodawca był zainteresowany przyznaniem czy pozbawieniem nauczycieli

wynagrodzenia na niezrealizowane godziny ponadwymiarowe, to uczynił to w drodze stosownych regulacji, a zatem nie można przyjąć, że pozostawiono swobodę organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego do przyjęcia odmiennych uregulowań.

W przypadku § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały wadą dotknięty jest podkreślony fragment cytowanego wyżej przepisu uchwały. Jednak stwierdzenie nieważności samego fragmentu pozbawia logicznego sensu cały ustęp 4. Tym samym zachodzi konieczność stwierdzenia nieważności całego ustępu 4 w § 12 przedmiotowej uchwały.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zasadnym jest stwierdzenie nieważności § 12 ust. 4 przedmiotowej uchwały z powodu istotnego naruszenia art. 30 ust. 6 pkt 2 ustawy Karta Nauczyciela oraz art. 87 Konstytucji RP.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 163, poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2880



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.660.2011.JK8

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 6 ust. 2 we fragmencie „lub statut”, § 11 ust. 2, § 17, § 19 ust. 2 we fragmencie „w szczególności,” § 19 ust. 2 pkt 5 we fragmencie „organów gminy,” § 19 ust. 2 pkt 6, § 19 ust. 2 pkt 9, § 19 ust. 2 pkt 11 we fragmencie „sesjach rady gminy i,” § 20 ust. 5 we fragmencie „w szczególności,” § 20 ust. 5 pkt 4, § 21 ust. 2 we fragmencie „itp.”, § 21 ust. 6, § 23 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” uchwały Rady Gminy Ruja nr VII/50/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie nadania Statutu Sołectwu Tyniec Legnicki.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 28 czerwca 2011 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 7, art. 35 ust. 1, art. 40 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Rada Gminy Ruja podjęła uchwałę nr VII/50/2011 w sprawie nadania Statutu Sołectwu Tyniec Legnicki.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 7 lipca 2011 r.

W trakcie postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził podjęcie:

- 1) § 6 ust. 2 we fragmencie „lub statut” – z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 1 w związku z art. 35 ust. 3 pkt 3 i art. 36 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym,

- 2) § 11 ust. 2 – z istotnym naruszeniem art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.),
- 3) § 17 – z istotnym naruszeniem art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 Konstytucji RP,
- 4) § 19 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” – z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 3 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 Konstytucji RP,
- 5) § 19 ust. 2 pkt 5 we fragmencie „organów gminy” – z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 1 i art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym.
- 6) § 19 ust. 2 pkt 6, z istotnym naruszeniem art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 8 i art. 9 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558 ze zm.), art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 ze zm.), art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o Powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (tj. Dz. U. z 2004 r. Nr 241 poz. 2416 ze zm.),
- 7) § 19 ust. 2 pkt 9 – z istotnym naruszeniem art. 37a ustawy o samorządzie gminnym,
- 8) § 19 ust. 2 pkt 11 we fragmencie „sesjach rady gminy i” – z istotnym naruszeniem art. 37a ustawy o samorządzie gminnym,
- 9) § 20 ust. 5 we fragmencie „w szczególności” z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 3 pkt 3 w związku z art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 Konstytucji RP,
- 10) § 20 ust. 5 pkt 4 - z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym,
- 11) § 21 ust. 2 we fragmencie „itp.” – z istotnym naruszeniem art. 48 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym
- 12) § 21 ust. 6 - z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 1 oraz art. 48 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym,
- 13) § 23 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” - z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 35 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zwanej dalej ustawą, który stanowi, że organizację i zakres działania jednostki pomocniczej określa rada gminy odrębnym statutem, po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami. Statut może przewidywać powołanie jednostki niższego rzędu w ramach jednostki pomocniczej (art. 35 ust. 2). Z kolei zgodnie z art. 35 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, statut jednostki pomocniczej określa w szczególności: 1) nazwę i obszar jednostki pomocniczej, 2) zasady i tryb wyborów organów jednostki pomocniczej, 3) organizację i zadania organów jednostki pomocniczej, 4) zakres zadań przekazywanych jednostce przez gminę oraz sposób ich realizacji, 5) zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej.

Organ nadzoru na podstawie przedłożonego przez Radę Gminy Ruja Protokołu z Zebrania Wiejskiego w Sprawie Konsultacji z Mieszkańcami Sołectwa Tyniec Legnicki w Sprawie Nadania Statutu dla Sołectwa Tyniec Legnicki, które odbyło się dnia 24 czerwca 2011 r. w budynku biblioteki w Tyńcu Legnickim stwierdził, iż został spełniony ustawowo określony wymóg z art. 35 ust. 1 ustawy, zobowiązujący do poprzedzenia przyjęcia statutu przeprowadzeniem konsultacji z mieszkańcami.

Analizując przyznane radzie gminy upoważnienie do stanowienia prawa obowiązującego na obszarze jej działania wskazać należy, że podejmując akty prawa miejscowego, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K 25/99, OTK 2000/5/141), gdzie Trybunał wskazał, że "Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)".

Tymczasem prowadząc postępowanie nadzorcze dotyczące przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie poszczególnych regulacji przedmiotowej uchwały z istotnym naruszeniem prawa.

W § 6 ust. 2 przedmiotowej uchwały Rada postanowiła: „Uchwały zebrania wiejskiego zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, chyba, że ustawa lub statut stanowi inaczej”. Zebranie wiejskie niewątpliwie stanowi swoisty organ uchwałodawczy sołectwa. Formuła ta różni się od wyrażenia użytego w art. 15 ustawy w odniesieniu do rady gminy, którą określono jako organ „stanowiący i kontrolny”. Zebranie wiejskie, w porównaniu z radą gminy, ma ograniczone kompetencje. Podejmuje uchwały ("stanowi"), nie ma natomiast uprawnień kontrolnych. Teza ta jest spójna z przepisem art. 18a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym działalność jednostek pomocniczych gminy kontroluje rada gminy. Przyznanie zebraniu wiejskiemu kompetencji stanowiących uznano za wprowadzenie przez ustawodawcę polskiego instytucji demokracji bezpośredniej (Z. Niewiadomski, W. Grzelczak: Komentarz do ustawy o samorządzie terytorialnym, s. 38). Tym samym ustawodawca dopuścił

możliwość swobodnego wypowiedzenia się i podjęcia określonego rozstrzygnięcia przez mieszkańców sołectwa w sprawach dotyczących ich najbliższej, lokalnej wspólnoty (sołectwa).

Ustawodawca stanowiąc poszczególne regulacje dotyczące funkcjonowania sołectwa wskazuje wprost, jakie uchwały zebrania wiejskiego podejmowane są w głosowaniu tajnym. Zastrzeżenie ustawodawcy w tym zakresie dotyczy wyłącznie wyboru sołtysa i rady sołeckiej, o czym stanowi art. 36 ust. 2 ustawy.

W ocenie organu nadzoru jest to niewątpliwie przepis szczególny, który stanowi wyjątek od zasady jawności głosowania zebrania wiejskiego.

Powyższe oznacza, że Rada stanowiąc statut sołectwa nie jest władna do zawierania w jego treści zapisu upoważniającego do określania w treści statutu wyjątków od zasady jawności głosowania. Jest to wyłączna kompetencja ustawodawcy.

Zdaniem organu nadzoru sposób głosowania na zebraniu wiejskim nie jest czysto technicznym sposobem podejmowania uchwał, lecz ma doniosłe znaczenie dla zapewnienia jawności rozstrzygnięć tego organu. Zasada jawności życia publicznego nie może być rozumiana wąsko, jako jawność obrad zebrania wiejskiego, lecz szeroko, tj. również jako jawność głosowania przez to zebranie.

Wprowadzając w przedmiotowym Statucie Rada nie określiła innych niż przewidziane przez ustawodawcę przypadków głosowania tajnego przez zebranie wiejskie, nie zmienia to jednak faktu, że samo zawarcie w treści § 6 ust. 2 fragmentu „lub statut,” a zatem wskazanie w treści statutu, że może on określać wyjątki od zasady jawności głosowania, narusza zawarte w art. 35 ust. 1 w związku z art. 35 ust. 3 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym upoważnienie Rady Gminy do ustalenia organizacji organów jednostki pomocniczej. Co więcej, pozostawienie w treści § 6 ust. 2 przedmiotowej uchwały fragmentu „lub statut” wskazuje na dopuszczalność określenia w treści statutu innych jeszcze przypadków, kiedy to zebranie wiejskie może głosować w sposób tajny. Zdaniem organu nadzoru przyznanie tak szerokiej swobody co do sposobu głosowania na zebraniu wiejskim, w bliżej nieokreślonych uregulowaniach statutowych, prowadzi również do naruszenia zasady jawności życia publicznego, wynikającej z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawa, określonej w art. 2 Konstytucji RP.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zasadne jest stwierdzenie nieważności § 6 ust. 2 we fragmencie „lub statut” przedmiotowej uchwały.

W § 11 ust. 2 rozdziału 4 uchwały dotyczącego trybu wyboru i odwołania sołtysa oraz rady sołeckiej, zostały określone kryteria dla czynnego prawa wyborczego. W myśl tego zapisu „uprawnionym do głosowania (posiadającym czynne prawo wyborcze) jest każdy mieszkaniec stale zamieszkały w sołectwie, który najpóźniej w dniu wyborów kończy 18 lat i posiada prawo wybierania do rady gminy”.

Tymczasem kwestia ta została uregulowana mocą art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym sołtys oraz członkowie rady sołeckiej wybierani są w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów, przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania. Uprawnionymi do głosowania są zatem te osoby, którym przysługuje czynne prawo wyborcze w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. z 2010 r. Nr 176, poz. 1190 ze zm.).

Powyższe oznacza, że skoro ustawodawca uregulował kwestię dotyczącą podmiotów uprawnionych do głosowania (stali mieszkańcy sołectwa uprawnieni do głosowania) nad wyborem sołtysa i rady sołeckiej Rada nie jest władna do ponownego stanowienia w tym zakresie, a tym bardziej do modyfikacji regulacji ustawowych, co nastąpiło mocą § 11 ust. 2 przedmiotowej uchwały. Działanie Rady w tym zakresie, zdaniem organu nadzoru, narusza również art. 7 Konstytucji RP, zobowiązujący organ stanowiący gminy do działania na podstawie i w granicach prawa. Nie można bowiem uznać za takie odmiennego od przewidzianego przez ustawodawcę uregulowania kwestii dotyczących wyborów sołtysa i rady sołeckiej.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zasadnym jest orzeczenie o nieważności § 11 ust. 2 przedmiotowej uchwały.

Podjmując przedmiotową uchwałę Rada w § 17 określiła przypadki, kiedy to następuje wygaśnięcie mandatu sołtysa (ust. 1). W ustępie 2 paragrafu 17 Rada wskazała, że wygaśnięcie mandatu w przypadkach określonych w ust. 1 stwierdza wójt w drodze zarządzenia, z kolei w ust. 3 postanowiła, że w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 3 przed podjęciem zarządzenia o wygaśnięciu mandatu należy umożliwić sołtysowi złożenie wyjaśnień. Zarządzenie takie musi być niezwłocznie dostarczone zainteresowanemu (ust. 4).

Tymczasem mocą art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca postanowił, że sołtys jest wybierany w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów, przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania.

Ustawodawca stanowiąc powyższą regulację nie określił przy tym żadnych przesłanek uzasadniających odwołanie sołtysa, czy też, jak wskazała Rada, wygaśnięcie jego mandatu, z pominięciem trybu wskazanego art. 36 ust. 2 tej ustawy.

Sołtys, jak postanowił ustawodawca, jest przedstawicielem mieszkańców sołectwa wybieranym przez nich w ściśle określonym trybie. Zdaniem organu nadzoru brak jest zatem podstaw do stanowienia regulacji dopuszczających możliwość pozbawienia sołtysa pełnienia tej funkcji z przyczyn określonych przez Radę w trybie innym, niż przewidziany do jego powołania. Skoro ustawodawca postanowił, że wybór sołtysa następuje w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów, przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania, to również jego odwołanie

czyli pobawienie go tej funkcji musi nastąpić z zachowaniem tego trybu. Co więcej, powodem odwołania sołtysa może być każda przyczyna. Jednakże o tym, czy zostanie on odwołany z tej właśnie przyczyny, ostatecznie zadecydują mieszkańcy sołectwa uprawnieni do dokonania jego wyboru i jego odwołania.

Zdaniem organu nadzoru brak jest zatem podstaw prawnych do stanowienia przez Radę o dopuszczalności stwierdzenia wygaśnięcia mandatu sołtysa przez organ wykonawczy gminy w sytuacji, gdy wyłączne uprawnienie do powołania i odwołania sołtysa ustawodawca powierzył mieszkańcom sołectwa.

Działanie takie nie może być również uznane za następujące na podstawie i w granicach prawa, do czego Rada była zobowiązana na mocy art. 7 Konstytucji RP.

Tym samym, w ocenie organu nadzoru, zasadne jest stwierdzenie nieważności § 17 przedmiotowej uchwały.

W § 19 ust. 2 Rada Gminy określając jakie zadania należą do właściwości sołtysa użyła zwrotu „w szczególności”. Zwrotu tego użyła również w § 20 ust. 5 określając zadania rady sołeckiej oraz w § 23 ust. 2 określając środki nadzoru nad działalnością sołectwa.

Uprawnienie Rady do definiowania zadań zarówno sołtysa jak i rady sołeckiej wynika z art. 35 ust. 3 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, na podstawie którego rada gminy zobowiązana jest określić w statucie jednostki pomocniczej organizację i zadania organów jednostki pomocniczej.

Rada podejmując przedmiotową uchwałę zobowiązana była do precyzyjnej realizacji normy kompetencyjnej. Tym samym była władna do określenia konkretnego zakresu spraw, których realizacja będzie należała do rady sołeckiej oraz organu sołectwa jakim jest sołtys. W opinii organu nadzoru zarówno zadania sołtysa jak i zadania rady sołeckiej powinny być szczegółowo i wyraźnie wymienione w statucie sołectwa. Użycie zwrotu „w szczególności” w odniesieniu do zadań tych podmiotów stwarza szerokie pole do interpretacji zakresu tych zadań. Co więcej, pozwala wykonawcy uchwały na poszerzenie listy kompetencji sołtysa i rady sołeckiej o bliżej nieokreślone rodzaje działalności, o których statut nie wspomina, stwarzając obszar do nadużyć. Prawo do określania zadań organów jednostki pomocniczej w statucie jednostki pomocniczej, które ustawodawca przyznał Radzie Gminy, należy rozumieć jako upoważnienie do określenia tylko i wyłącznie rzeczowych przepisów, bez możliwości rozszerzania o dodatkowe kompetencje. Podkreślenia wymaga przy tym, że Rada sołecka nie jest organem sołectwa, ale jako podmiot wspomagający sołtysa, co wynika wprost z art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, może wykonywać tylko te zadania, które mieszczą się w zakresie kompetencji sołtysa. Te z kolei, zgodnie z art. 35 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, powinny być określone w statucie w sposób precyzyjny.

W ocenie organu nadzoru, zamieszczenie w treści przedmiotowego zapisu narusza w sposób istotny także art. 7 Konstytucji, zgodnie z którym organy władzy publicznej zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach prawa. Za takie nie można bowiem uznać działania polegającego na niepełnym określeniu zadań organów jednostki pomocniczej i jednoczesnym przekazaniu bliżej nieokreślonym podmiotom (w domyśle – wykonawcy uchwały) upoważnienia do powierzania im innych jeszcze zadań niż przewidziane w statucie.

Powyższe twierdzenia pozostają aktualne również odnośnie zwrotu „w szczególności” użytego w § 23 ust. 2 uchwały.

Rada podejmując przedmiotową uchwałę na podstawie art. 35 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym zobowiązana była do określenia zakresu i form kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej. Oznacza to, że zarówno zakres jak i formy kontroli oraz nadzoru jaki będzie sprawowany nad organami jednostki pomocniczej muszą być uregulowane w sposób precyzyjny. Za taki nie można uznać działania polegającego na dopuszczeniu innych jeszcze nieprzewidzianych w statucie form kontroli i nadzoru, co nastąpiło poprzez zawarcie w treści § 23 ust. 2 zwrotu „w szczególności”.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zasadne jest orzeczenie o nieważności § 19 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” oraz § 20 ust. 5 we fragmencie „w szczególności” i § 23 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” przedmiotowej uchwały.

Mocą § 19 ust. 2 pkt 5 Rada Gminy Ruja powierzyła sołtysowi kompetencję: „kierowania realizacją uchwał organów gminy, zebrania wiejskiego i rady sołeckiej w odniesieniu do sołectwa”. Sołtys, jak postanowił ustawodawca, jest organem wykonawczym sołectwa. Do jego zadań należy wykonywanie uchwał zebrania wiejskiego, a także zadań wynikających z uchwał rady gminy (np. inkasowanie podatków i opłat lokalnych) oraz z przepisów prawa.

Z kolei na mocy art. 30 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca postanowił, że to wójt jest organem władnym do wykonywania uchwał rady gminy i zadań gminy określonych przepisami prawa. Do zadań wójta należy również określanie sposobu wykonywania uchwał (art. 30 ust. 2 pkt 2), co można uznać za tożsame ze znaczeniem słów „kierowanie realizacją uchwał” użytych w przedmiotowej uchwale w odniesieniu do sołtysa. Zapis § 10 ust. 2 pkt 5 we fragmencie „organów gminy” przedmiotowej uchwały stwarza tym samym nowy porządek prawny, wprowadzając, niezgodnie z przepisami ustawy o samorządzie gminnym, dualistyczną kompetencję do wykonywania uchwał rady gminy, oddzielnie dla wójta oraz dla sołtysa na obszarze sołectwa. Należy zwrócić uwagę, że ustawa stanowiąc o kompetencji wójta do wykonywania uchwał rady gminy oraz określania sposobu ich wykonywania, odnosi to prawo do całego terytorium gminy. Jest to kompetencja o charakterze generalnym, nieuzależniona od podziałów gminy na poszczególne jednostki pomocnicze (sołectwa, dzielnice, osie-

dla). To Wójt w ramach kompetencji wynikającej z art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy może zadecydować o powierzeniu wykonania określonej uchwały Rady danemu sołtysowi.

Tym samym, skoro wolą ustawodawcy nastąpiło rozdzielenie kompetencji związanych z wykonywaniem uchwał i wyraźne wskazanie przez niego, że uchwały zebrania wiejskiego wykonuje sołtys, a uchwały rady gminy wójt, Rada nie była władna do przyznawania sołtysowi upoważnienia do kierowania realizacją uchwał organów gminy. Działanie podjęte przez Radę we wskazanej regulacji stanowi zatem modyfikację art. 30 ust. 1 i art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym.

Powyższe czyni zasadnym orzeczenie o nieważności § 19 ust. 2 pkt 5 we fragmencie "organów gminy."

Na podstawie **§ 19 ust. 2 pkt 6** Rada Gminy powierzyła sołtysowi kompetencję do: „wykonywania zadań w zakresie obronności i ochrony przeciwpożarowej oraz zapobiegania klęskom żywiołowym i usuwania ich skutków”.

Oceniając legalność powyższej regulacji należy przypomnieć, że do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów (art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym). Ponadto art. 163 i 164 Konstytucji RP stanowią, że samorząd terytorialny wykonuje zadania publiczne niezastrzeżone przez Konstytucję lub ustawy dla organów innych władz publicznych, z kolei gmina jako podstawowa jednostka tego samorządu, wykonuje wszystkie jego zadania niezastrzeżone dla innych jednostek samorządu terytorialnego (domniemanie właściwości gminy w sprawach lokalnych).

Wyrażona w art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym zasada działania gminy we wszystkich sprawach publicznych o znaczeniu lokalnym, jeżeli z mocy przepisu szczególnego o randze ustawy spraw tych nie przekazano do zakresu działania innego podmiotu, oznacza, że wykonywanie zadań publicznych o charakterze lokalnym należy do gminy. Organami gminy określonymi w art. 11a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, którym została powierzona kompetencja do wykonywania tych zadań, jest rada gminy z funkcją stanowiącą i kontrolną (art. 15 ust. 1) oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta) jako organ wykonawczy (art. 26 ust.1).

Stanowiąc w zakresie zadań własnych gminy mocą art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca wskazał, że zadania te obejmują m.in. sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania gminnego magazynu przeciwpowodziowego.

Powyższe oznacza, że do zadań własnych gminy należy wskazane w § 19 ust. 2 pkt 6 wykonywanie zadań w zakresie obronności i ochrony przeciwpożarowej oraz zapobiegania klęskom żywiołowym i usuwania ich skutków.

W ocenie organu nadzoru określenie zakresu zadań, jakie będzie realizował sołtys nie jest tożsame z ustanowieniem domniemania właściwości sołectwa czy też jego organów do załatwiania spraw publicznych powierzonych do realizacji organom samorządu gminnego. Nie można również utożsamiać działalności jednostek pomocniczych gminy z działalnością samej gminy.

Podkreślenia wymaga, że zasady działania organów władzy publicznej w razie klęski żywiołowej określa ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558 z późn. zm.). Jak stanowi art. 8 tejże ustawy: „W czasie stanu klęski żywiołowej działaniami prowadzonymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia kierują: 1) wójt (burmistrz, prezydent miasta) - jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono tylko na obszarze gminy, 2) starosta - jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednej gminy wchodzącej w skład powiatu, 3) wojewoda - jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednego powiatu wchodzącego w skład województwa, 4) minister właściwy do spraw wewnętrznych lub inny minister, do zakresu działania którego należy zapobieganie skutkom danej klęski żywiołowej lub ich usuwanie, a w przypadku wątpliwości co do właściwości ministra lub w przypadku gdy właściwych jest kilku ministrów - minister wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów - jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednego województwa.” Zgodnie zaś z art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o stanie klęski żywiołowej: „1. W czasie stanu klęski żywiołowej właściwy miejscowo wójt (burmistrz, prezydent miasta) kieruje działaniami prowadzonymi na obszarze gminy w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia. 2. W zakresie działań, o których mowa w ust. 1, wójt (burmistrz, prezydent miasta) może wydawać polecenia wiążące organom jednostek pomocniczych, kierownikom jednostek organizacyjnych utworzonych przez gminę, kierownikom jednostek ochrony przeciwpożarowej działających na obszarze gminy oraz kierownikom jednostek organizacyjnych czasowo przekazanych przez właściwe organy do jego dyspozycji i skierowanych do wykonywania zadań na obszarze gminy.”.

Ponadto należy zauważyć, że ustawa ta w określonych sytuacjach wprowadza także możliwość ustanowienia przez odpowiednie organy pełnomocników kierujących działaniami w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia (art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 5 oraz art. 11 ust. 4 ustawy).

Tym samym to ustawa o stanie klęski żywiołowej określa organy odpowiedzialne za działania w zakresie klęsk żywiołowych, regulując jednocześnie kompleksowo ich kompetencje i wskazując podmioty, za pomocą których organy te wykonują swoje zadania.

W szczególności podkreślenia wymaga fakt, że zgodnie z cytowanym art. 9 ust. 12 ustawy o stanie klęski żywiołowej wójt może wydawać wiążące polecenia organom jednostek pomocniczych, a więc także sołtysom - organom wykonawczym tych jednostek. Jednakże decyzja o powierzeniu sołtysom zadań związanych z działaniami w czasie stanu klęski żywiołowej należy do wójta, a w żadnym razie nie

może być taki obowiązek nałożony na sołtysów przez radę gminy. Warto również przytoczyć w tym miejscu treść art. 31b ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, na podstawie którego w przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej wójt działa na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Sama więc ustawa odsyła w tym zakresie do innych regulacji prawnych zawartych w aktach normatywnych wyższego rzędu.

W związku z wystąpieniem innych miejscowych zagrożeń, zastosowanie znajdują także przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12 poz. 68 ze zm.). W oparciu o art. 20 ust. 1 i 2 wspomnianej ustawy, akcję ratowniczą organizuje i kieruje nią Państwowa Straż Pożarna, a podczas wykonywania czynności, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3, jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej, biorące udział w akcjach ratowniczych, obowiązane są przestrzegać wskazań lub instrukcji osób kierujących tymi służbami. Wobec powyższego sołtys nie jest uprawniony do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej bez upoważnienia przez odpowiednie służby. W zakresie obronności, zastosowanie mają przepisy ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241 poz. 2416 ze zm.). Reguluje ona szczegółowo zakres czynności oraz organy odpowiedzialne za ich przebieg. Zgodnie bowiem z art. 2 wspomnianej ustawy „umacnianie obronności Rzeczypospolitej Polskiej, przygotowanie ludności i mienia narodowego na wypadek wojny oraz wykonywanie innych zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony należy do wszystkich organów władzy i administracji rządowej oraz innych organów i instytucji państwowych, organów samorządu terytorialnego, przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, organizacji społecznych, a także do każdego obywatela w zakresie określonym w ustawach”.

Powyższe potwierdza, że rada gminy stanowiąc statut sołectwa nie posiada kompetencji do powierzenia sołtysowi mocą statutu sołectwa realizacji zadania w zakresie obronności, ochrony przeciwpożarowej, zapobiegania klęskom żywiołowym i usuwania ich skutków. Organy do tego uprawnione określa m.in. ustawa o stanie klęski żywiołowej i ustawa o Państwowej Straży Pożarnej. W szczególności podkreślenia wymaga fakt, że powierzenie sołtysom wykonania zadań związanych z przedmiotowymi działaniami zależy wyłącznie od woli wójta, a w żadnym razie nie może być taki obowiązek nałożony na sołtysów przez radę gminy mocą statutu sołectwa.

Tym samym zasadnym jest stwierdzenie nieważności § 19 ust. 2 pkt 6 przedmiotowej uchwały.

W **§ 19 ust. 2 pkt 9** uchwały Rada Gminy jako zadanie sołtysa wymieniła „uczestniczenie w sesjach rady gminy”. Z kolei w § 19 ust. 2 pkt 11 Rada postanowiła, że do zadań sołtysa należy występowanie z głosem doradczym na sesjach rady gminy i posiedzeniach organizowanych przez wójta gminy.

Treść wskazanych regulacji § 19 ust. 2 pkt 9 oraz § 19 ust. 2 pkt 11 we fragmencie „na sesjach rady gminy” oznacza, że Rada nałożyła na sołtysów obowiązek uczestniczenia w sesjach rady gminy oraz występowania z głosem doradczym na sesjach rady gminy.

Tymczasem ustawodawca mocą art. 37a ustawy o samorządzie gminnym postanowił, że: przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej o sesji rady gminy.

Zgodnie zatem z przytoczonym przepisem ustawy o samorządzie gminnym, przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy (sołtys) może, ale nie musi uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek uczestniczenia w pracach rady gminy – w sesjach rady i w pracach jej wewnętrznych organów (Komentarz do art. 37a ustawy o samorządzie gminnym, A. Szewc, G. Jyż, Z. Pławecki, Samorząd Gminny. Komentarz. Dom Wydawniczy ABC, 2005, wyd. II).

Regulacja ta oznacza, że sołtys jako przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej posiada uprawnienie zarówno do udziału w sesji rady gminy jak i do ewentualnego występowania z głosem doradczym na sesjach rady. Od jego uznania zależy zatem, czy z uprawnień tych skorzysta czy też nie.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, skoro ustawodawca jedynie upoważnił sołtysów do udziału w sesji rady gminy, rada nie jest władna zmieniać lub modyfikować formy tego upoważnienia (przekształcając je w obowiązek).

Stanowisko to znajduje odzwierciedlenie także w orzecznictwie. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 4 marca 2010 r. sygn. akt III SA/Wr 854/2009 uznał iż: „W ocenie Sądu, przyjęcie przez Radę Gminy obligatoryjności udziału sołtysa w sesjach Rady Miejskiej jest oczywiście sprzeczne z przepisami prawa. W związku z powyższym zarzut podniesiony przez organ nadzoru w pełni zasługuje na uwzględnienie”. Podobnie w wyroku z dnia 4 marca 2010 sygn. akt III SA/Wr 856/2009 Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, iż: „ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego”.

Stanowiąc w zakresie zadań Rady Sołeckiej Rada w **§ 20 ust. 5 pkt 4** uchwały postanowiła, że do zadań tych należy organizowanie wykonania uchwał zebrania wiejskiego oraz kontrola ich realizacji.

Należy zauważyć, że art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym *expressis verbis* stanowi, że organem uchwałodawczym w sołectwie jest zebranie wiejskie, a wykonawczym – sołtys oraz że działalność sołtysa wspomaga rada sołecka.

Ustawa o samorządzie gminnym nie określa zasad podziału kompetencji pomiędzy tymi instytucjami. Wynika natomiast z niej w sposób jednoznaczny rozdzielenie dwóch rodzajów kompetencji, mianowicie wykonawczej, przyznanej sołtysowi i wspomagającej działalność sołtysa, przy czym ustawa nie określa bliżej na czym owo "wspomaganie sołtysa" ma polegać.

Zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze wyrażano wielokrotnie pogląd, że skoro zarówno funkcje uchwałodawcze, jak i wykonawcze ustawodawca powierza innym organom (zebranie wiejskie, sołtys) oraz stwierdza, że rada „wspomaga” sołtysa, to należy przyjąć, że rada nie ma samoistnych kompetencji. Jest organem doradczym i opiniodawczym sołtysa. Ustawa nie przewiduje przecież tworzenia i funkcjonowania innych organów sołectwa poza organem uchwałodawczym (zebranie wiejskie) i wykonawczym (sołtys). Z tego też względu regulacja zawarta w statucie określająca, że rada sołecka jest organem organizującym wykonanie uchwał zebrania wiejskiego oraz kontrolującym ich realizację nie jest prawidłowa i pozostaje w oczywistej sprzeczności z ustawą o samorządzie gminnym. Zdaniem organu nadzoru podmiotem odpowiedzialnym za organizację wykonania uchwał zebrania wiejskiego jest sołtys jako organ wykonawczy w sołectwie. To, czy wykonując uchwałę zebrania wiejskiego powierzy on radzie sołeckiej wykonanie określonych czynności wspomagających go w podejmowanych działaniach i jakie będą to czynności, nie należy do rozstrzygnięcia rady gminy.

Zdaniem organu nadzoru brak jest również podstaw do przyznania radzie sołeckiej uprawnień kontrolnych w zakresie realizacji uchwał zebrania wiejskiego. Wprawdzie rada sołecka nie jest organem sołectwa, jednakże wspomaga sołtysa i w związku z tym jej zadania muszą się mieścić w granicach kompetencji przysługujących sołtysowi oraz muszą zostać jednoznacznie określone w statucie.

Zgodnie z treścią art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym zakres i formę kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej określa statut. Nie oznacza to jednak, że Rada władna jest do powierzenia organowi wspomagającemu wykonywania czynności związanych z nadzorem nad działalnością sołectwa.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zamieszczając w przedmiotowym statucie regulację § 20 ust. 5 pkt 4 Rada naruszyła w sposób istotny nie tylko regulację art. 36 ust. 1 ale również art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym.

Uzasadnione jest zatem stwierdzenie nieważności § 20 ust. 5 pkt 4 przedmiotowej uchwały.

W rozdziale 6 uchwały poświęconym zarządzaniu mieniem komunalnym i gospodarce finansowej sołectwa, w **§ 21 ust. 2** Rada postanowiła, że:

„Sołectwo zarządza i korzysta z mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła, a w szczególności zarządza stanowiącymi mienie gminne nieruchomości przeznaczonymi na prowadzenie działalności w zakresie kultury, sportu, obsługi zebrań wiejskich itp., które Wójt Gminy może przekazać w drodze zarządzenia”.

W myśl art. 48 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jednostka pomocnicza zarządza i korzysta z mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła w zakresie określonym w statucie. Statut ustala zatem również zakres czynności dokonywanych samodzielnie przez jednostkę pomocniczą w zakresie przysługującego jej mienia. Oznacza to, że uprawnienia przysługujące jednostce pomocniczej względem mienia komunalnego jednostka ta wykonuje w zakresie określonym w statucie. Określając sposób zarządzania mieniem i korzystania z mienia powierzonego sołectwu Rada zobowiązana jest do precyzyjnego określenia czynności podejmowanych w tym zakresie przez sołectwo. Zamieszczenie w treści regulacji stanowiącej w tym zakresie zwrotu „itp.” powoduje pozostawienie wykonawcy uchwały możliwości swobodnego rozporządzania tym mieniem.

Tymczasem uprawnienia przysługujące jednostce pomocniczej względem mienia komunalnego powinny być wymienione w statucie w sposób precyzyjny i niebudzący wątpliwości. Należy zauważyć, że określenie „i tym podobne” jest pojęciem niedookreślonym i nieskonkretyzowanym, które stwarza różne możliwości jego rozumienia, a tym samym stosowania.

W **§ 21 ust. 6** uchwały Rada postanowiła, że „Rada Gminy jest zobowiązana sfinansować zaakceptowane przez siebie inwestycje sołectwa, a w szczególności te, które przynoszą korzyści również innym sołectwom gminy”.

Rozpatrując powyższy zapis uchwały należy przypomnieć, że podstawą gminnej gospodarki finansowej jest budżet gminy, uchwalany przez radę gminy w formie uchwały budżetowej. Uchwalenie budżetu należy do wyłącznej właściwości rady gminy (art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy). Ponadto jednostki pomocnicze (sołectwa, dzielnice, osiedla i inne) nie tworzą własnych budżetów. Prowadzą gospodarkę finansową w ramach budżetu gminy, które to uprawnienia w tym zakresie ustalają odpowiednio statut gminy (art. 51 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym) oraz uchwała budżetowa (art. 212 ust. 1 pkt 9 ustawy o finansach publicznych), z tym że zamieszczanie odnośnych postanowień w uchwale budżetowej nie jest obligatoryjne.

Prawidłowy sposób planowania i dokonywania wydatków jednostek pomocniczych gminy polega na wyodrębnieniu wydatków dla sołectw w budżecie i finansowaniu ich z konta podstawowego gminy (uchw. RIO w Bydgoszczy z 2 III 1994 r., V/22/94). Rada gminy, przeznaczając środki finansowe na rzecz konkretnego sołectwa, powinna ująć odpowiednie kwoty w wydatkach budżetu gminy zgodnie z ich przeznaczeniem, we właściwych podziałkach klasyfikacji budżetowej, odpowiadających faktycznemu rodzajowi planowanego zadania budżetowego (lub grupie zadań budżetowych), tj. w rozdziale i paragrafie (uchw. RIO w Krakowie z 18 VIII 1993 r., XII/38/93). Podobny pogląd wyrażono w uchw. RIO w Bydgoszczy z 9 III 1994 r., VI/30/94, uchw. RIO w Białymstoku z 25 III 1994 r., 15/94 oraz w uchw. RIO w Po-

znaniu z 29 III 1995 r., 440/95, w której wyjaśniono nadto, że: W budżecie gminy środki wyodrębnione do dyspozycji sołectw należy planować w dziale 9718 § 81, jako rezerwę celową, a po podjęciu uchwał przez zebrania wiejskie rada gminy powinna dokonać ich przeniesienia do podziałek klasyfikacji budżetowej właściwych ze względu na rodzaj wydatków określonych w uchwałach zebrań wiejskich (A. Szewc, G. Jyż, Z. Pławecki, Samorząd Gminny. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2005, wyd. II.)

W myśl art. 48 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jednostka pomocnicza zarządza i korzysta z mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła w zakresie określonym w statucie. Statut ustala również zakres czynności dokonywanych samodzielnie przez jednostkę pomocniczą w zakresie przysługującego jej mienia. Oznacza to, że uprawnienia przysługujące jednostce pomocniczej względem mienia komunalnego jednostka ta wykonuje w zakresie określonym w statucie.

Odnosząc powyższe rozważania do zapisów uchwały wyrażonych w jej § 21 ust. 6 należy stwierdzić, że wszelkie inwestycje, rozumiane jako przeznaczenie środków finansowych na powiększenie lub odtworzenie zasobów majątkowych, odnoszące się bezpośrednio do Sołectwa Tyniec Legnicki, które Rada Gminy planuje sfinansować powinny zostać ujęte w uchwale budżetowej Gminy Ruja.

Tym samym Rada nie jest władna do przyznawania sobie swoistej dodatkowej kompetencji do finansowania inwestycji sołectwa, które wcześniej zaakceptowała. Takie działania zostaną bowiem podjęte, o ile, jak wcześniej wskazano, wydatki te zostaną przewidziane w budżecie gminy.

Powyższe, w ocenie organu nadzoru, potwierdza, że Rada zamieszczając w statucie zapis § 21 ust. 6 naruszyła w sposób istotny nie tylko normę art. 35 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym upoważniającą ją do podjęcia tej uchwały, ale także art. 48 ust. 1 tej ustawy.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 163 poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2881



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.661.2011.JK8

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 6 ust. 2 we fragmencie „lub statut”, § 11 ust. 2, § 17, § 19 ust. 2 we fragmencie „w szczególności,” § 19 ust. 2 pkt 5 we fragmencie „organów gminy,” § 19 ust. 2 pkt 6, § 19 ust. 2 pkt 9, § 19 ust. 2 pkt 11 we fragmencie „sesjach rady gminy i,” § 20 ust. 5 we fragmencie „w szczególności,” § 20 ust. 5 pkt 4, § 21 ust. 2 we fragmencie „itp.,” § 21 ust. 6, § 23 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” uchwały Rady Gminy Ruja nr VII/51/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie nadania Statutu Sołectwu Brennik.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 28 czerwca 2011 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 7, art. 35 ust. 1, art. 40 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Rada Gminy Ruja podjęła uchwałę nr VII/51/2011 w sprawie nadania Statutu Sołectwu Brennik.

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 7 lipca 2011 r.

W trakcie postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził podjęcie:

- 1) § 6 ust. 2 we fragmencie „lub statut” – z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 1 w związku z art. 35 ust. 3 pkt 3 i art. 36 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym,
- 2) § 11 ust. 2 – z istotnym naruszeniem art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.),
- 3) § 17 – z istotnym naruszeniem art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 Konstytucji RP,
- 4) § 19 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” – z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 3 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 Konstytucji RP,
- 5) § 19 ust. 2 pkt 5 we fragmencie „organów gminy” – z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 1 i art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym.
- 6) § 19 ust. 2 pkt 6, z istotnym naruszeniem art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 8 i art. 9 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558 ze zm.), art. 20 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 ze zm.), art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o Powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 241 poz. 2416 ze zm.),
- 7) § 19 ust. 2 pkt 9 - z istotnym naruszeniem art. 37a ustawy o samorządzie gminnym,
- 8) § 19 ust. 2 pkt 11 we fragmencie „sesjach rady gminy i” – z istotnym naruszeniem art. 37a ustawy o samorządzie gminnym,
- 9) § 20 ust. 5 we fragmencie „w szczególności” z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 3 pkt 3 w związku z art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 Konstytucji RP,
- 10) § 20 ust. 5 pkt 4 – z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 3 pkt 5, art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym,
- 11) § 21 ust. 2 we fragmencie „itp.” – z istotnym naruszeniem art. 48 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym
- 12) § 21 ust. 6 - z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 1 oraz art. 48 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym,
- 13) § 23 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” – z istotnym naruszeniem art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 35 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zwanej dalej ustawą, który stanowi, że organizację i zakres działania jednostki pomocniczej określa rada gminy odrębnym statutem, po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami. Statut może przewidywać powołanie jednostki niższego rzędu w ramach jednostki pomocniczej (art. 35 ust. 2). Z kolei zgodnie z art. 35 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, statut jednostki pomocniczej określa w szczególności: 1) nazwę i obszar jednostki pomocniczej, 2) zasady i tryb wyborów organów jednostki pomocniczej, 3) organizację i zadania organów jednostki pomocniczej, 4) zakres zadań przekazywanych jednostce przez gminę oraz sposób ich realizacji, 5) zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej.

Organ nadzoru na podstawie przedłożonego przez Radę Gminy Ruja Protokołu z Zebrania Wiejskiego w Sprawie Konsultacji z Mieszkańcami Sołectwa Brennik w Sprawie Nadania Statutu dla Sołectwa Brennik, które odbyło się dnia 24 czerwca 2011 r. w budynku biblioteki w Tyńcu Legnickim stwierdził, iż został spełniony ustawowo określony wymóg z art. 35 ust. 1 ustawy, zobowiązujący do poprzedzenia przyjęcia statutu przeprowadzeniem konsultacji z mieszkańcami.

Analizując przyznane radzie gminy upoważnienie do stanowienia prawa obowiązującego na obszarze jej działania wskazać należy, że podejmując akty prawa miejscowego, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K 25/99, OTK 2000/5/141), gdzie Trybunał wskazał, że "Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)".

Tymczasem prowadząc postępowanie nadzorcze dotyczące przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie poszczególnych regulacji przedmiotowej uchwały z istotnym naruszeniem prawa.

W § 6 ust. 2 przedmiotowej uchwały Rada postanowiła: „Uchwały zebrania wiejskiego zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, chyba, że ustawa lub statut stanowi inaczej”. Zebranie wiejskie niewątpliwie stanowi swoisty organ uchwałodawczy sołectwa. Formuła ta różni się od wyrażenia użytego w art. 15 ustawy w odniesieniu do rady gminy, którą określono jako organ "stanowiący i kontrolny". Zebranie wiejskie, w porównaniu z radą gminy, ma ograniczone kompetencje. Podejmuje uchwały ("stanowi"), nie ma natomiast uprawnień kontrolnych. Teza ta jest spójna z przepisem art. 18a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym działalność jednostek pomocniczych gminy kontroluje rada gminy. Przyznanie zebraniu wiejskiemu kompetencji stanowiących uznano za wprowa-

dzenie przez ustawodawcę polskiego instytucji demokracji bezpośredniej (Z. Niewiadomski, W. Grzelczak: Komentarz do ustawy o samorządzie terytorialnym, s. 38). Tym samym ustawodawca dopuścił możliwość swobodnego wypowiedzenia się i podjęcia określonego rozstrzygnięcia przez mieszkańców sołectwa w sprawach dotyczących ich najbliższej, lokalnej wspólnoty (sołectwa).

Ustawodawca stanowiąc poszczególne regulacje dotyczące funkcjonowania sołectwa wskazuje wprost, jakie uchwały zebrania wiejskiego podejmowane są w głosowaniu tajnym. Zastrzeżenie ustawodawcy w tym zakresie dotyczy wyłącznie wyboru sołtysa i rady sołectkiej, o czym stanowi art. 36 ust. 2 ustawy.

W ocenie organu nadzoru jest to niewątpliwie przepis szczególny, który stanowi wyjątek od zasady jawności głosowania zebrania wiejskiego.

Powyższe oznacza, że Rada stanowiąc statut sołectwa nie jest władna do zawierania w jego treści zapisu upoważniającego do określania w treści statutu wyjątków od zasady jawności głosowania. Jest to wyłączna kompetencja ustawodawcy.

Zdaniem organu nadzoru sposób głosowania na zebraniu wiejskim nie jest czysto technicznym sposobem podejmowania uchwał, lecz ma doniosłe znaczenie dla zapewnienia jawności rozstrzygnięć tego organu. Zasada jawności życia publicznego nie może być rozumiana wąsko, jako jawność obrad zebrania wiejskiego, lecz szeroko, tj. również jako jawność głosowania przez to zebranie.

Wprawdzie w przedmiotowym Statucie Rada nie określiła innych niż przewidziane przez ustawodawcę przypadków głosowania tajnego przez zebranie wiejskie, nie zmienia to jednak faktu, że samo zawarcie w treści § 6 ust. 2 fragmentu „lub statut,” a zatem wskazanie w treści statutu, że może on określać wyjątki od zasady jawności głosowania, narusza zawarte w art. 35 ust. 1 w związku z art. 35 ust. 3 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym upoważnienie Rady Gminy do ustalenia organizacji organów jednostki pomocniczej. Co więcej, pozostawienie w treści § 6 ust. 2 przedmiotowej uchwały fragmentu „lub statut” wskazuje na dopuszczalność określenia w treści statutu innych jeszcze przypadków, kiedy to zebranie wiejskie może głosować w sposób tajny. Zdaniem organu nadzoru przyznanie tak szerokiej swobody co do sposobu głosowania na zebraniu wiejskim, w bliżej nieokreślonych uregulowaniach statutowych, prowadzi również do naruszenia zasady jawności życia publicznego, wynikającej z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawa, określonej w art. 2 Konstytucji RP.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zasadne jest stwierdzenie nieważności § 6 ust. 2 we fragmencie „lub statut” przedmiotowej uchwały.

W § 11 ust. 2 rozdziału 4 uchwały dotyczącego trybu wyboru i odwołania sołtysa oraz rady sołectkiej, zostały określone kryteria dla czynnego prawa wyborczego. W myśl tego zapisu „uprawnionym do głosowania (posiadającym czynne prawo wyborcze) jest każdy mieszkaniec stale zamieszkały w sołectwie, który najpóźniej w dniu wyborów kończy 18 lat i posiada prawo wybierania do rady gminy”.

Tymczasem kwestia ta została uregulowana mocą art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym sołtys oraz członkowie rady sołectkiej wybierani są w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów, przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania. Uprawnionymi do głosowania są zatem te osoby, którym przysługuje czynne prawo wyborcze w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (Dz. U. z 2010 r. Nr 176, poz. 1190 ze zm.).

Powyższe oznacza, że skoro ustawodawca uregulował kwestię dotyczącą podmiotów uprawnionych do głosowania (stali mieszkańcy sołectwa uprawnieni do głosowania) nad wyborem sołtysa i rady sołectkiej Rada nie jest władna do ponownego stanowienia w tym zakresie, a tym bardziej do modyfikacji regulacji ustawowych, co nastąpiło mocą § 11 ust. 2 przedmiotowej uchwały. Działanie Rady w tym zakresie, zdaniem organu nadzoru, narusza również art. 7 Konstytucji RP, zobowiązujący organ stanowiący gminy do działania na podstawie i w granicach prawa. Nie można bowiem uznać za takie odmiennego od przewidzianego przez ustawodawcę uregulowania kwestii dotyczących wyborów sołtysa i rady sołectkiej.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zasadnym jest orzeczenie o nieważności § 11 ust. 2 przedmiotowej uchwały.

Podjmując przedmiotową uchwałę Rada w § 17 określiła przypadki, kiedy to następuje wygaśnięcie mandatu sołtysa (ust. 1). W ustępie 2 paragrafu 17 Rada wskazała, że wygaśnięcie mandatu w przypadkach określonych w ust. 1 stwierdza wójt w drodze zarządzenia, z kolei w ust. 3 postanowiła, że w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 3 przed podjęciem zarządzenia o wygaśnięciu mandatu należy umożliwić sołtysowi złożenie wyjaśnień. Zarządzenie takie musi być niezwłocznie dostarczone zainteresowanemu (ust. 4).

Tymczasem mocą art. 36 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca postanowił, że sołtys jest wybierany w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów, przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania.

Ustawodawca stanowiąc powyższą regulację nie określił przy tym żadnych przesłanek uzasadniających odwołanie sołtysa, czy też, jak wskazała Rada, wygaśnięcie jego mandatu, z pominięciem trybu wskazanego art. 36 ust. 2 tej ustawy.

Sołtys, jak postanowił ustawodawca, jest przedstawicielem mieszkańców sołectwa wybieranym przez nich w ściśle określonym trybie. Zdaniem organu nadzoru brak jest zatem podstaw do stanowienia regulacji dopuszczających możliwość pozbawienia sołtysa pełnienia tej funkcji z przyczyn określonych przez Radę w trybie innym, niż przewidziany do jego powołania. Skoro ustawodawca postanowił,

że wybór sołtysa następuje w głosowaniu tajnym, bezpośrednim, spośród nieograniczonej liczby kandydatów, przez stałych mieszkańców sołectwa uprawnionych do głosowania, to również jego odwołanie czyli pobawienie go tej funkcji musi nastąpić z zachowaniem tego trybu. Co więcej, powodem odwołania sołtysa może być każda przyczyna. Jednakże o tym, czy zostanie on odwołany z tej właśnie przyczyny, ostatecznie zadecydują mieszkańcy sołectwa uprawnieni do dokonania jego wyboru i jego odwołania.

Zdaniem organu nadzoru brak jest zatem podstaw prawnych do stanowienia przez Radę o dopuszczalności stwierdzenia wygaśnięcia mandatu sołtysa przez organ wykonawczy gminy w sytuacji, gdy wyłączne uprawnienie do powołania i odwołania sołtysa ustawodawca powierzył mieszkańcom sołectwa.

Działanie takie nie może być również uznane za następujące na podstawie i w granicach prawa, do czego Rada była zobowiązana na mocy art. 7 Konstytucji RP.

Tym samym, w ocenie organu nadzoru, zasadne jest stwierdzenie nieważności § 17 przedmiotowej uchwały.

W § 19 ust. 2 Rada Gminy określając jakie zadania należą do właściwości sołtysa użyła zwrotu „w szczególności”. Zwrotu tego użyła również w § 20 ust. 5 określając zadania rady sołeckiej oraz w § 23 ust. 2 określając środki nadzoru nad działalnością sołectwa.

Uprawnienie Rady do definiowania zadań zarówno sołtysa jak i rady sołeckiej wynika z art. 35 ust. 3 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, na podstawie którego rada gminy zobowiązana jest określić w statucie jednostki pomocniczej organizację i zadania organów jednostki pomocniczej.

Rada podejmując przedmiotową uchwałę zobowiązana była do precyzyjnej realizacji normy kompetencyjnej. Tym samym była władna do określenia konkretnego zakresu spraw, których realizacja będzie należała do rady sołeckiej oraz organu sołectwa jakim jest sołtys. W opinii organu nadzoru zarówno zadania sołtysa jak i zadania rady sołeckiej powinny być szczegółowo i wyraźnie wymienione w statucie sołectwa. Użycie zwrotu „w szczególności” w odniesieniu do zadań tych podmiotów stwarza szerokie pole do interpretacji zakresu tych zadań. Co więcej, pozwala wykonawcy uchwały na poszerzenie listy kompetencji sołtysa i rady sołeckiej o bliżej nieokreślone rodzaje działalności, o których statut nie wspomina, stwarzając obszar do nadużyć. Prawo do określania zadań organów jednostki pomocniczej w statucie jednostki pomocniczej, które ustawodawca przyznał Radzie Gminy, należy rozumieć jako upoważnienie do określenia tylko i wyłącznie rzeczowych przepisów, bez możliwości rozszerzania o dodatkowe kompetencje. Podkreślenia wymaga przy tym, że Rada sołecka nie jest organem sołectwa, ale jako podmiot wspomagający sołtysa, co wynika wprost z art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, może wykonywać tylko te zadania, które mieszczą się w zakresie kompetencji sołtysa. Te z kolei, zgodnie z art. 35 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, powinny być określone w statucie w sposób precyzyjny.

W ocenie organu nadzoru, zamieszczenie w treści przedmiotowego zapisu narusza w sposób istotny także art. 7 Konstytucji, zgodnie z którym organy władzy publicznej zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach prawa. Za takie nie można bowiem uznać działania polegającego na niepełnym określeniu zadań organów jednostki pomocniczej i jednoczesnym przekazaniu bliżej nieokreślonym podmiotom (w domyśle – wykonawcy uchwały) upoważnienia do powierzania im innych jeszcze zadań niż przewidziane w statucie.

Powyższe twierdzenia pozostają aktualne również odnośnie zwrotu „w szczególności” użytego w § 23 ust. 2 uchwały.

Rada podejmując przedmiotową uchwałę na podstawie art. 35 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym zobowiązana była do określenia zakresu i form kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej. Oznacza to, że zarówno zakres jak i formy kontroli oraz nadzoru jaki będzie sprawowany nad organami jednostki pomocniczej muszą być uregulowane w sposób precyzyjny. Za taki nie można uznać działania polegającego na dopuszczeniu innych jeszcze nieprzewidzianych w statucie form kontroli i nadzoru, co nastąpiło poprzez zawarcie w treści § 23 ust. 2 wrotu „w szczególności.”

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zasadne jest orzeczenie o nieważności § 19 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” oraz § 20 ust. 5 we fragmencie „w szczególności” i § 23 ust. 2 we fragmencie „w szczególności” przedmiotowej uchwały.

Mocą § 19 ust. 2 pkt 5 Rada Gminy Ruja powierzyła sołtysowi kompetencję: „kierowania realizacją uchwał organów gminy, zebrania wiejskiego i rady sołeckiej w odniesieniu do sołectwa”. Sołtys, jak postanowił ustawodawca, jest organem wykonawczym sołectwa. Do jego zadań należy wykonywanie uchwał zebrania wiejskiego, a także zadań wynikających z uchwał rady gminy (np. inkasowanie podatków i opłat lokalnych) oraz z przepisów prawa.

Z kolei na mocy art. 30 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca postanowił, że to wójt jest organem władnym do wykonywania uchwał rady gminy i zadań gminy określonych przepisami prawa. Do zadań wójta należy również określanie sposobu wykonywania uchwał (art. 30 ust. 2 pkt 2), co można uznać za tożsame ze znaczeniem słów „kierowanie realizacją uchwał” użytych w przedmiotowej uchwale w odniesieniu do sołtysa. Zapis § 10 ust. 2 pkt 5 we fragmencie „organów gminy” przedmiotowej uchwały stwarza tym samym nowy porządek prawny, wprowadzając, niezgodnie z przepisami ustawy o samorządzie gminnym, dualistyczną kompetencję do wykonywania uchwał rady gminy, oddzielnie dla wójta oraz dla sołtysa na obszarze sołectwa. Należy zwrócić uwagę, że ustawa stanowiąc o kompetencji wójta do wykonywania uchwał rady gminy oraz określania sposobu ich wyko-

nywania, odnosi to prawo do całego terytorium gminy. Jest to kompetencja o charakterze generalnym, nieuzależniona od podziałów gminy na poszczególne jednostki pomocnicze (sołectwa, dzielnice, osiedla). To Wójt w ramach kompetencji wynikającej z art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy może zadecydować o powierzeniu wykonania określonej uchwały Rady danemu sołtysowi.

Tym samym, skoro wolą ustawodawcy nastąpiło rozdzielenie kompetencji związanych z wykonywaniem uchwał i wyraźne wskazanie przez niego, że uchwały zebrania wiejskiego wykonuje sołtys, a uchwały rady gminy wójt, Rada nie była władna do przyznawania sołtysowi upoważnienia do kierowania realizacją uchwał organów gminy. Działanie podjęte przez Radę we wskazanej regulacji stanowi zatem modyfikację art. 30 ust. 1 i art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym.

Powyższe czyni zasadnym orzeczenie o nieważności § 19 ust. 2 pkt 5 we fragmencie „organów gminy.”

Na podstawie **§ 19 ust. 2 pkt 6** Rada Gminy powierzyła sołtysowi kompetencję do: „wykonywania zadań w zakresie obronności i ochrony przeciwpożarowej oraz zapobiegania klęskom żywiołowym i usuwania ich skutków”.

Oceniając legalność powyższej regulacji należy przypomnieć, że do zakresu działania gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, niezastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów (art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym). Ponadto art. 163 i 164 Konstytucji RP stanowią, że samorząd terytorialny wykonuje zadania publiczne niezastrzeżone przez Konstytucję lub ustawy dla organów innych władz publicznych, z kolei gmina jako podstawowa jednostka tego samorządu, wykonuje wszystkie jego zadania niezastrzeżone dla innych jednostek samorządu terytorialnego (domniemanie właściwości gminy w sprawach lokalnych).

Wyrażona w art. 6 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym zasada działania gminy we wszystkich sprawach publicznych o znaczeniu lokalnym, jeżeli z mocy przepisu szczególnego o randze ustawy spraw tych nie przekazano do zakresu działania innego podmiotu, oznacza, że wykonywanie zadań publicznych o charakterze lokalnym należy do gminy. Organami gminy określonymi w art. 11a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, którym została powierzona kompetencja do wykonywania tych zadań, jest rada gminy z funkcją stanowiącą i kontrolną (art. 15 ust. 1) oraz wójt (burmistrz, prezydent miasta) jako organ wykonawczy (art. 26 ust.1).

Stanowiąc w zakresie zadań własnych gminy mocą art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca wskazał, że zadania te obejmują m.in. sprawy porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania gminnego magazynu przeciwpowodziowego.

Powyższe oznacza, że do zadań własnych gminy należy wskazane w § 19 ust. 2 pkt 6 wykonywanie zadań w zakresie obronności i ochrony przeciwpożarowej oraz zapobiegania klęskom żywiołowym i usuwania ich skutków.

W ocenie organu nadzoru określenie zakresu zadań, jakie będzie realizował sołtys nie jest tożsame z ustanowieniem domniemania właściwości sołectwa czy też jego organów do załatwiania spraw publicznych powierzonych do realizacji organom samorządu gminnego. Nie można również utożsamiać działalności jednostek pomocniczych gminy z działalnością samej gminy.

Podkreślenia wymaga, że zasady działania organów władzy publicznej w razie klęski żywiołowej określa ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558 z późn. zm.). Jak stanowi art. 8 tejże ustawy: „W czasie stanu klęski żywiołowej działaniami prowadzonymi w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia kierują: 1) wójt (burmistrz, prezydent miasta) – jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono tylko na obszarze gminy, 2) starosta - jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednej gminy wchodzącej w skład powiatu, 3) wojewoda – jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednego powiatu wchodzącego w skład województwa, 4) minister właściwy do spraw wewnętrznych lub inny minister, do zakresu działania którego należy zapobieganie skutkom danej klęski żywiołowej lub ich usuwanie, a w przypadku wątpliwości co do właściwości ministra lub w przypadku gdy właściwych jest kilku ministrów – minister wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów – jeżeli stan klęski żywiołowej wprowadzono na obszarze więcej niż jednego województwa.” Zgodnie zaś z art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o stanie klęski żywiołowej: „1. W czasie stanu klęski żywiołowej właściwy miejscowo wójt (burmistrz, prezydent miasta) kieruje działaniami prowadzonymi na obszarze gminy w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia. 2. W zakresie działań, o których mowa w ust. 1, wójt (burmistrz, prezydent miasta) może wydawać polecenia wiążące organom jednostek pomocniczych, kierownikom jednostek organizacyjnych utworzonych przez gminę, kierownikom jednostek ochrony przeciwpożarowej działających na obszarze gminy oraz kierownikom jednostek organizacyjnych czasowo przekazanych przez właściwe organy do jego dyspozycji i skierowanych do wykonywania zadań na obszarze gminy.”

Ponadto należy zauważyć, że ustawa ta w określonych sytuacjach wprowadza także możliwość ustanowienia przez odpowiednie organy pełnomocników kierujących działaniami w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia (art. 9 ust. 5, art. 10 ust. 5 oraz art. 11 ust. 4 ustawy).

Tym samym to ustawa o stanie klęski żywiołowej określa organy odpowiedzialne za działania w zakresie klęsk żywiołowych, regulując jednocześnie kompleksowo ich kompetencje i wskazując podmioty, za pomocą których organy te wykonują swoje zadania.

W szczególności podkreślenia wymaga fakt, że zgodnie z cytowanym art. 9 ust. 12 ustawy o stanie klęski żywiołowej wójt może wydawać wiążące polecenia organom jednostek pomocniczych, a więc

także sołtysom – organom wykonawczym tych jednostek. Jednakże decyzja o powierzeniu sołtysom zadań związanych z działaniami w czasie stanu klęski żywiołowej należy do wójta, a w żadnym razie nie może być taki obowiązek nałożony na sołtysów przez radę gminy. Warto również przytoczyć w tym miejscu treść art. 31b ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, na podstawie którego w przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej wójt działa na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Sama więc ustawa odsyła w tym zakresie do innych regulacji prawnych zawartych w aktach normatywnych wyższego rzędu.

W związku z wystąpieniem innych miejscowych zagrożeń, zastosowanie znajdują także przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12 poz. 68 ze zm.). W oparciu o art. 20 ust. 1 i 2 wspomnianej ustawy, akcję ratowniczą organizuje i kieruje nią Państwowa Straż Pożarna, a podczas wykonywania czynności, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 3, jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej, biorące udział w akcjach ratowniczych, obowiązane są przestrzegać wskazań lub instrukcji osób kierujących tymi służbami. Wobec powyższego sołtys nie jest uprawniony do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej bez upoważnienia przez odpowiednie służby. W zakresie obronności, zastosowanie mają przepisy ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241 poz. 2416 ze zm.). Reguluje ona szczegółowo zakres czynności oraz organy odpowiedzialne za ich przebieg. Zgodnie bowiem z art. 2 wspomnianej ustawy „umacnianie obronności Rzeczypospolitej Polskiej, przygotowanie ludności i mienia narodowego na wypadek wojny oraz wykonywanie innych zadań w ramach powszechnego obowiązku obrony należy do wszystkich organów władzy i administracji rządowej oraz innych organów i instytucji państwowych, organów samorządu terytorialnego, przedsiębiorców i innych jednostek organizacyjnych, organizacji społecznych, a także do każdego obywatela w zakresie określonym w ustawach”.

Powyższe potwierdza, że rada gminy stanowiąc statut sołectwa nie posiada kompetencji do powierzenia sołtysowi mocą statutu sołectwa realizacji zadania w zakresie obronności, ochrony przeciwpożarowej, zapobiegania klęskom żywiołowym i usuwania ich skutków. Organy do tego uprawnione określa m.in. ustawa o stanie klęski żywiołowej i ustawa o Państwowej Straży Pożarnej. W szczególności podkreślenia wymaga fakt, że powierzenie sołtysom wykonania zadań związanych z przedmiotowymi działaniami zależy wyłącznie od woli wójta, a w żadnym razie nie może być taki obowiązek nałożony na sołtysów przez radę gminy mocą statutu sołectwa.

Tym samym zasadnym jest stwierdzenie nieważności § 19 ust. 2 pkt 6 przedmiotowej uchwały.

W § 19 ust. 2 pkt 9 uchwały Rada Gminy jako zadanie sołtysa wymieniła „uczestniczenie w sesjach rady gminy”. Z kolei w § 19 ust. 2 pkt 11 Rada postanowiła, że do zadań sołtysa należy występowanie z głosem doradczym na sesjach rady gminy i posiedzeniach organizowanych przez wójta gminy.

Treść wskazanych regulacji § 19 ust. 2 pkt 9 oraz § 19 ust. 2 pkt 11 we fragmencie „na sesjach rady gminy” oznacza, że Rada nałożyła na sołtysów obowiązek uczestniczenia w sesjach rady gminy oraz występowania z głosem doradczym na sesjach rady gminy.

Tymczasem ustawodawca mocą art. 37a ustawy o samorządzie gminnym postanowił, że: przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej może uczestniczyć w pracach rady gminy na zasadach określonych w statucie gminy, bez prawa udziału w głosowaniu. Przewodniczący rady gminy jest każdorazowo zobowiązany do zawiadamiania, na takich samych zasadach jak radnych, przewodniczącego organu wykonawczego jednostki pomocniczej o sesji rady gminy.

Zgodnie zatem z przytoczonym przepisem ustawy o samorządzie gminnym, przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy (sołtys) może, ale nie musi uczestniczyć w pracach rady gminy. Ma on bowiem uprawnienie, a nie obowiązek uczestniczenia w pracach rady gminy – w sesjach rady i w pracach jej wewnętrznych organów (Komentarz do art. 37a ustawy o samorządzie gminnym, A. Szewc, G. Jyż, Z. Pławecki, Samorząd Gminny. Komentarz. Dom Wydawniczy ABC, 2005, wyd. II).

Regulacja ta oznacza, że sołtys jako przewodniczący organu wykonawczego jednostki pomocniczej posiada uprawnienie zarówno do udziału w sesji rady gminy jak i do ewentualnego występowania z głosem doradczym na sesjach rady. Od jego uznania zależy zatem, czy z uprawnień tych skorzysta czy też nie.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, skoro ustawodawca jedynie upoważnił sołtysów do udziału w sesji rady gminy, rada nie jest władna zmieniać lub modyfikować formy tego upoważnienia (przekształcając je w obowiązek).

Stanowisko to znajduje odzwierciedlenie także w orzecznictwie. Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 4 marca 2010 r. sygn. akt III SA/Wr 854/2009 uznał iż: „W ocenie Sądu, przyjęcie przez Radę Gminy obligatoryjności udziału sołtysa w sesjach Rady Miejskiej jest oczywiście sprzeczne z przepisami prawa. W związku z powyższym zarzut podniesiony przez organ nadzoru w pełni zasługuje na uwzględnienie”. Podobnie w wyroku z dnia 4 marca 2010 sygn. akt III SA/Wr 856/2009 Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, iż: „ustawodawca ani nie obciążył sołtysa takim obowiązkiem, ani nie stworzył radzie gminy podstawy prawnej do przekształcenia ustawowego uprawnienia sołtysa w obowiązek, który miałby wynikać z uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego”.

Stanowiąc w zakresie zadań Rady Sołeckiej Rada w § 20 ust. 5 pkt 4 uchwały postanowiła, że do zadań tych należy organizowanie wykonania uchwał zebrania wiejskiego oraz kontrola ich realizacji.

Należy zauważyć, że art. 36 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym *expressis verbis* stanowi, że organem uchwałodawczym w sołectwie jest zebranie wiejskie, a wykonawczym – sołtys oraz że działalność sołtysa wspomaga rada sołecka.

Ustawa o samorządzie gminnym nie określa zasad podziału kompetencji pomiędzy tymi instytucjami. Wynika natomiast z niej w sposób jednoznaczny rozdzielenie dwóch rodzajów kompetencji, mianowicie wykonawczej, przyznanej sołtysowi i wspomagającej działalność sołtysa, przy czym ustawa nie określa bliżej na czym owo "wspomaganie sołtysa" ma polegać.

Zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze wyrażano wielokrotnie pogląd, że skoro zarówno funkcje uchwałodawcze, jak i wykonawcze ustawodawca powierza innym organom (zebranie wiejskie, sołtys) oraz stwierdza, że rada "wspomaga" sołtysa, to należy przyjąć, że rada nie ma samoistnych kompetencji. Jest organem doradczym i opiniodawczym sołtysa. Ustawa nie przewiduje przecież tworzenia i funkcjonowania innych organów sołectwa poza organem uchwałodawczym (zebranie wiejskie) i wykonawczym (sołtys). Z tego też względu regulacja zawarta w statucie określająca, że rada sołecka jest organem organizującym wykonanie uchwał zebrania wiejskiego oraz kontrolującym ich realizację nie jest prawidłowa i pozostaje w oczywistej sprzeczności z ustawą o samorządzie gminnym. Zdaniem organu nadzoru podmiotem odpowiedzialnym za organizację wykonania uchwał zebrania wiejskiego jest sołtys jako organ wykonawczy w sołectwie. To, czy wykonując uchwałę zebrania wiejskiego powierzy on radzie sołeckiej wykonanie określonych czynności wspomagających go w podejmowanych działaniach i jakie będą to czynności, nie należy do rozstrzygnięcia rady gminy.

Zdaniem organu nadzoru brak jest również podstaw do przyznania radzie sołeckiej uprawnień kontrolnych w zakresie realizacji uchwał zebrania wiejskiego. Wprawdzie rada sołecka nie jest organem sołectwa, jednakże wspomaga sołtysa i w związku z tym jej zadania muszą się mieścić w granicach kompetencji przysługujących sołtysowi oraz muszą zostać jednoznacznie określone w statucie.

Zgodnie z treścią art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym zakres i formę kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej określa statut. Nie oznacza to jednak, że Rada władna jest do powierzenia organowi wspomagającemu wykonywania czynności związanych z nadzorem nad działalnością sołectwa.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zamieszczając w przedmiotowym statucie regulację § 20 ust. 5 pkt 4 Rada naruszyła w sposób istotny nie tylko regulację art. 36 ust. 1 ale również art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym.

Uzasadnione jest zatem stwierdzenie nieważności § 20 ust. 5 pkt 4 przedmiotowej uchwały.

W rozdziale 6 uchwały poświęconym zarządzaniu mieniem komunalnym i gospodarce finansowej sołectwa, w **§ 21 ust. 2** Rada postanowiła, że:

„Sołectwo zarządza i korzysta z mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła, a w szczególności zarządza stanowiącymi mienie gminne nieruchomościami przeznaczonymi na prowadzenie działalności w zakresie kultury, sportu, obsługi zebrań wiejskich itp., które Wójt Gminy może przekazać w drodze zarządzenia”.

W myśl art. 48 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jednostka pomocnicza zarządza i korzysta z mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła w zakresie określonym w statucie. Statut ustala zatem również zakres czynności dokonywanych samodzielnie przez jednostkę pomocniczą w zakresie przysługującego jej mienia. Oznacza to, że uprawnienia przysługujące jednostce pomocniczej względem mienia komunalnego jednostka ta wykonuje w zakresie określonym w statucie. Określając sposób zarządzania mieniem i korzystania z mienia powierzonego sołectwu Rada zobowiązana jest do precyzyjnego określenia czynności podejmowanych w tym zakresie przez sołectwo. Zamieszczenie w treści regulacji stanowiącej w tym zakresie zwrotu „itp.” powoduje pozostawienie wykonawcy uchwały możliwości swobodnego rozporządzania tym mieniem.

Tymczasem uprawnienia przysługujące jednostce pomocniczej względem mienia komunalnego powinny być wymienione w statucie w sposób precyzyjny i niebudzący wątpliwości. Należy zauważyć, że określenie „i tym podobne” jest pojęciem niedookreślonym i nieskonkretyzowanym, które stwarza różne możliwości jego rozumienia, a tym samym stosowania.

W **§ 21 ust. 6** uchwały Rada postanowiła, że „Rada Gminy jest zobowiązana sfinansować zaakceptowane przez siebie inwestycje sołectwa, a w szczególności te, które przynoszą korzyści również innym sołectwom gminy”.

Rozpatrując powyższy zapis uchwały należy przypomnieć, że podstawą gminnej gospodarki finansowej jest budżet gminy, uchwalany przez radę gminy w formie uchwały budżetowej. Uchwalenie budżetu należy do wyłącznej właściwości rady gminy (art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy). Ponadto jednostki pomocnicze (sołectwa, dzielnice, osiedla i inne) nie tworzą własnych budżetów. Prowadzą gospodarkę finansową w ramach budżetu gminy, które to uprawnienia w tym zakresie ustalają odpowiednio statut gminy (art. 51 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym) oraz uchwała budżetowa (art. 212 ust. 1 pkt 9 ustawy o finansach publicznych), z tym że zamieszczanie odnośnych postanowień w uchwale budżetowej nie jest obligatoryjne.

Prawidłowy sposób planowania i dokonywania wydatków jednostek pomocniczych gminy polega na wyodrębnieniu wydatków dla sołectw w budżecie i finansowaniu ich z konta podstawowego gminy (uchw. RIO w Bydgoszczy z 2 III 1994 r., V/22/94). Rada gminy, przeznaczając środki finansowe na rzecz konkretnego sołectwa, powinna ująć odpowiednie kwoty w wydatkach budżetu gminy zgodnie z ich przeznaczeniem, we właściwych podziałkach klasyfikacji budżetowej, odpowiadających faktycznemu

rodzajowi planowanego zadania budżetowego (lub grupie zadań budżetowych), tj. w rozdziale i paragrafie (uchw. RIO w Krakowie z 18 VIII 1993 r., XII/38/93). Podobny pogląd wyrażono w uchw. RIO w Bydgoszczy z 9 III 1994 r., VI/30/94, uchw. RIO w Białymstoku z 25 III 1994 r., 15/94 oraz w uchw. RIO w Poznaniu z 29 III 1995 r., 440/95, w której wyjaśniono nadto, że: W budżecie gminy środki wyodrębnione do dyspozycji sołectw należy planować w dziale 9718 § 81, jako rezerwę celową, a po podjęciu uchwał przez zebrania wiejskie rada gminy powinna dokonać ich przeniesienia do podziałek klasyfikacji budżetowej właściwych ze względu na rodzaj wydatków określonych w uchwałach zebrania wiejskich (A. Szewc, G. Jyż, Z. Pławewski, Samorząd Gminny. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2005, wyd. II.)

W myśl art. 48 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jednostka pomocnicza zarządza i korzysta z mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła w zakresie określonym w statucie. Statut ustala również zakres czynności dokonywanych samodzielnie przez jednostkę pomocniczą w zakresie przysługującego jej mienia. Oznacza to, że uprawnienia przysługujące jednostce pomocniczej względem mienia komunalnego jednostka ta wykonuje w zakresie określonym w statucie.

Odnosząc powyższe rozważania do zapisów uchwały wyrażonych w jej § 21 ust. 6 należy stwierdzić, że wszelkie inwestycje, rozumiane jako przeznaczenie środków finansowych na powiększenie lub odtworzenie zasobów majątkowych, odnoszące się bezpośrednio do Sołectwa Brennik, które Rada Gminy planuje sfinansować powinny zostać ujęte w uchwale budżetowej Gminy Ruja.

Tym samym Rada nie jest władna do przyznawania sobie swoistej dodatkowej kompetencji do finansowania inwestycji sołectwa, które wcześniej zaakceptowała. Takie działania zostaną bowiem podjęte, o ile, jak wcześniej wskazano, wydatki te zostaną przewidziane w budżecie gminy.

Powyższe, w ocenie organu nadzoru, potwierdza, że Rada zamieszczając w statucie zapis § 21 ust. 6 naruszyła w sposób istotny nie tylko normę art. 35 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym upoważniającą ją do podjęcia tej uchwały, ale także art. 48 ust. 1 tej ustawy.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 163 poz. 1270 z późn. zm.) niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2882



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.740.2011.JT1-1

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały nr VII/41/2011 Rady Gminy Jordanów Śląski z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie określenia zasad sprawowania pogrzebu oraz zwrotu kosztów pogrzebu realizowanych przez Gminę Jordanów Śląski.

Uzasadnienie

Rada Gminy w Jordanowie Śląskim podjęła na sesji w dniu 22 lipca 2011 r. uchwałę nr VII/41/2011 w sprawie określenia zasad sprawowania pogrzebu oraz zwrotu kosztów pogrzebu realizowanych przez Gminę Jordanów Śląski.

Uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 26 lipca 2011 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził jej podjęcie z istotnym naruszeniem art. 88 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn.

zm.) oraz art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95) oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295 ze zm.) zwanej dalej ustawą.

Przedmiotowa uchwała jest aktem prawnym zawierającym przepisy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym. O generalności uchwały decyduje bowiem fakt, że na brzmienie przepisów uchwały będzie mógł się powołać każdy obywatel (z nieoznaczonego kręgu adresatów), natomiast abstrakcyjność przepisów uchwały oznacza możliwość wielokrotnego stosowania jej przepisów.

Cechą charakterystyczną tego typu aktów jest wprowadzenie do porządku prawnego nowych norm prawnych, obowiązujących w sposób generalny i abstrakcyjny na terenie właściwości danego organu. W przypadku organów gminy, wydawane przez nich akty prawa miejscowego nakładają najczęściej na oznaczonych rodzajowo członków społeczności lokalnej obowiązek oznaczonego zachowania się w sytuacjach wskazanych w takich przepisach.

W przedmiotowej uchwale uregulowane zostały warunki zwrotu kosztów pogrzebu, jakie poniosła Gmina. Uchwała ma charakter generalny, albowiem tworzy obowiązki związane ze zwrotem kosztów po stronie osób zobowiązanych do ich zwrotu. O abstrakcyjności tej uchwały świadczy możliwość jej wielokrotnego zastosowania – w każdej sytuacji dochodzenia przez Gminę zwrotu kosztów przez osoby zobowiązane. Uzasadnia to zatem jej klasyfikację jako akt prawa miejscowego i tym samym, konieczność zastosowania właściwej procedury promulgacyjnej.

Warunkiem wejścia w życie ustaw, rozporządzeń oraz aktów prawa miejscowego jest ich ogłoszenie (art. 88 ust. 1 Konstytucji). Konstytucja wyklucza możliwość wejścia w życie aktu prawnego o charakterze normatywnym bez ogłoszenia go w ustawowo przewidzianym trybie. Przepis art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały, zaś zasady i tryb ogłaszania aktów prawa miejscowego określa powołana wyżej ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (art. 42 ustawy).

Zgodnie z art. 13 tejże ustawy w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się: 1) akty prawa miejscowego stanowione przez wojewodę i organy administracji niezespólonej; 2) akty prawa miejscowego stanowione przez sejmik województwa, organ powiatu oraz organ gminy, w tym statuty województwa, powiatu i gminy; 3) statuty związków międzygminnych oraz statuty związków powiatów; 4) akty Prezesa Rady Ministrów uchylające akty prawa miejscowego stanowione przez wojewodę i organy administracji niezespólonej; 5) wyroki sądu administracyjnego uwzględniające skargi na akty prawa miejscowego stanowione przez: wojewodę i organy administracji niezespólonej, organ samorządu województwa, organ powiatu i organ gminy; 6) porozumienia w sprawie wykonywania zadań publicznych zawarte: a) między jednostkami samorządu terytorialnego, b) między jednostkami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej; 7) uchwały budżetowe gminy, powiatu i województwa oraz sprawozdanie z wykonania budżetu gminy, powiatu i województwa; 8) obwieszczenia o wygaśnięciu mandatu wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz o rozwiązaniu sejmiku województwa, rady powiatu lub rady gminy; 8a) rozstrzygnięcia nadzorcze dotyczące aktów prawa miejscowego stanowionych przez jednostki samorządu terytorialnego; 9) statut urzędu wojewódzkiego; 10) inne akty prawne, informacje, komunikaty, obwieszczenia i ogłoszenia, jeżeli tak stanowią przepisy szczególne. Ogłoszenie aktu normatywnego w dzienniku urzędowym jest obowiązkowe (art. 2 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych).

Zgodnie z art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, akty prawa miejscowego podlegają publikacji w dzienniku urzędowym województwa. Przedmiotowa uchwała wymaga więc publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Jest to warunek konieczny do wejścia w życie uchwały tej kategorii. Ponadto zgodnie z art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych akt prawa miejscowego powinien przewidywać odpowiedni czasokres wejścia w życie uchwały liczony od dnia opublikowania.

Ponadto organ nadzoru zwraca uwagę na uregulowania § 1 uchwały, zgodnie z którym: 1. Sprawowanie pogrzebu przez Gminę Jordanów Śląski przysługuje osobom zmarłym, które zamieszkiwały lub przebywały na terenie Gminy Jordanów, jeżeli nie posiadały osób zobowiązanych do alimentacji. 2. O sprawowanie pogrzebu przez Gminę Jordanów Śląski może ubiegać się osoba zobowiązana do pochówku, pozostająca w trudnej sytuacji materialnej i równocześnie nie mająca uprawnień ani możliwości ubiegania się o zasiłek pogrzebowy, na podstawie odrębnych przepisów. 3. Postanowienia ust. 1 odnoszą się także do osób, których tożsamości nie da się ustalić, po uzyskaniu zgody właściwego prokuratora. 4. Gmina jest zwolniona z obowiązku sprawowania pogrzebu wówczas, gdy znajdują się osoby bliskie lub podmioty, które dobrowolnie zajmą się organizacją pochówku.

Tymczasem według art. 10 ust. 3 ustawy jedynym warunkiem realizacji obowiązku przez gminę, jest niesprawienie pogrzebu przez podmioty uprawnione, wskazane w art. 10 ust. 1 i 2 ustawy. Rada Gminy nie jest więc władna określić kręgu osób, którym przysługuje prawo pochówku przez gminę.

Pogląd ten został potwierdzony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 29 maja 2008 r. III SA/Wr 134/08. Zgodnie z nim uregulowanie w drodze uchwały katalogu przy-

padków, w których Gmina sprawia pogrzeb, jest wkraczaniem bez upoważnienia w materię, uregulowaną już przez przepis ustawowy.

Kolejną kwestią jest uzależnienie pochówku osób, których tożsamości nie da się ustalić, od uzyskania zgody właściwego prokuratora (§ 1 ust. 3 uchwały).

Sytuacje, w których należy zawiadomić oraz uzyskać zezwolenie na pochówek od właściwego prokuratora, regulują wyraźnie przepisy ustawy. Zgodnie z art. 11 ust. 8 i 9 ustawy w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że przyczyną zgonu było przestępstwo, lekarz, jak i inne osoby powołane do oględzin zwłok powinni zawiadomić o tym natychmiast właściwego prokuratora lub najbliższy posterunek Policji. W przypadkach, w których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że przyczyną zgonu było przestępstwo, na pochowanie zwłok oprócz karty zgonu wymagane jest zezwolenie prokuratora.

Wobec powyższego Rada Gminy nie jest władna do wprowadzenia obowiązku uzyskania zgody prokuratora, ponieważ ustawodawca przewidział taki obowiązek tylko do przypadków, w których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że przyczyną zgonu było przestępstwo.

W świetle art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także Rady Gminy w Jordanowie Śląskim musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2883



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.1054.2011.LF

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

**w sprawie uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 7 lipca 2011 roku
nr XIII/252/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej,
na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu**

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) Wojewoda Dolnośląski – Organ Nadzoru nad jednostkami samorządu terytorialnego

stwierdza nieważność

§ 8 pkt 2 i 3 uchwały Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 7 lipca 2011 roku nr XIII/252/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej, na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu.

Uzasadnienie

W dniu 7 lipca 2011 roku Rada Miejska Wrocławia podjęła uchwałę nr XIII/252/11 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Obornickiej, na północ od ulicy Paprotnej we Wrocławiu. Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 14 lipca 2011 roku.

Organ nadzoru w trakcie postępowania nadzorczego stwierdził, że § 8 pkt 2 i 3 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 4 w związku z art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.).

W § 8 ust. 2 uchwały Rada postanowiła:

„Obowiązują następujące ustalenia dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków:

(...)

2) w strefie, o której mowa w pkt 1, przed prowadzeniem prac ziemnych należy uzyskać opinię właściwych służb ochrony zabytków;

3) w obrębie zabytkowego stanowiska archeologicznego nr 307 – ślad osadniczy z neolitu, wyznaczonego na rysunku planu, oraz w przypadku odkryć zabytków archeologicznych na pozostałym obszarze należy przeprowadzić badania archeologiczne za pozwoleniem właściwych służb ochrony zabytków.”

W myśl art. 7 pkt 4 i art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 ze zmianami), jedną z form ochrony zabytków są ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W planie ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków. Kompetencja ta ściśle koresponduje z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w myśl którego w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Wskazane upoważnienia określają kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego szczególnych zasad, na jakich poszczególne zabytki, zależnie od indywidualnych uwarunkowań, mogą być chronione. Kompetencja ta nie oznacza jednak pełnej dowolności i musi być wykładana przez pryzmat obowiązującego prawa. W świetle art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także Rady Miejskiej Wrocławia, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): *„Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznacznym z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”*.

W ocenie organu nadzoru wskazane uregulowania uchwały wykraczają poza przyznaną radzie gminy kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, w tym określenia nakazów i zakazów, obowiązujących w obszarze ewidencji zabytków archeologicznych.

Powyższe upoważnienie nie obejmuje możliwości umieszczania w miejscowym planie postanowień odnośnie obowiązku uzyskania opinii właściwych służb ochrony zabytków przed rozpoczęciem prac ziemnych oraz kwestii związanych z koniecznością uzyskania pozwolenia tychże służb w przypadku potrzeby przeprowadzenia badań archeologicznych. Wszelkie kompetencje i formy działania organów nadzoru konserwatorskiego w zakresie współdziałania z organami administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego zostały już określone przez ustawodawcę. Rada gminy nie ma żadnych kompetencji do modyfikowania zakresu współdziałania organów w postępowaniu administracyjnym przy wydawaniu decyzji administracyjnych.

Obowiązek stosownego powiadomienia wynika z art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, stosownie do którego kto przypadkowo znalazł przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem archeologicznym, jest obowiązany, przy użyciu dostępnych środków, zabezpieczyć ten przedmiot i oznakować miejsce jego znalezienia oraz niezwłocznie zawiadomić o znalezieniu tego przedmiotu właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków, a jeśli nie jest to możliwe, właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Z kolei obowiązek uzyskania pozwolenia na prowadzenie ratowniczych badań wykopaliskowych wynika z art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Źródłem tego obowiązku jest ustawa, a nie uchwała rady gminy. Katalog działań wymagających uzyskania pozwolenia jest katalogiem zamkniętym i ani z przepisów ustawy

o ochronie zabytków, ani też w szczególności z art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie można domniemywać kompetencji rady gminy do określania dodatkowych sytuacji, w których wymagane jest pozwolenie. Rada Miejska wprowadzając taki obowiązek przekroczyła zatem swoją kompetencję.

Wszelkie zapisy planu odnoszące się do postępowania administracyjnego związanego z odkryciem zabytków i obiektów archeologicznych, w zależności od sytuacji, można potraktować jako niezgodne z prawem powtórzenie ustawowe lub modyfikację, jeżeli uregulowanie takie wynika wprost z ustawy. Natomiast, jeżeli ustawodawca nie przewidział w ogóle wymogu pozwolenia organu nadzoru konserwatorskiego, a rada gminy w drodze uchwały taki obowiązek wprowadziła, to jest to przekroczenie kompetencji przez organ stanowiący.

W tym konkretnym przypadku, kwestionowane przez organ nadzoru zapisy stanowią zarówno w części modyfikację art. 33 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jak również zawierają uregulowania wykraczające poza przyznaną kompetencję do określenia zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. W zakresie władztwa planistycznego gminy i obowiązku zawarcia w planie postanowień, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie mieści się kompetencja do regulowania kwestii związanych z postępowaniem administracyjnym dotyczącym postępowania w przypadku odkrycia zabytków i obiektów archeologicznych. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami kompleksowo reguluje postępowanie w tym zakresie. Orzecznictwo wielokrotnie wskazywało, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 118 w zw. z § 143 zasad techniki prawodawczej, zgodnie z którym w aktach prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.

Takie stanowisko organu nadzoru w przedmiotowej sprawie znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 14 grudnia 2010 r., sygn. akt IV SA/Wr 636/10, odnosząc się do podobnej regulacji wskazał, że nałożenie na adresatów zamieszczonych w uchwale zakazów bądź ograniczeń dodatkowego obowiązku uzgodnień z konserwatorem zabytków samo w sobie stanowi przekroczenie normy kompetencyjnej, pozwalającej na wprowadzenie w planie określonych zakazów bądź ograniczeń. Ponadto Sąd ten zwrócił uwagę, że kompetencje i zakres zadań wojewódzkiego konserwatora zabytków wynikają z ustawy, a rada gminy, nie jest władna modyfikować – poprzez poszerzanie kompetencji tego organu – w drodze aktu prawa miejscowego zakresu zadań wojewódzkiego konserwatora zabytków w niej określonych.

Procedura uchwalania planu miejscowego jest ściśle wyznaczona przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z art. 28 ust. 1 tej ustawy naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2884



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.639.2011.SS1

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2011 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

**w sprawie stwierdzenia nieważności § 2 uchwały Rady Powiatu
w Jaworze nr X/41/11 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia
wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego
z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia
od usunięcia pojazdu**

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2 uchwały Rady Powiatu w Jaworze nr X/41/11 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu.

UZASADNIENIE

Na sesji dnia 30 czerwca 2011 r. Rada Powiatu w Jaworze podjęła uchwałę nr X/41/11 w sprawie ustalenia wysokości opłat za usunięcie i przechowywanie pojazdu usuniętego z drogi oraz wysokości kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 7 lipca 2011 r. W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż § 2 uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

Przedmiotowa uchwała została podjęta w oparciu o kompetencję wynikającą z art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym wysokość opłat, o których mowa w ust. 5c, ustala rada powiatu. Art. 130a ust. 5c ustawy stanowi z kolei, że pojazd usunięty z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 i 2, umieszcza się na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłaty za jego usunięcie i parkowanie. Rada posiada zatem kompetencję jedynie do ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu i umieszczenie go na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym w przypadkach określonych w art. 130a ust. 1 i 2.

Tymczasem w § 2 przedmiotowej uchwały Rada Powiatu w Jaworze postanowiła, że: „Ustala się wysokość stawek kwotowych kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu, jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu spowodowało powstanie tych kosztów:

- 1) rower lub motorower – 50 zł;
- 2) motocykl – 50 zł;
- 3) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – 150 zł;
- 4) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t – 200 zł;
- 5) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – 250 zł;
- 6) pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – 400 zł;
- 7) pojazd przewożący materiały niebezpieczne – 600 t”.

Zdaniem organu nadzoru wprowadzenie do przedmiotowej uchwały zapisu określającego wysokość stawek kwotowych kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu, jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu spowodowało powstanie tych kosztów, stanowi przekroczenie kompetencji przewidzianej w art. 130a ust. 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Przepis ten upoważnia Radę jedynie do ustalenia wysokości opłat za usunięcie pojazdu i umieszczenie go na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym w przypadkach określonych w art. 130a ust. 1 i 2. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 130a ust. 2a „od usunięcia pojazdu odstępuje się, jeżeli przed wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu lub w trakcie usuwania ustaną przyczyny jego usunięcia. Jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2, spowodowało powstanie kosztów, do ich pokry-

cia jest obowiązany właściciel pojazdu. Przepis ust. 10i stosuje się odpowiednio”. Ustęp 10i tego artykułu stanowi z kolei, że „jeżeli w chwili usunięcia pojazd znajdował się we władaniu osoby dysponującej nim na podstawie innego niż własność tytułu prawnego, osoba ta jest zobowiązana solidarnie do pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 10h”. Żaden z przytoczonych wyżej przepisów nie nakłada na radę powiatu obowiązku określenia kosztów powstałych w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu, jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu spowodowało powstanie tych kosztów. Ponadto, zgodnie z art. 130a ust. 10h i 10i. Decyzję o zapłacie tych kosztów wydaje starosta”. Stwierdzić zatem należy, że wysokość kosztów, jakie musi zapłacić właściciel pojazdu w razie odstąpienia od usunięcia pojazdu, jeżeli wydanie dyspozycji usunięcia pojazdu spowodowało powstanie tych kosztów, będzie każdorazowo określona w decyzji wydanej przez Starostę Jaworskiego.

Organ nadzoru pragnie przypomnieć, iż w świetle art. 2 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Pochodną zasady demokratycznego państwa prawnego jest art. 7 ustawy zasadniczej, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każde działanie organu władzy, w tym także rady powiatu, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. Organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)”.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 80 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu powiatu wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2885

**OBWIESZCZENIE
WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO**

z dnia 4 sierpnia 2011 r.

o sprostowaniu błędu w uchwale Rady Gminy Świdnicy nr XLVII/488/2005 z dnia 29 grudnia 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Witoszów Dolny, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego Nr 56 z dnia 15 marca 2006 r. pod poz. 912

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95 z późn. zm.), należy sprostować następujący błąd:

1. w uchwale Rady Gminy Świdnicy nr XLVII/488/2005 z dnia 29 grudnia 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Witoszów Dolny, ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego Nr 56 z dnia 15 marca 2006 r., pod poz. 912 w § 41 zamiast: „Dla terenu 14.RM, 18.MN ustala się:” powinno być „Dla terenu 14.RM, 18.RM ustala się:”

Wojewoda Dolnośląski:
Aleksander Marek Skorupa

2886

**OGŁOSZENIE
MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO**

z dnia 1 sierpnia 2011 r.

**w sprawie zgłaszania kandydatów do Wojewódzkiej Społecznej Rady
do Spraw Osób Niepełnosprawnych**

Na podstawie art. 44c ust. 1 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. Nr 127, poz. 721) oraz § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie organizacji oraz trybu działania wojewódzkich i powiatowych społecznych rad do spraw osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 560), Marszałek Województwa Dolnośląskiego informuje o możliwości zgłaszania przez wojewodę, organizacje pozarządowe, fundacje oraz jednostki samorządu terytorialnego (powiaty i gminy) po jednym kandydacie do Wojewódzkiej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Pisemne zgłoszenia kandydatów wraz z uzasadnieniem przez osoby upoważnione do reprezentowania ww. podmiotów należy składać w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Dolnośląskiego w Departamencie Spraw Społecznych, ul. Ostrowskiego 7, 53-238 Wrocław. Termin składania zgłoszeń upływa po 14 dniach od opublikowania niniejszego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Marszałek Województwa Dolnośląskiego:
Rafał Jurkowlaniec

2887

**OGŁOSZENIE
STAROSTY WOŁOWSKIEGO**

z dnia 3 sierpnia 2011 r.

**w sprawie ponownego zgłaszania kandydatów na członków Powiatowej Społecznej Rady
do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Wołowie**

Zgodnie z § 10 ust. 3 oraz z § 9 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie organizacji oraz trybu działania wojewódzkich i powiatowych społecznych rad do spraw osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2003, Nr 62 poz. 560) w związku z art. 44c ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127 poz. 721 j.t.) Starosta Wołowski informuje:

o możliwości ponownego zgłaszania kandydatów na członków Powiatowej Społecznej Rady Do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Wołowie.

Kandydatów mogą zgłaszać (po jednej osobie) działające na terenie powiatu Wołowskiego organizacje pozarządowe oraz jednostki samorządu terytorialnego (gminy i powiat) – w terminie 14 dni od dnia opublikowania niniejszego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Spośród zgłoszonych kandydatów do składu Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych powołanych zostanie 5 osób.

Zgłoszenia pisemne kandydatów należy składać w biurze podawczym (pokój nr 5) Starostwa Powiatowego w Wołowie, pl. Piastowski 2, 56-100 Wołów.

Powołanie przez Starostę Wołowskiego członków Powiatowej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Wołowie nastąpi w terminie do 30 dni od dnia wskazanego w ogłoszeniu jako ostatni dzień dokonywania zgłoszeń.

Ponieważ pierwszy nabór okazał się nieskuteczny zgodnie z art. 44 c ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych Dz. U z 2011 r. Nr 127, poz. 721 j.t.) stało się konieczne ponowne dokonanie wyboru.

Starosta Wołowski:
Marek Gajos

-
- Informacja o warunkach rozpowszechniania i prenumeraty Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego:
 - 1) egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych, w miarę posiadanych rezerw można nabywać w Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 1178, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
 - 2) w przypadku prenumeraty, na podstawie nadesłanego zamówienia do Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, tel. 71/340-66-21, fax. 71/340-66-47, e-mail: dziennik@duw.pl
 - Informacja o czasie i miejscu, w którym wyłożone są do powszechnego wglądu zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skorowidzami:
 - 1) Biblioteka Urzędowa Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław, pok. 3004–3005, w godz. 9–15 (pn.–pt.), tel. 71/340-62-54
 - 2) Internet na stronie: <http://www.duw.pl>
-

Wydawca: Wojewoda Dolnośląski

Redakcja: Wydział Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Dolnośląskiego, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: a.augustynowicz@duw.pl

Skład druk i rozpowszechnianie: Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli, 50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1, tel. 71/340-66-21, e-mail: dziennik@duw.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Dolnośląskiego w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu – Wydział Nadzoru i Kontroli
50-951 Wrocław, pl. Powstańców Warszawy 1